

Délibáb

30
FILLÉR

nyí foto-

E HETI AJÁNDÉKUNK ZILAHY IRÉN
ARANY KEZELŐGOMBJA

Zilahy Irén

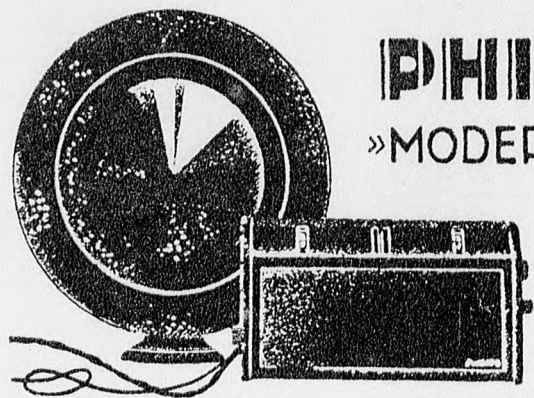
IV. ÉVFOLYAM 25. SZÁM
BUDAPEST 1930. JUNIUS 21
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON

10

NAPI INGYEN
BEMUTATÁS
1ÉVI JÓTÁLLÁS

INGYEN
ÉLET, BALESET, TŰZ
BIZTOSÍTÁS

PHILIPS
»MODERN VEVŐ«

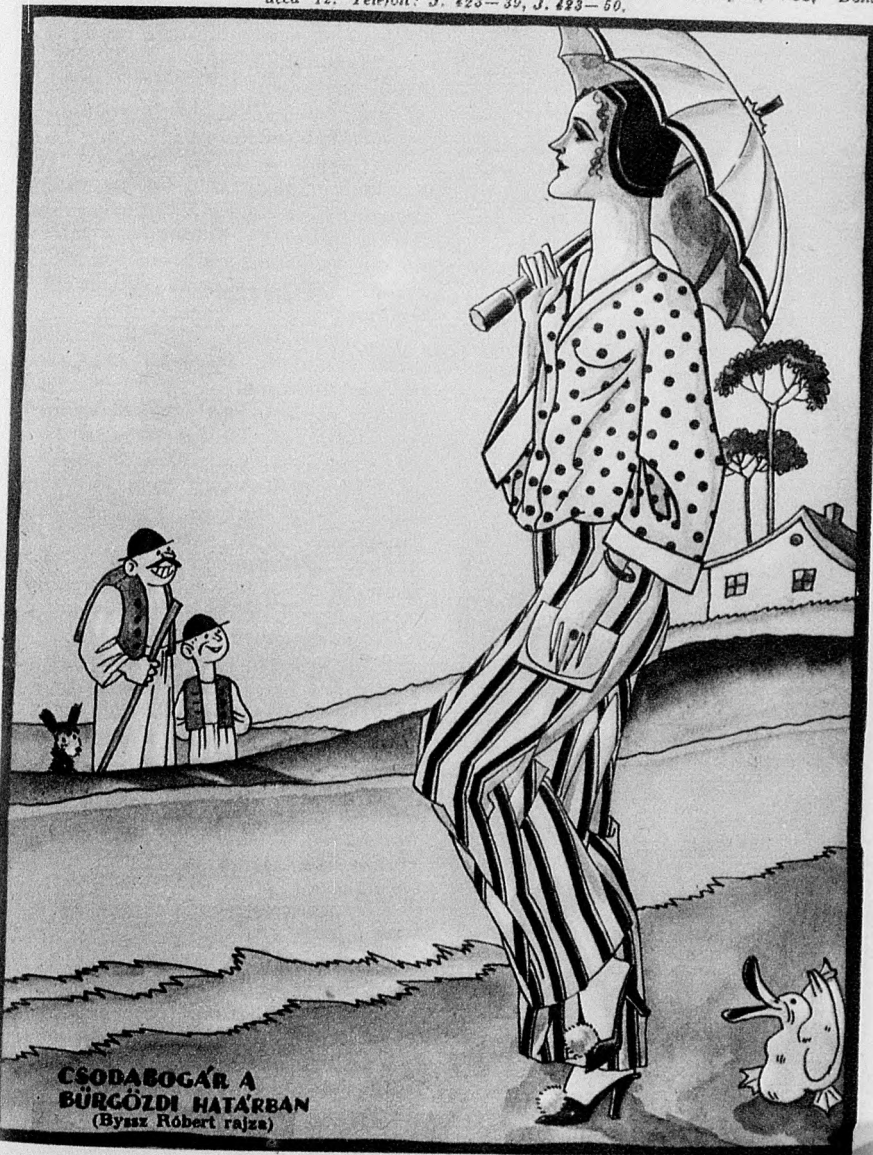
KÉRJEN OKVETLEN FELVILÁGOSÍTÁST
BÁRMELY RÁDIÓ SZAKÜZLETTŐL

Délibáb

30
fillér

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 3 P 50 fill., félévre 7.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 30 fillér. Ausztriában 60 Groschen, Csehszlovákiában 3.— korona. Magyarországon 6 dinár, Romániában 20 lei. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12. Telefon: J. 423—39, J. 423—60.

**CSODABOGÁR A
BÜRGÖZDI HATÁRBAN**
(Byssz Róbert rajza)

Wenczell Béla külföldre szerződik

Az Operaháznak, úgy látszik, minden évben megvan a maga szomorú szenzációja. *Elsőrangú énekesek évről-évre kénytelenek megválni az Operaház kötelékéből s külföldre szerződni, azért, mert sem művészekben, sem anyagiakban nem tudnak megegyezésre jutni az Operaház igazgatóságával.*

Most Wenczell Béla, aki nemcsak énekesben, de — ami operaénekeseknél ritkaság — játékban is mindig a legkülönbet produkálta s akit a közönség mindig kitüntetett kegyeivel — most ő is külföldre szándékszik vándorolni, a már fentebb említett okokból. Megkérdeztem Wenczell Bélát, hogy mi igaz ezekből a híresztelésekből. A következőket mondta:

— *A hír — sajnos — igaz.* Valóban kénytelen vagyok külföldre menni, mert nem tudtam megegyezni az Operaház igazgatóságával. Én — amint tudják — az Operaház örökös tagja vagyok. Éppen ebben az évben harminc éve vagyok az Operaház kötelékében. A rideg szabály szerint már most,

Wenczell Béla

harminc év után nyugdíjazták az embert. *Ez történt velem is.* Nem nézték azt, hogy én — szerénytelenség nélkül mondhatom — *harminc év után is művészi képességeim teljes birtokában vagyok, hogy a közönség változatlan szeretetét bírom.* Nem, ez úgy látszik mind nem fontos. Fontos csak a paragrafus, letelt a harminc év.

Azt, amit nekem most kárpótlásképpen felajánlottak, *vissza kellett utasítanom, mert nem tartottam a feltételeket művészi multarhoz és teljesítőképeségemhez méltónak.*

Most tehát külföldre megyek. Nem mondhatom, hogy nem fáj megválnom a magyar közönségtől, amely olyan sokszor kitüntetett szeretetének minden módon való megnyilvánulásával, de hát nem tehetek egyebet, ezt mindenki beláthatja . . .

Az Operaházhoz közelálló személy ezeket mondotta Wenczell Béla esetével kapcsolatosan.

— *A legnagyobb igazságtalanság, méltánytalanság történt Wenczell Bélával.* Nem lehet egy ilyen remek művészt így elbocsátani. Nem lett volna szabad Radnaynak rá is alkalmazni a paragrafust, amit csak kiérdemesült művészekkel szemben szokás csinálni. Wenczell ma is ugyanaz a pompás művész, aki volt, tehát nem lehet őt egyszerűen nyugdíjba küldeni olyanformán, *hogy aztán csak jelentéktelen fellépti díjjal és meghatározatlan szereplésekkel kerestülhúzzák a száján a mézes madzagot.* Ám rendben van. Nyugdíjazni kell, mert ez a szabály, *de hányféle mód van a kárpótlásra úgy anyagilag, mint erkölcsileg.* Radnaynak, *tudtommal, szabad keze van ebben is.* Bizony sok módot találhatott volna a megoldásra.

Egy bérlővel is beszélünk, aki ezt mondta:

— *Nem tudom elhinni, hogy e hír igaz és Wenczellt a jövő szezonban már nem hallhatom.* Magam részéről csak annyit mondhatok, *hogy ki sem váltam a bérletem, ha ez így van, annyira megdöbbsz az eset . . .*

Honthy Hanna és Delly Ferenc

Budai Szinkör — Az első tavasz (Áldor felv.)

súlyos hiba, mert a legtöbb zenészerző nem a saját műveiből szokott újat komponálni. A legjobb magyar operett-versíró, *Harmath Imre* most is kitétt magáért. Versszövegei, úgy a szerzőek, mint a vidámak, egytől-egyig briliánsak.

Egy velencei hotelben kezdődik a darab. Itt lakik *Adám András (Delly Ferenc)*, aki nászútra jött ide feleségével, *Évával (Honthy Hanna)*. Ugyancsak itt száll meg *Iván Szidroff (Nádor Jenő)*, a világhírű hegedűművész, kíséreléssel, *Marieval (Zilahy Irén)* és *Robbal (Rátkai Márton)*. Éva valamikor ismeretlenül szerelmes volt a hegedűművészbe és ezt tudja *Adám András* is, aki nem jó szemmel nézi, hogy felesége megismerkedik *Szidroffal*. A hegedűművész beleszeret a fiatalasszonyba és a koncertjén csak neki játszik, sőt egy vörös rózsacsokrot is oda-küld a nézőtérre *Évának*. Emiatt parázs veszekedés tör ki a fiatal házaspár között,

Zilahy Irén és Rátkai Márton
Budai Szinkör — Az első tavasz

alík még aznap elhagyják *Velencét*, szívükben haraggal egymás iránt.

Adám András feleségét elviszi *Pestre* az egyik rokonához, ő maga pedig leutazik a birtokára, *Péterpusztára*. Három hete élnek már egymástól távol, amikor egy nap váratlanul betoppan *Évához* a férje. Az asszony boldog, hogy ura megbékült, aki viszont bevallja, hogy sohasem jött volna el érte, ha nem kap tőle egy hívó levelet. Kiderült, hogy a levelet nem is *Éva* írta, hanem *Marie*, aki *Robbal* együtt félt a hegedűművészt a szerelemtől. Mikor *Éva* megtudja, hogy férje csak ezért jött el, kijelenti, hogy nem megy el vele.

A harmadik felvonás *Péterpusztán* játszódik le, ahova betoppan *Éva*, aki belátta, hogy az ura nélkül nem tud élni. Pillanatok alatt átveszi a házban az uralmat és *Adám András* boldogan öleli magához kis feleségét. Talán mondanunk sem kell, hogy *Rob* és *Marie* szintén házastársak lesznek.

A *Budai Szinkör* operettjének lelke *Honthy Hanna*, ez a széles skálájú színésznő, akinek a szereplése fél sikert jelent. Énekekben, játékokban, táncban, megjelenésben a legtökéletesebbet nyújtja, azt, amit a szerző álmában sem remélt. *Zilahy Irén* csak a harmadik felvonásban talált önmagára, ami tulajdonképpen nem az ő hibája, hanem a passzív, humortalan szerepé. *Delly Ferencnek* mostani alakítása az első, amelyben az első jelenettől az utolsóig fentartás nélkül tetszett. Örömmel láttuk viszont *Nádor Jenőt*, hosszú idők után az első bonvivánt, aki énekelni is tud. A *Valse Primavera* az ő gyönyörű hangja nélkül sohasem aratott volna olyan sikert, mint így. *Rátkai Márton* megint mulatságos figurát csinált szerepéből, de ő is, akárcsak *Zilahy Irén* — a hálátlan szerep miatt — csak a harmadik felvonásban tudta igazán csillogtató művészetét. A valóban ragyogó együttesből bántóan vált ki *Simon Marcsa* vidéki ízű epizódfigurája. Kedves és mulatságos volt kis szerepében is *Karátson Piri*, *Sik Rezső*, *Hortli Sándor* és a szépen beszélő *Körmendy János*.

A zenekar betanításáért, vezényléséért és a hangszerelés művészi munkájáért egyaránt minden elismerést megérdemel *Kerner Jenő*. A stílusos táncokat — amelyben kissé szűkölködik a darab — *Gallai Nándor* tanította be. *Lóránth Vilmos* újból megmutatta, hogy mint operettrendező, egyike a legjobbaknak.

Mindent összegezve, ez az „Első tavasz” legalább az őszig fog tartani a *Budai Szinkörben*.

Szilágyi Ödön

Zilahy Irén, Szabó Ibi és Rátkai Márton
Buda! Szinkör — Az első tavasz (Áldor felv.)

A régi színházi nyár

Az idei nyár ezüstcsillagos holdvilágos estéin újból feltámadnak a régi nyári éjszakák, amikor a pesti nyár a budai és a városligeti színházak körül zajlott le. Ez hozzátartozott a nyárhoz, mint a csillagok és a holdsugár.

A nyári színházaknak poézisük volt és ez a költői hangulat megihlette nem egy írónkat s így rajtuk keresztül bevonultak Buda, Óbuda és a Városliget az irodalomba is.

Most visszavezetjük ezeket az írókat, a nyári színházi éjszakák gyógyíthatatlan szerelmeseit, ifjúságuk boldog emlékei közé. Ők maguk mondják el, hogy mi volt szép, feledhetetlen és visszahozhatatlan a régi nyári színházak világában.

Molnár Ferenc:

Molnár Ferenc

— A régi színházi nyár nagyon szép volt. Minden giccses, rántott csirkés, kiskocsmás hangulata mellett is, sok valódi poézis volt benne. Régi nyári színház három volt. Buda, Feld és az óbudai Kisfaludy Színház, amely

utóbbiban azelőtt főleg nyáron játszottak.

— Budán nagyon szép klasszikus operetelőadásokat láthattunk. Feld Matyi érdeme pedig az volt, hogy tipikus nyári darabjaival megelőzte a revüt. Ez kétségtelenül Feld Matyi érdeme.

Óbudán volt egy nyár, amely alaposan rácăfolt az összes színházi babonákra. Szegény jó megboldogult Kövesi Albert előadta a „Szulamit” című operettel és ennek a darabnak a nyári sikerénél meg kell állni. Egy képfestő gyárból átalakított színházban, a legforróbb nyáron és — Isten nyugosztalja a kedves Kövesi Albertet — nem a legideálisabb társulattal rengetegszer ment a darab. Akkor még nem voltak autók — a magánfogatok tömege várakozott ezen a nyáron az óbudai színház előtt. A siker akkora volt, hogy Beöthy László téltre átvitte a Magyar Színházba.

A régi színházi nyár Horváth-kerttel, Felddel, Wampeticesel és Stejániával ezerszer megénekelte hangulat — de azt hiszem sosem jön vissza többé...

Heltai Jenő:

— Budapest nyári színházai a főváros életének valami egészen romantikus és

üdítő hajtásai voltak, valami visszatérés egy vidéki kis városi életfelébe, ahol a színházi szezon nemcsak hetekig tart. A két nyári színház környezete, Buda és a Városliget szintén a kisvárosnak a levegőjét lehelte. A Budai Színházban, addig, amíg Makó és Krecsányi voltak az igazgatók, tényleg egy vidéki színházról vonult be a nyári hónapokban. Új emberek, új arcok — valahogyan az a „Megjötték a színészek” hangulat uralkodott az egész környéken.

Talán érdekesebb és szebb volt ez, mint a mai, amikor csak folytatják azt, amit télen csináltak. A vidéki színészek elhozták régi nagy repertoárjukat és a fővárosi közönség sok olyan darabot ismert meg, amit különben alig láthatott volna. De voltak ezeknek a nyári estéknek jelentős színházi irodalmi eseményei is. Budán játszották először a „Cyrano”-t, Hauptmann drámáját, a „Táncosok”-at. Feldéknél a ligetben mutatták be a „Diákélet”-et, itt láttuk először az angol operettársulatot és itt játszott először nálunk az „Isteni Duse” is.

Egy szóval, valami élesen elhatárolt dolog volt a téli és a nyári színház. Mindezekből ma nem maradt meg más, mint a környéken a kis kocsmák, amik kiegészítői voltak ezeknek az élvezeteknek. Mert hiszen a pesti ember csak egészen rendkívüli esetekben ment át Budára. Ilyen eset volt, ha a minisztériumba ment protekcióért — egy budai bankba kisebb kölcsönért, ha randevúja volt vagy ha színházba ment. Más oka nem lehetett pesti embernek, hogy Budára menjen.

Azóta világváros lettünk és ezek a dolgok vagy elmúltak, vagy teljesen másképp alakultak ki. A kocsmáknak a fontossága és előkelősége igen nagy színvonalra emelkedett, eltűntek a régi bohémek, akik végig

Heltai Jenő

szerelmeskedték a budai nyarat és közben verseket írtak a színésznőknek. Ma már úgy áll a dolog, hogy nagyon kevés az olyan ember, aki a színházbajrást a vacsorával költi össze, mert vagy színházra, vagy vacsorára van csak pénze.

Ime, sajnós, azt hiszem, így fog kinézni az idei színházi nyár.

Farkas Imre :

Farkas Imre

— Buda, álmaim, ifjúságom hazája.

A Horváthkert, ahol induló sikereim és szerelmeim születtek. A felejtethetlen Krecsányi Ignác, aki egy olyan színfoltja volt a nyári Pest mulatózó fiainak, hogy nem tudok

nálánál jellegzetesebb és kedvesebb régi pesti nyári típust elképzeni. Olyan volt, mint egy francia márki. Akkoriban a tökéletes férfi elegancia megkövetelte, hogy úgy nézzon ki a legnagyobb hőségben a gentleman, mint a téli jogászbálon. Krecsányi — a márki szürke redingot-jában, szürke cilinderével az egész színházi nyarat jelentette — a nyár poézisét és szépségeit. Az ő Budai Színköre olyan volt, mint egy kis család. Nem voltak sztárok, görllök, mindenki a gyermeke volt a színháznak, egyforma gyermeke a Horváth-kertnek, a fáknak, a kis budai kocsmáknak (ahol ránk virradt a napsugars reggel) és neki — Krecsányi Ignácnak.

A budai színház konkurense volt a ligeti Feld Színház. Így történt meg ez a kedves és főleg nagyon tanulságos eset. A Budai Színkörben gyöngé házakkal ment Gyöngyi Izsó „Uj honpolgár” című darabja. A Feld dinasztia ifjú tagja, Feld Matyi, megjelent Budán, megnézte Gyöngyi darabját és így szólt :

— Ez az én darabom !

Ez a felkiáltás annyit jelentett, hogy átvízi a darabot a ligetbe. Így is történt és az „Uj honpolgár” „Goldstein Számi” címen nemcsak a nyár, de hosszú évek legnagyobb slágere lett.

Nehéz dolog megmondani, hogy milyen lesz az idei színházi nyár, mert azok, akik akkor például húszévesek voltak — ma már hatvanévesek...

Gács Demeter :

— Nemcsak Buda és a Feld-színház, a ligeti ripacs-színházak éppolyan színfoltjai voltak a könnyelmű, csókos nyári Pestnek, mint az előbbieik. Sziklai Kornél, minden idők egyik legnagyobb komikus a csinált egy kis színházat a mai Széchenyi-füredővel szemben; úgy hívták, hogy „Kis Színkör”. Sziklai ideje előtt is működött már, de akkor még „Varieté Színház” volt. Itt valószínűleg meg először azt a világinlézményt, amit „Kinoszínház”-nak hívnak és ma az egész világon a legdivatosabb műfaj. Itt játszott Göndör Sándor, ez a nagy ripacs, aki a „Taszió és a kaszinó” című kupléjával egész Pestet meghódította. Az első sorok zenekari illéseiben ültek a könnyebb fajsúlyú fővárosi gavallérok, akik óriáskiflikkel és „krachedli”-vel kedveskedtek a primadonnáknak.

Gács Demeter

Sziklai „Kis Színkör”-e már egészen más volt. Itt játszott Gyárjás Dezső, a liget kedvence, akil annyira imádtak, hogy egyszer amikor egy haragosa megjengyelte, hogy megveri a „verebek” (így hívták azokat a ligeti lurkókat, akik a jákról nézték az előadást) dicsőrséget alakítottak és minden este hazakisérték „Gyafi”-t.

A főszereplő természetesen mindig Sziklai Kornél volt, olyan, mint ma Rátkai, de Rajz Ödön, Bogár Gizi és Rica Giza is páratlan népszerűségnek örvendhettek. Sokszor játszott a másik nagy ligeti sztár, az „utolsó bohém”, Nyáray Tóni is. Itt énekelték ezeket a slágereket, hogy „Rézi, Rézi, üssön meg a kő!” meg a nagysikerű „És én csak csúsztam, csúsztam, csúsztam lefelé...”

Feldéknél akkor Medgyaszay Vilma és Ferenczy Károly voltak a kedvencek. A „Hét Schlesinger”-en mulatott egész Budapest.

A harmadik nagy ligeti mulató centrum volt az „Os Budavár”. Itt Carola Ceciliáért és Tilly Bébé-ért, a gyönyörű állatszeldőlőnőért rajongott mindenki. Tilly Bébé tizenkét oroszlánal produkálta magát és a végén bedugta remekszép fejét egy öreg oroszlán, az „Achmed” hatalmas szájába. Mindenki-ben megfagyott a vér...

Évek múlva olvastam egy külföldi lapban, hogy egy ilyen produkció végén Achmed becsukta a száját. Hónapokig sirattam titkos és reménytelen szerelmemet, a gyönyörű, tragikus végű Tilly Bébét.

Ilyenek voltak a régi színházi nyarak. Csupa szerelem, csupa rajongás, csupa romantika, csók és hosszú, szépséges éjszakák.

Sohase jönnek vissza többé...

B. Z.

A film kiskirálya — a filmről

Az utóbbi hetekben nálunk lezajlott két írói világkongresszus legfőbb témája, legtöbbször vitatott kérdése a szerzői honorárium volt. Valósággal késhegyig menő harc fejlődött ki akörül, hogy az írók a filmek után, éppúgy, mint színpadi darabjaik után, tantiémrészesedést vagy amint a filmvállalatok akarják, egyszersmindenkori egösszegű honoráriumot kapjanak. Az amerikai vállalatok a leg-határozottabban ellene vannak az írók kívánságának. Amerika képviselője, *Louis Svarts, a Paramount-gyárak jogi osztályának, hogy úgy mondjuk, világhírnöke, fejtette ki a legélesebb ellenállást ebben a kérdésben.*

Módunk volt vele hosszabban beszélgetni erről a problémáról s Louis Svarts e beszélgetés alatt is azzal az élénk temperamentummal argumentált, amely ezt a szikár, rendkívül okos tekintetű, nyilthomlokú amerikaiat jellemzi. És az ő szava nagyjelentőségű, *ő olyan kiskirály a film világhatalmasai között.*

Ezeket mondotta:

— Nemcsak azért kell védeni a filmvállalatokat ebben a kérdésben, mert azok adják a tőkét s viselik vállalkozásaik konzekvenciáit, hanem mert a filmvállalat az, amely kiválasztja az alkalmas kéziratot, scenáriumot, az alkalmas színészeket, az alkalmas rendezőket, operatőröket, díszlettervezőket, kosztümrajzolókat, általában az összes tényezőket, akiknek kollaborációjából áll elő maga a munka eredménye: a film. Ezek a faktorok is éppúgy részesei ennek a munkának, mint az írók és ha valamennyien a szerzői tantiém szerint kívánnák részesedésüket, ebből a diskuszióknak véget nem érő s minden munkát elseprő lavínja indulna meg.

— Amikor ilyen merev állásponton van a filmtöke — kérдем — mi jelentősége volt ennek a kongresszusnak?

— Egyedüli jelentősége — kapom a választ — kizárólag az, hogy elősegítette a nemzetközi megértést és összműködést. Rámnézve felette hízelgő volt az a szimpatikus fogadtatás, amelyben, mint Amerika képviselőjét, a kongresszuson részesítették. Argumentumaimat nemcsak meghallgatták, de értékelték is.

— Ezek szerint — vetem közbe —

lehetetlen minden olyan igyekezéssel Amerikában, hogy az írók tantiémet kapjanak filmjeik után.

— *Igen, teljesen lehetetlen... De nem csupán Amerikában, hanem az egész világon.* A filmvállalatok ebben a kérdésben legjobb szándékaik mellett sem kapacitálhatók, hiszen nekik ez a kérdés a szó teljes értelmében létükbe vág. A szerzők megkapják honoráriumukat, de százalékos, egyes előadások után járó, tantiémszerű részesedést nem kaphatnak.

A hatalmában biztos ember hangsúlyával teszi hozzá:

— *Amerika így döntött!*

A beszélgetésünk más témára siklik át. Louis Svarts modorában, hanghordozásában megnyihül, különösen akkor, amikor a magyar írókról esik szó.

— *A magyar írókat — mondja — általában nagyon szeretik Amerikában.*

Négy évvel ezelőtt valóságos kis Budapest volt a Broadway-n.

Egyszerre négy-öt magyar író darabját játszották. *Molnár Ferenc, Bíró Lajos, Vajda Ernő, Lengyel Menyhért* neve nálunk nagyon jó esengésű...

— *Miért szeretik a magyarokat különösképpen az amerikaiak?*

— *Erre a kérdésre nem könnyű felelni, de ennek a szimpátiának a mélyén bizonyos izlésbeli közelállóság van. A magyar írók szellemben és szellemességben lelki rokonságban vannak az amerikai lélekkel.*

Ezt már Louis Svarts jóindulatúan, feloldódottan mondotta. Ez nem tantiémkérdés.

Ne bántsuk egymást!

Négy kabaré nyílik

*A körönten véges-véges-végig,
Minden kiskapuba színház nyílik.
Kis kabaré, mondjuk kettő-három,
Mint a gomba úgy terem a nyáron!...*

*Hová járjak? Melyiket szeressem,
Idő kell, hogy mindet felkeressem.
Lesz jó másor, szép helyiség, mároány
Ragadós ma a kabaré járvány!*

*Meg ne kapjam? Mit csináljak kérem,
Hogy ne nyissak semmiféle léren
Gálát kell hogy emeljek ez árnak
Mert ma nyitok... s holnap engem zárnak..*

B.

Het

Hettyei Aranka, a Nemzeti Színház kiváló művésznője „Bánk bán” Gertrudis szerepében lépett be Jászai Mari örökébe (Halmi felv.)

Egy newyorki kislány Pesten

Első beszélgetés a telefonnál

— Halló, itt *Magyar Erzsi*! Ki van ott?

— *Délibáb*. Kezeit csókolom. Parancsoljon?

— Arra szeretném megkérni magukat, hogy ajánljanak egy jó Ciceronét, aki megmutatná nekem Budapest újdonságait, amelyek hétéves amerikai kinttartózkodásom alatt létesültek.

— Ha megengedi, mi vállaljuk ezt a tisztséget.

— All right! Hol találkozunk?

— Öt perc múlva magáért megyünk autóval.

Második beszélgetés az autóban

— Mi lesz az első, amit megmutatnak nekem?

— Azon már túl is vagyunk, mert az első újdonság, amit maga eddig

nem ismert, a mi remek automata telefonunk. A tárcsán leforgatja a kívánt számot és...

— Nem jelentkezik senki. Oh ezt már ismerem a régi jó békevilágból. A központnak már akkor is az volt az elve, hogy ne szólj szám, nem fáj fejem. Egyébként elárulhatom maguknak, hogy régi rendszerű telefonról beszéltem, mert az automata elromlott.

— Hát lehet, hogy sok baj van vele, de viszont elvághatatlan, hogy ennél modernebb telefon nincs a világon.

— Az lehet, hogy a világon nincs, de Amerikában igen. Ott ugyanis már olyan telefonok is vannak, hogy a beszélgetés alatt láthatjuk is egymást. Az igaz, hogy ennek is megvannak a maga hátrányai.

— És pedig?

— Nem lehet a fürdőszobából beszélgetni és így a jövőben erről a helyről nem beszélhetek leplezetlenül.

— Pedig nincs szebb dolog a mez-

A Dunán (Harsányi felv.)

mállott. Hogy milyen régi, azt mi sem bizonyítja jobban, minthogy már restaurálták. Ja, Amerikában mindenki gyorsan él, még a szobrok is.

Nyolcadik beszélgetés
[otthon]

— Bocsásson meg kedves művész, nő,

hogy kirándulásunk nem sikerült, de sajnós sem mutatni, sem mondani nem tudunk már több újat.

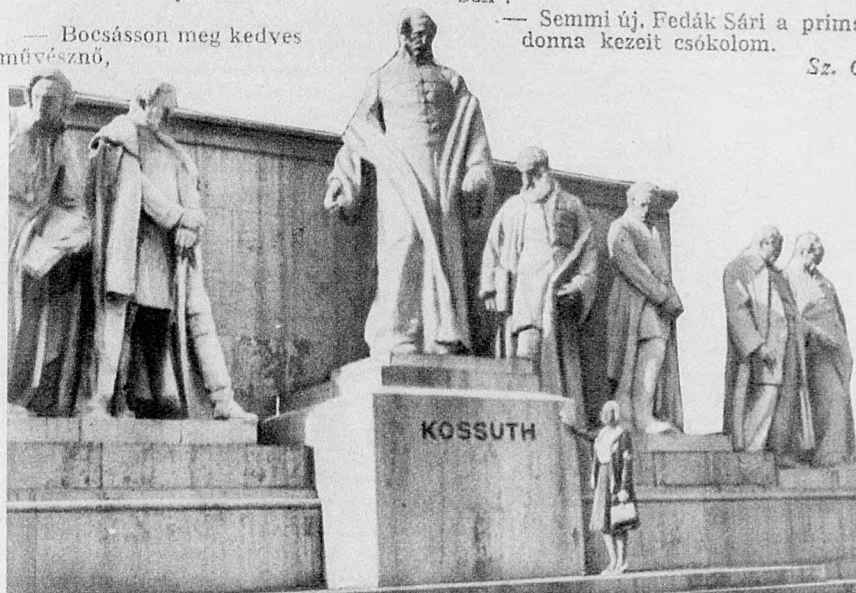
— Talán a politikában?

— Semmi új. Wekerle a pénzügy-miniszter.

— Még mindig? Talán a művészetben?

— Semmi új, Fedák Sári a primadonna kezeit csókolom.

Sz. Ö.

A Kossuth-szobor előtt (Harsányi felv.)

Ne bántsuk egymást!

A bonviván weekendre megy!

A bonviván túrára megy,
Ruhája kábító.
Minden asszonyt puhára főz,
Oly deli s csábító...

Rajt rugby-bricsesz feszeleg,
Alatta dupla bojt,
A keblén havasi gyopár,
Föltötte tarka rojt...
„Póling” feszül mellkasán,
Rávarrva gomb nem egy...
Megkérdem tőle... jó uram,
Őn Afrikába megy?...!

Csak nem mehel egy bonviván
Ilyen ruhában, oh,
A „nagykovácsai rétre”, hol
Csekély a dárídó?...
Mi a különbség... mondja ő,
Itt is látok hegyet...
Csak ott nem biccelhetném el
A villamosjegyet!...

A művésznőnek statisztikai ívet kell kitölteni

Reggel hatig hányszor iszik?...
Vacsoráznit hányan viszik?...
Hányszor trüsszent, náthás ha lesz,
Lélekzelet hányszor ha vesz,
Mily pírrel festeti fejét?
Hogy szítja barátja nejét?...
Hányszor nem fizetett adót,
Hány mamuskája vót, ha vót?...
Elhasznált mennyi rúzs rudal,
Gavallérnak tart hányurat?
Hányszor ült már villamoson,
Autón jélve hányzorosan?...
Hány szabót szid naponla meg?
Intrikától hányszor remeg,
Férfiszívvel hányat lapos,
A sarka hány méter magas?...
Töltsön, töltsön, töltsön híven,
Lesz egy igaz szó, az tven?...!

B.

7 művészjelölt versenye 1 díjért

Helyszín a Zeneművészeti Főiskola nagyterme. Idő: délután három óra. Nem igen szoktak a nagyhírű művészek ebben az időben koncertezni. Ezuttal azonban csak — a leendő nagy művészekről van szó s nem a beérzettekről. Mindegy. A terem zsúfolásig megtelt közönséggel. *Hubermann Broniszláv is megirigyelhetne egy ilyen házat.* Igaz, hogy aki Hubermann meg akarja hallgatni, annak igen drága belépőjegyet kell vásárolni, ezek az ifjú művészek pedig — legalább is egyelőre — ingyen játszanak. A Reményi-díjért folyik a versenyzés s ezt a versenyt bárki ingyen meghallgathatja.

Természetesen a közönség (szülők és rokonok, zeneakadémiai növendékek) rendkívül hálásan viselkedik. Akkora tapsok hangzanak fel, hogy ezek már kisebbfajta mennydörgéseknek is megfelelnek.

A jóindulat tehát biztosítva van. De

Wachtel László (Rozgonyi felv.)

egy elfogulatlan publikum előtt is sikerük volna ezeknek az ifjú hegedűsöknek. Kész művész valamennyi.

Két bájos leányka és öt fiú vesz részt a versenyen. Tizenhat-tizenhét évesek lehetnek valamennyien. Mindenkinnek két koncertdarabot kell előadni. Egy kötelezőt és egyet, amelyiket szabadon választottak. A tételek meglehetősen nehézek. *Bach, Wieniauský, Corelli* vannak műsoron. *A jelöltek egyáltalán nem ígattak.* Talán inkább a versenyző leánykák drukkolnak jobban. Mint később kiderült, megvolt rá az okuk. Ezen a versenyen ők gyengébben szerepeltek, mint a fiúk.

Maga a verseny különben egészen élvezetes volt. Igen szépen és rutinosan játszottak a jelöltek. A zsűrinek nehéz dolga volt. A zsűri *Hubay Jenő* elnökből és *Koncz, Kemény, Szerémy, Zaturczky* tanárokból rekrutálódott.

Amíg a zsűri tanácskozássra vonult vissza, óriási izgalom volt a teremben. Végre általános érdeklődés közepette kihirdette *Hubay Jenő* az eredményt, mely szerint az 1930-iki Reményi-díj nyertese *Wachtel László*.

A nyertes már ott szorongatta kezében az értékes hegedűt, amikor fölkelestük a „művész”-szobában.

Boldogan „nyilatkozott”, mint akit életében először interjúvoltnak meg.

— Tizenhét éves vagyok — mondta, — nyolc éve tanulok hegedűlni. Naponta állandóan 5—6 órát gyakorolok. Imádom a hegedűt és életem egyetlen vágya, hogy minél tökéletesebb hegedűs legyek, olyan, mint a legnagyobbak. Semmi sem érdekel, csak a muzsika. Tudom, hogy mások az én koromban sportversenyekre, tánciskolába és egyéb szórakozóhelyekre járnak, én csak a hegedűmben találok szórakozást. Megvoltam elégedve a mostani hegedűmmel is, de még jobban örülök annak, hogy most ezt a szép mesterhegedűt nyertem. Milyen passzióval fogok és ezzel — gyakorolni!

ezt, bár német színésznőnek lenni egyenlő azzal, hogy reggeltől estig dolgozni kell. Tavaly kétszázötven este, az idén pedig kétszázharminc este játszottam Berlin és Bécs színházaiban, ahol a viszonyok szintén nem a legrózsásabbak, de mégsem érezhető annyira a gazdasági válság, mint Pesten. Ennek az a magyarázata, hogy Berlinben jóval több lakos van, mint Pesten és így természetesen a színházi közönség száma is nagyobb.

A sztár fogalma a német színpadokon ismeretlen.

Csak jó színészek vannak, akiket prominenseknek hívnak. Nekem például életemben nem jutott még eszembe, hogy én sztár vagyok. *Tiltakoznék is ellene, mert sohasem akarok más lenni, mint jó színész.*

Legközelebbi szereplésem a salzburgi Festspielen lesz az „*Ármány és szerelem*”-ben, amelyben Lady Milfordot fogom játszani. Ugy volt, hogy férjem, *Molnár Ferenc* „*Olympia*” című darabjának beszélőfilmváltozatában én is fogok játszani Hollywoodban. Erről is le kellett mondanom, mert színházi elfoglaltságom nem engedi meg, azt pedig nem akarom megtenni, hogy

a film kedvéért lemondjak a színházról, amelyért élek-halok. *Egyébként sem rajongok a hangosfilmért. Szerintem ez nem jelent igazi művészi élvezetet a nézőknek. Ma is szívesebben nézek meg egy némafilmet, mint egy beszélőt.*

Izgalommal készülök az „*Olympia*” őszi bécsi premiérére, amelyet azonban csak decemberig tudok játszani, mert erre az időpontra már Berlinbe köt a szerződése.

Szerénytelenség és elfoglaltság nélkül mondva, a magyar írók közül Ferencnek van kint a legnagyobb sikere.

Sajnos, olyan rövid ideig tartózkodtam Pesten, hogy színházba alig jutottam el. Csak *Pallenberget* láttam, pedig *Bajor Gizit* nagyon szerettem volna megnézni. Holnapután utazunk el Pestről férjemmel repülőgépen. Természetesen, mint mindig, úgy most is velünk jön kedvencem, Mónika nevű kutyám, „*aki*”, mint újdonsült anya, három kölykével fog beszállni a gépbe. A „gyerekek” kissé korán kezdik meg az utazást, de edzeni kell őket, mert a jövőben is minden alkalmat felhasználok arra, hogyha csak néhány napra is, Pestre ruccan hassak. Nélkülük pedig egy tapodtat sem teszek.

Mészáros László, a Ferenc József-díj szobor-pályázatának idei nyertese
(Fotó Róna)

Szényi István, a Ferenc József-díj festményes pályázatának idei nyertese
(Erdai Goldberger felv.)

A „magyar“ Miss Itália

Velence, június hó.

Szalad a karsú hajó az Adria kék vizén Velence felé.

Az egész fedélzeten csak egyetlen lény van, aki kikereste magának a hajó legforróbb pontját és nyugágját oda viteti, — valóságos szépség. És mintha végszóra jönné, megszólal valaki a hátam mögött:

— *Miss Itália!*

Ejnye no, valóban hogy nem ismertem rá rögtön, pedig éppen eleget láttam arcképeit a képeslapokban. Öt perccel később már ott ülök mellette s kezdődik az intervjú. Az arca felragyog, mikor megtudja, hogy magyar vagyok.

— Nagyszerű, hiszen mi akkor tulajdonképpen honfitársak vagyunk! No ne nézzen rám olyan csodálkozva, hát persze azért nem vagyok egészen magyar, hanem testestől-lelkestől olasz, csak hogy az ereimben jókora adag magyar vér is van. Anyai nagyapám ugyanis, bár olasz származású volt tulajdonképpen, úgyszólván egész életét Magyarországon töltötte. Huszárliszt volt az osztrák-magyar hadseregben. Őrnagy.

Lilia Masettig

Magyar nőt is vett el feleségül. De a gyerekeit olasz intézetben neveltette s így aztán mi, az unokák csak hamisítatlan olaszokká lettünk.

— Járt már Magyarországon?

— Sajnos még soha. Pedig nagyon vágyodom oda egyszer. A nagyszüleim rengeteget meséltek róla. Nagyanyám azt, hogy milyen jól főznek a magyarok, nagyapám pedig, hogy milyen szépek a magyar nők. Erről különben magam is meggyőződtem. Abban a külföldi nevelőintézetben, ahol a gimnázista éveim eltelték, a szép lányok mind magyarok voltak...

Miss Itália különben mindjobban belemelegszik a diskurzusba s most már nagy hévvel folytatja:

— Nálunk, amíg a nagymama élt, a konyha egész magyar volt, csak néhány éve szoktam rá egészen az olasz kosztra. Trieszti házuk tele van különben magyar emlékekkel, az egyik szobánk magyar stílusú fabútorral van berendezve. Tudja, olyan sokvirágos a festés rajta...

— Tud-e valamit magyarul? — Kérdezem Lilia Masettiget.

— Várjon csak egy kicsit kérem... néhány szó bizonyosan az eszembe jut...

A jószándékot néhány perccel később eredmény is koronázza, mert Miss Itália, bevallhatjuk, igen szépen ívelt ajkán hamisítatlan magyar szavak esendülnek fel:

— Késze csokosom... (ez bizonyára Keziesókolom! akar lenni)... Tiszszá, így hívták a kutyánkat... (Tiszta lesz ez kérem, akárki meglássa) dzserek... buta...

Ez az egész magyar nyelvkinés, több hirtelen nem jut Miss Itália eszébe. bár váltig fogadkozik, hogy tud sokkal többet.

Közlen a hajó is megérkezik. Szívélyesen búcsút veszünk egymástól, de előbb Lilia Masettig megígéri, hogy a jövő év folyamán feltétlenül el látogat Pestre.

Ahogy karsú alakja végigsuhan a hajóállomás előtti téren, kivétel nélkül mindenki utánafordul.

Azt hiszem, csak jól járunk vele, ha Lilia Masettig kisasszonnyal tartjuk a rokonságot.

Én legalább is szívesen vállalom.

Zilahy Irén

ajándéka a Délibáb pályázatán

egy arany kézelőgombkészlet

A Délibáb ezennel értékes pályázatot hirdet. Ezen a pályázaton lapunk minden olvasója résztvehet. Zilahy Irén, a kiváló művésznő a következő felhívást intézi lapunk olvasóihoz.

Jellemezze egyéniségemet és játékomat (versben vagy prózában) legfeljebb húsz szóval.

Az a pályázó, aki a legrövidebb és egyben a legötletesebb választ adja, megkapja Zilahy Irén értékes ajándékát, egy arany kézelőgombkészletet a művésznő sajátkezü kísérelével. Ezenkívül a pályázat minden résztvevője — kivétel nélkül — két díszkötésű regényt kap.

Pályázati feltételek

A pályázók pályázatukat tegyék egy levélborítékba, amit így címezzenek meg: „A Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Zilahy Irén-pályázat.”

Minden pályázó mellékeljen leveléhez ötven fillért levélbélyegben a hirdetés, kezelés és a díszkötésű regények bérmentes postaszállítási költségére. Ismét hangsúlyozzuk, hogy ezt a két díszkötésű regényt kivétel nélkül minden pályázó megkapja. Beküldési határidő 1930 június 26.

A pályamunkákat egy háromtagú zsűri bírálja felül és ez a bizottság

dönt afölött, hogy Zilahy Irén ajándékát melyik pályázó kapja meg. A pályázat eredményét, valamint a nyertes nevét lapunk július 5-ki megjelenő számában közöljük le.

Sebő Miklós-pályázatunkon a művész értékes ajándékával, tíz gramofónlemezrel és egy kis gramofónnal vitéz Péterfy Sándorné (Budapest, II, Toldy Ferenc u. 32) pályamunkáját jutalmaztuk meg.

A pályázatról lapunk jövő heti számában számolunk be részletesebben.

Zilahy Irén egy arany kézelőgombkészletet ajándékoz a Délibáb-pályázat nyertesének (seállította Schönwald Imre ékszerész, VI, Deák Ferenc tér 6 (Rozgohyi felv.))

hallja maga szót?

Remélem tudja, hogy most már végérvényesen itt van a nyári szezon. A Budai Színház bemutatta az új Brodszky-operettel, mire ugyanaznap a konkurrens színház, az Operaház be-

zárta kapuit. Az operisták, mint minden évben, úgy

az idén is hajókirándulással ünnepezték meg a nyári szünetet.

A kirándulás kedden zajlott le és erre meghívták, a régi szokáshoz híven, a Nemzeti Színház tagjait is. A különhajó zsúfolásig megtelt és vége-hossza nem volt a vidám mulatozásnak.

Ha már az Operahóznál tartunk, el kell mesélnem, hogy a „Hegyek alján” legutóbbi előadásán az egyik női szerepet Dióssy Edith énekelte. A második felvonás előtt Butz Károly főjelügyelő mindenkit beállított a helyére a színpadon és azzal jelt adott a kezdésre. Mire azonban az ügyelői táblától visszafordult, megdöbbenve vette észre, hogy Dióssy Edith eltűnt a színpadról. Ugyalátszott, hogy a lekésést már nem lehet elkerülni. Butz, mintha puskából lőtték volna ki, rohant Dióssy

színházjához, ahol valóban megtalálta a művésznőt, amint nyugodtan cipőt próbál. Sem szemrehányásra, sem öltözködésre

már nem volt idő. Éppen ezért

Butz szó nélkül átnyalábolta Dióssy Edithet és karjaiban rohant vele vissza a színpadra.

Abban a pillanatban kezdett emelkedni a függöny, amikor az ügyelő Dióssy Edithet valósággal bedobta a színpadra. Így történt meg, hogy az énekesnő egyik lábán cipővel, a másik lábán cipő nélkül játszott a végig a „Hegyek alján” második felvonását.

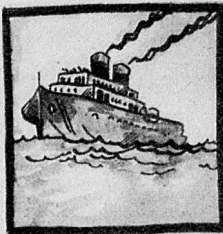
A jövő szezonban nem láthatja viszont az Operaház színpadán Misley Annát, ezt a valóban tehetséges balerinát, aki Vécsey Elvira, Keresztes Mariska és Altmágyar Sári társaságában a vezető balerina szerepet töltötte be az állam dalszínházában.

Történt, hogy egy alkalommal Misley Anna felment az Operaház vezetéséig és beajánlotta egy fiatal balletáncosnót, névszerint Szalay Karolát azzal, hogy a jövő balettesillaga. Az ő protekciójára szerződtek a fiatal táncosnót, aki a „Seherezáde” primabalerina szerepében mutatkozott be. Ez a szerep eredetileg Misleynek volt szánva, akit nagyon bántott ez a mellőztetés és

kijelentette, hogy emiatt levonja a konzekvenciákat.

Igy is történt. A művésznő semmi körülmények között sem volt hajlandó megújítani a szerződést és így a jövő szezonban a negyedik vezető balerina Szalay Karola lesz.

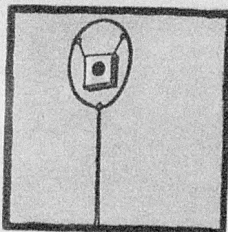
Az állam másik színházában mindenki örül Kiss Ferenc visszalérésének, aki nemrégiben írta alá szerződését a Nemzeti Színházzal. Elárulhatom magának, hogy

Kiss Ferenc még egy pozíciót fog betölteni a jövő szezonban.

A rádió új rendezője ugyanis Kiss Ferenc lesz,

aki erre vonatkozó szerződését a napokban fogja aláírni. Persze maga nem is tudta, hogy a

mult pénteken a mikrofon elé került Tóth Ede népszínmű, „A tolonc” előadása volt Kiss Feri rádió rendezésének próbája. Az előadás minden tekintetben kifogástalan volt és

a népszerű művész megmutatta, hogy ugyanolyan kitűnő rádiórendező, mint amilyen színművész. Amint kémeim jelentik, Kiss Feri nagyszabású programot dolgozott ki a jövő rádió-évadra.

Örömmel jelentem magának, hogy Szokolay Olly több hónapos betegsége után teljes javulás útján van. A kedves és népszerű színművész hónapokig nem hagyhatta el a szanatóriumot, ami mindentől eltekintve, súlyos csapás egy olyan temperamentumos nő számára, mint Szokolay.

Egyetlen szórakozása az volt, hogy minden áldott nap délután felpróbálta azokat a ruhákat, amelyeket betegsége alatt is sűrűn csináltatott.

Ugy-e aranyos? A művésznő különben

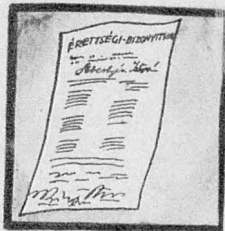
e héten utazott el néhány hétre Abazsziába, hogy végleg összeszedje magát, amire tulajdonképpen nem is volt szükség, mert a hosszú betegség ellenére is ugyanolyan ragyogóan nézett ki, mint azelőtt. Ne türelmenkedjék édes öregem, mert megsejthatom, hogy rövidesen újból tapsolhat egyik operettszínházunkban szóke hajú kedvencőnek.

Nagy volt az öröm e héten a Sebestyén-familiában, mert egy nap két jó hír is érte őket. Az egyik, hogy Sebestyén Dezső kapta meg a Fővárosi Operettszínházat, a másik, hogy a család szemé-

jénye, Sebestyén Pista — a Géza fia — kitűnően leérettségizett. Talán mondanom sem kell, hogy

ezen az estén összeült az egész Sebestyén-család és nagy vacsorával ünnepelte két tagját.

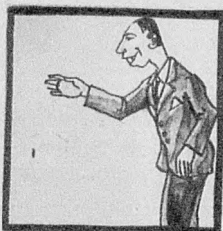
A legboldogabb talán mégis Sebestyén Géza volt, aki a legjobb apa a világon, mert fiának még a gondolatait is igyekszik kitalálni. De Géza bátyánk ugyanilyen szeretettel viseltetik Dezső öccse iránt is, aki évek hosszú sora óta munkájának hű osztályrészesé volt.

Menjen el édes Skótom hozzá és az én nevemben is kívánja azt, hogy ez a boldogság tartós legyen, mert Sebestyén Géza igazán megérdemli azt.

Ezzel szemben sajnálattal kell közölnöm magával, hogy

Boros Géza családjában egy idő óta egy kis széthúzás van,

melynek oka az időjárás. Boros Géza

ugyanis folyton azon imádkozik, hogy hűvös, esős idő legyen, mert csak ez esetben látni meg a Royal Orfeum és az Omnia-kabaré, ahol ő esténként fellép.

Borosné ezzel szemben azt kívánja, hogy ragyogó meleg napsütéses idő legyen, lévén ő egy nyári vendéglő tulajdonosnője. Ezek után nem csodálhatja a Boros-család nézeteltéréseit, amelyek azonban nem komolyak, mert tilokban mindketten egymásnak drukkolnak.

Néhány hónappal ezelőtt meséltem már magának, hogy a Városi Színház a jövő szezontól kezdve redukálni fogja a valóban hihetetlenül magas fizetéseket. Azóta a többi színházak vezetősége is belátta azt, hogy a mai színművész iránt nem lehet a színházat eltartani. Eppen ezért

a jövő szezontól kezdve minden

színházban általános gázsiredukció lesz.

A színházak tagjai átlagban harminc százalékkal kapnak majd kevesebb fizetést, mint az elmúlt szezonban. Bármennyire fájdalmas is ez az ő számukra, mégis igazságos, mert a legtöbb színház bukásának egyik fő oka a túlmagas jellépti díjak voltak. Csak aztán

ne az legyen a vége ennek, hogy a sztárgázsik megmaradnak és a kiszíntésű színészek honoráriumát csökkentsek.

Remélem, felkeresi betegágyánál az „Első tavasz” szerzőjét, Anday Ernőt, aki

a szó legszorosabb értelmében az életét kockáztatta, hogy a premiérjén jelen lehessen.

Anday Ernő ugyanis a múlt hét elején

hirtelen rosszul lett és háziorvosa megállította, hogy a vakbelével van komoly baj. Azonnal meg kellett volna operálni, de Anday Ernő minden könyörgés ellenére sem egyezett bele, mert a bemutatóelőadásán okvetlen jelen akart lenni. Így történt, hogy a fiatal szerző betegágyából ment el a premiérre, ahol a rivalda elé valósággal ki kellett támogatni. Bizom benne, hogy mire ez a beszélgetésünk napvilágot lát, az ambiciózus tró teljes javulás útján lesz.

Most még csak röviden annyit, hogy Vigh Miklós és Érczkövy László elindultak kéthónapos vidéki turnéjukra.

Ennél a hírnél valamivel vidámabb a következő vice:

Egyik rosszulmenő színházunk igazgatójához beállított a minap egy fiatal újságíró és az esti előadásra két szabadjegyet kért.

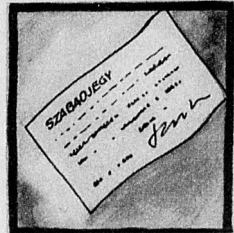
— Köszönöm — mondotta, amikor a direktor átnyújtotta neki az utalványt.

— Nem, kedves barátom, én köszönöm.

Leita Hyans amerikai filmszínésznőt az egyik amerikai állam kormányzója ezer dollár értékű panamakalappal ajándékozza meg (Fotó M—G—M.)

30%

Doris Hill amerikai filmszínésznő arcképe (Fotó Paramount)

Amagyar staggione társulat a Kamarában

Őszintén és nyíltan bevalljuk elfogultságunkat.

De ennek az elfogultságnak nem a személyi kapcsolat az oka, hanem Alapi Nándornak és társulatának nemes célkitűzése, komoly munkája és elérése, ami mindenkiben, aki a magyar színjátszást s a vidék színpadkultúráját szívén viseli, mély tiszteletet és teljes nagyrabecsülést vált ki.

Ezzel a megérdemelt elfogultsággal kívánunk szólni arról az Alapi Nándorról, aki esztendőök óta s mind több lelkesedéssel, csüggedés nélkül, fáradhatatlanul járja a magyar vidék városait, hogy tanítson, neveljen. Alapi

Nándor talán az egyetlen színházigazgató, aki ebben az üzletes időben színházát nem rideg üzletnek, pénzszerző forrásnak tekinti, hanem magasabb célt kíván vele szolgálni.

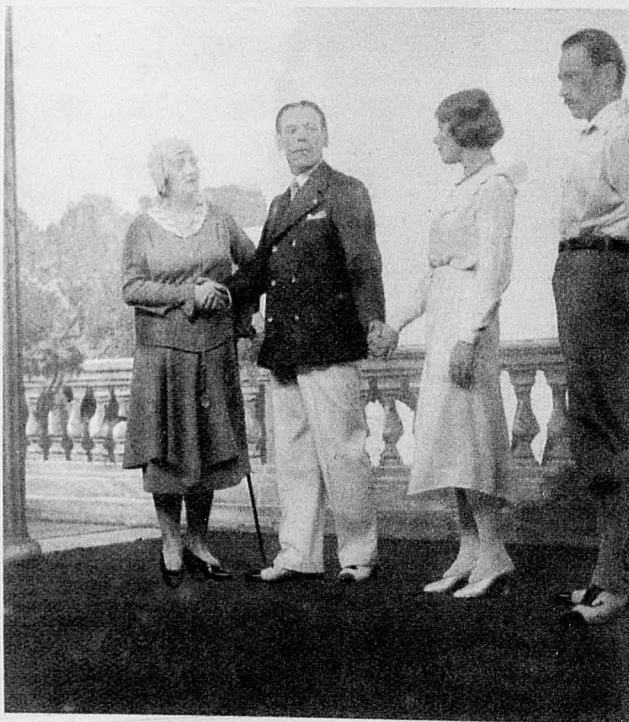
Repertoárján Bernard Shaw, Luigi Pirandello, Paul Gerdaldy szerepelnek s olyan darabokkal, amiket a főváros színházai nem mertek, nem akartak, féltek előadni. Túlontúl „irodalmi” volt nekik. A magyar vidék büszke lehet rá, hogy Alapi Nándor jóvoltából megelőzte Budapestet.

Nem véletlen, hogy ennek a lelkes Alapi Nándornak őszintén lelkesedő és önzetlenül készséges társulata van.

Bennük, mindannyiójukban a vállalt munka magávalragadó köteleességérzete él. Ők valóban a nemzet napszámosai.

Mostani vendéjátékuk alkalmával Pirandello *Minden jóra fordul* című tragikomédiáját, Gerdaldy *Róbert és Marianne*-jét s az én vigjátékomat, *A Beleznay asszonyok*-at játszották a Nemzeti Színház Kamara Színházában. És a társulat ez újabb bemutatkozása meggyőzött mindenkit arról, hogy az Országos Kamaraszínház nívós előadásokat produkál.

Pirandello különös kompozíciójú darabját Alapi Nándor rendezésében, lendületes előadásban mutatták be. A vezető férfit szerepet itt s a Gerdaldy-darabban maga Alapi játszotta. S

Mihályi Mária, Alapi Nándor, Hubay Klári és Bánhídi László a „Róbert és Marianne”-ben a Kamara Színházban (Papp Béla felv.)

főként a Gerald-darab irodalmiságát, lélekanalizását érzékeltette. Orgánuma, gesztusai, némely különös halk hangja szívhez ért. De a többiek is, Hubay Klára, Jákó Pál, Pető Zoltán, Mihályi Mária, Bánhid László megérdemelt tapsot kaptak nehéz szerepeikben.

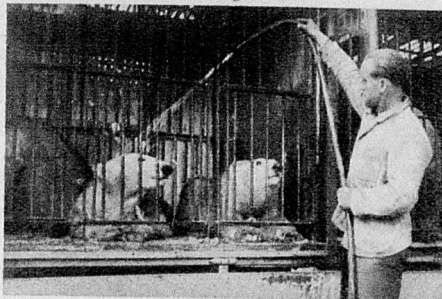
Harmadik nap a *Beleznay asszonyok*-at játszották. Ezen az estén ötvenedszer ebben az évben. És ez a könnyű menetű bohóság a súlyos s komprimált Pirandello és Gerald darabok után teljes egészében hozta ki a színház

játékos kedvét. Gyarmathy Anikó kedves angol lady volt, Pető Zoltán keménykötésű magyar úr. Miskey József, aki rendezője is a vígjátéknak, bensőséggel játszotta meg a keleti király dekoratív szerepét.

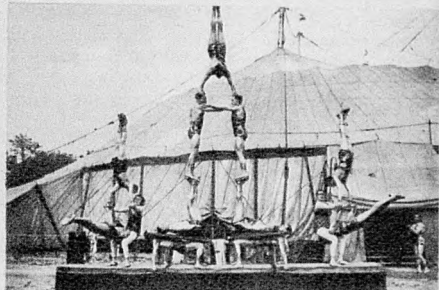
De e sok, a színpadon szereplő név után kötelességünk megemlékezni Pünkösdi Andorról, Alapiék dramaturg igazgatójáról, aki hozzáértéssel és nagy szeretettel intézi az Országos Kamaraszínház művészeti vezetését.

Ujházy György.

Képek a Krone cirkusból

Nagy a lorróság! A jegesmedvék jeges tust kapnak

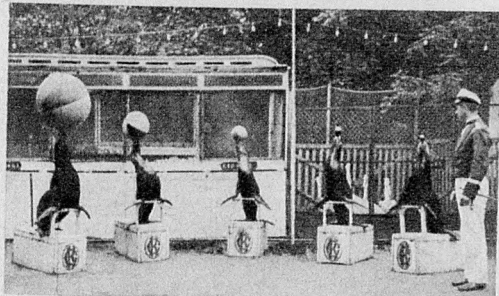
„Romano”-csoporth, a világ legjobban ismert gladiátorai

Európa legnagyobb elefántja: „Brahma”, 3 m. 14 cm. magas, 165 éves

A híres láncoló elefánt-csoport, a Krone cirkusz egyik attrakciója

Próbálnak a tengeri oroszlánok

Petoletti, a világ legnépszerűbb iskolalovara

Az én hetem

IRJA
KARDOS ISTVÁN

Péntek

13

Sz. Antal

Feld Mátyás meséli :

— Volt bizony nekem szörnyű nehéz szezőnom is. Például két év előtt az apám azt mondta nekem, adjak valami szép és nemes tárgyú darabot.

Megfogadtam apám tanácsát. A kiadás napi tizennyolc millió volt, a bevétel alig egymillió korona. Nemcsak a Feldék hitbizománya ment rá erre a kísérletre, hanem a *Feld-hitelintézet*nél elhelyezett értékpapírok is.

Ékkor elhatároztuk apámmal, hogy ezentúl csak hamisítatlan bohózatot adunk, mert különben az egész család *feldenfutóvá* lesz.

Új darabom, amelyet most mutatunk be, ugyancsak úgynevezett hamisítatlan Matyi-darab, amelynek nyitánya így kezdődik :

„Feld, feld vitézek a csatára . . .”

Pesten, a pesti világban játszódik.

Szombat

14

Vazul

Dalnokyról mesélik:

Dalnoky doktorral, aki nagyszerű operaénekes, rendező és fogorvos egy személyben.

Egy alkalommal egy operaénekesnek szörnyű módon megfájdult a foga és persze ki máshoz ment volna, mint jó kollegájához, Dalnoky Viktorhoz, azzal az alázatos kéréssel, hogy segítsen rajta.

Dalnoky megvizsgálja a fogat és kategorikusan kijelentette, hogy más mentség nincs, ki kell húzni.

A művész belenyugodott a megváltozhatatlanba és csak azt kötötte ki, hogy a kolléga úr úgy húzza ki a fogát, hogy ne fájjon, nem mintha a fájdalomtól félné, de nem akar kiabálni, mert a felesége az előszobában várakozik rá.

— Nem fogsz kiabálni — mondotta Dalnoky és abban a pillanatban már ki is rántotta a pompásan érzéstelelt fogat.

— Bravó, Viktor! bravó — kiáltott fel lelkesen a paciens, — milyen fogó-

val húztad a fogamat, hogy nem fáj és nem kiabáltam ?

— *Hangfogóval*, barátom — felelte a mindig kedélyes Dalnoky.

Vasárnap

15

Szenth. v.

Shaw, a nagyszerű G.

B. S. márványkőbe való mondásait sűrűn emlegetik a kulisszák között, meg a színházak társalgóiban.

Egy alkalommal Nansen, a híres sarkutazó, fejfájás közben találta a mestert. Shaw ezzel a kérdéssel fordult az utazóhoz :

— Önnek is szokott a feje fájni ?

Nansen igennel felelt.

— Önnek mégis könnyebb a helyzete, kedves sarkutazó barátom.

— Miért volna könnyebb ?

— Ha az én fogam fáj — szólott Shaw — itt kínlódom az asztal mellett, ha az öné fáj, ügyet sem vet rá egyszerűen — *sarkon fordul*.

Hétfő

16

R. Ferenc

A művészek klubjában

a Fészekben, összetalálkozik egy ismert író *Rajnay* Gáborral, akinek az író rémülten meséli el, hogy alig félórával ez előtt majdnem elgázolta a villamos.

— Hogyan ? — érdeklődött részvétellel Rajnay.

— Képzeld, barátom, felülök egy konflisra, bemondom a címet, ahová készülök és olvasni kezdem új darabomat. Egyszerre éktelen csengetést hallok. Feltekintek a kéziratból, hát látom, hogy a villamos már sűrölja a kocsit. Az utolsó pillanatban rántotta vissza a gyeplőt a kocsisom, aki, képzeld, elaludt a bakon.

Nagy meggyőződéssel válaszol erre Rajnay :

— Biztos, hangosan olvastad neki a darabodat.

Kedd

17

Rainer

A primadonnára, egyik új darabunk primadonnájára ugyancsak nehéz szerep jutott. Kínlódott is szegényke éppen elegend, hogy átfúrja magát a hangok kegyetlen káshagyén. A próbákon ideges volt a karmester, idegesek voltak a szereplők és természetesen ideges volt a primadonna is.

Egyszerre a karmester mérgesen rákiáltott a primadonnára.

— Hallja kérem! . . .

Tovább azonban már nem folytathatta, mert a primadonna csipőre tette a kezét és nagy haraggal utasította vissza a megszólítást.

— Én magának nem vagyok „hallja kérem”, én magának művésznő vagyok, vagy nagyságos asszony.

Rezignáltan felelt a karmester:

— A művésznő, úgy látszik, a próbát csak ranggal bírja, de hanggal nem.

Szerda

18

Etrém

A Vígszínház társalgójában az előadás szünetében a színészek mostanában úgynevezett rosszvicc-versenyt játszanak. Ki tudja a legrosszabb viccet? Ez a kér-

dés. Feltétel ennyi: A vicc ne legyen régi, legalább ne legyen nagyon régi, de viszont nagyon rossz legyen.

A tegnap esti rosszviccverseny győztese *Gárdonyi* Lajos lett, aki a verseny során ezt kérdezte *Titkos* Ilonától:

— Mi a legrosszabb nikkell?

— Nem tudom — hangzott a válasz.

— Amikor fizet-nikkell.

Csültörtők

19

Urnapja

A kis Gallai Katót, Gallai Nándor aranyos kislányát elvitték egyik operettszínházunkba,

hogy nézze meg az előadást. Nagyszerű hangulatban volt az egész Gallai-család, hogy a délutánt megkoronázzák, bementek egy cukrászdába szép piros málnafagyaltra.

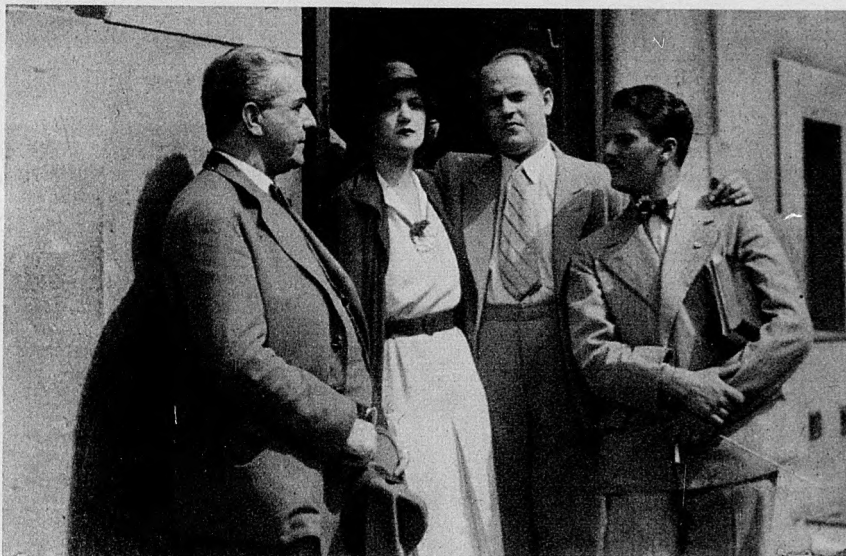
Eppen ez volt a baj, mert a kis Kató a fagyaltevés közben nem vigyázott a rendre és a piros fagyalittal alaposan leöntötte hófehér ruháját.

Otthon persze alaposan kikapott és a mama feddő szavaira pityeregni kezdett.

— Ne pityeregj! — szólott rá a papa, — ne vess, mintha a színházban a komikus bácsi játékát néznéd.

Durcásan felelt a kislány:

— *Mi van azon nevelni való?*

A Stúdió művészei a Városi Színházban. Tóth Erzsi és férje, Polgár Tibor (jobboldalt) Datnok Viktor és Kovács Dezső társaságában a színesbejárá előtt, a *Rigottelló* próbája után (Papp Béla felv.)

Ma már nem rossz dolog kutyának lenni

Kutyasors: rossz sors — ezt tartja a közmondás. Mint minden közmondás, úgy ez is megbukik a gyakorlatban néhanapján s a pünkösdi kutyakiállításon mindenki megirigyelhette a dédelgetett kutyaszárokat. Kint volt a gazdag kutyanevelés minden számottevő tagja — gazdájuk simogató büszke szemének ottalma alatt. A felvonult sztárok festelen csaholása hangossá tette a környéket, a napsugaras délelőtt pedig hatalmas tömeget vonzott a kutyahangversenyre.

A pesti művészek mindig kutyabarátok voltak. Minden kutyakiállításon ott üdözölhettünk néhány női és férfi sztárt, akik itt is a dicsőségért versenyeztek, ha nem is saját művészetükkel, hát legalább kutyáik szépségével.

Az idekiállításon mintha elmaradtak volna a művészkutyák. Hiába kerestük Zilahy Irén hófehér spicijét, Billel buliját, Sarkadi,

Grosz Alfréd zeneszerző bulija

Pázmán, Sándor Józsa szép kutyáit — azok bizony nem jelentkeztek. De hogy mégse maradjon el a művész-társadalom egészen, mint hűséges kiállító itt volt Grosz Alfréd kis francia bulijával, amely — mint zenészkutyához illik — „Cunci of Shimmy” névre hallgat. Az „Abakadabra” népszerű írszerzője büszkén vezette pórázon a kék szalagot nyert bulit, az pedig önérzetesen mérte végig szemével a kevésbé nemes kollégákat.

Krudy Ilonka két fekete skót terrierje szintén díjat nyert.

Gróf Eszterházy Tamás angol bulldogjai békés csöndben heverésztek a napon — i. e. ezeknek is van közük a művészethez, mert kettő közülük hű őrzője Titkos Ilona villájának. Persze, ezek is megnyerték az angol bulik nagydíját. Meg is érdemelték, olyan szépek.

A nagy zsivajban, csaholásban valószínűs átvilágítás alatt tartották az elegáns, nyári toalettes nőket, akik — mi tagadás — sokszorosan túllícitálták szépségben miss Bulldogot és miss Foxterriert...

Krudy Ilonka két skót terrierjével
(Byssz Róbert felvételei)

Egy magyar színésznő sikere külföldön

Bécs, június hó

Néhány nappal ezelőtt a bécsi magyar követség fényes estélyt adott, amelyen jelen volt mindenki, aki valamit is számít az osztrák főváros társadalmi életében. Az előkelő estélyen néhány művész is fellépett, köztük egy szép fiatal leány, név szerint Sztáray Gizi. A magyar énekesnő néhány operaáriát adott elő és annak ellenére, hogy Bécs művészvilágának színe-java működött közre, neki volt a legnagyobb sikere.

— Ezzel a hangversennyel búcsúzom el Bécestől — mondotta nekünk előadás után Sztáray Gizi, — mert Saarbrückenbe kell utaznom, ahová szerződéselem szól.

Elő nemet szerződésemet egy ilyen követségi estélynek köszönhetem,

amelyen szintén néhány operaáriával szerepeltem Palaky Kálmán társaságában. A hangverseny után hozzám lépett egy úr és bemutatkozott azzal, hogy ő a saarbrückeni operaház igazgatója. Megkérdezte, nem volna-e kedvem leszerződni hozzá koloratúrénekesnőnek. Miután a feltételei nagyon előnyösek voltak, igent mondtam. *Néhány perc múlva már kezemben volt egy ideiglenes írásbeli szerződés, amelyet más híján két papírszalvétára írtunk le.*

Másnap egy újabb, számomra ismeretlen úr keresett fel a lakásomon, aki szintén hallott az estélyen és Berlinbe akart szerződtetni.

Annak ellenére, hogy ajánlata talán még kedvezőbb volt a másikénál, visszautasítottam azt,

mert a szavamnak minden körülmények között ura szoktam maradni.

Közben egy pár napra hazarándulok Pestre, ahol már nagyon régen nem voltam, pedig minden kedves emlék odafűz. Hiszen ott végeztem el tanulmányaimat a Zeneművészeti Főiskolán. Innen szerződtem el a Városi Színházba, ahol a „Pillangókisasszony”, a „Bohémélet” és a „Carmen” női főszerepét énekeltem. A Városi Színházban mindössze egy évig szerepeltem. Ekkor azonban rájöttem arra,

hogy nekem szinte lehetetlen szohoz jutnom a régi bearrivált operaénekesek között.

Láttam, hogy igazán boldogulni csak nagyon nehezen tudnék Pesten

és éppen ezért egy szép napon összemagoltam és felutaztam Bécsbe. Tudtam, hogy itt is nehezen fog menni a dolog, de ezzel szemben a lehetőségek sokkal nagyobbak.

Őszintén megvallva, mindig erős kritikusa voltam önmagamnak. Nem szédítettek meg tehát a dicsérek, hanem tovább képeztettem a hangomat. *Másfél évig mást sem tettem, csak folytattam énektanulmányaimat.*

Ezalatt minden ajánlatot visszautasítottam és sehol sem léptem fel,

csak most, amikor már úgy éreztem, hogy saját kritikámat is kiállok. A tények, hála Istennek, azt bizonyítják, hogy nekem volt igazam — fejezte be szavait mosolyogva Sztáray Gizi.

R. G.

Sztáray Gizi (Fotó Streliszky)

BÉCSI REVÜ — PESTEN

A revü színlapján azt olvastam, hogy ez a revü „Etwas für dich” Bécsben, Berlinben, Amsterdamban stb. többszázszor ment egyfolytában. Itt, Pesten, a Budapesti Színházban még több tízszer sem fog menni. Nem mintha a revüben volna a hiba, de hiába, a mi közönségünk ma már nem tud szerieseket csinálni, még hazai színpadi műveknél sem.

Szinte érthetetlen a publikum közönye ezzel a vendéjátékkal szemben. Nagyon kevés néző tapsolt az „Etwas für dich” előadásán, de akik ott voltak, azok — túlzás nélkül mondhatom — végigtapsolták az előadást.

Végre egy igazi revü Pesten, a sok árevü után. Ez aztán revü s nem az, amit eddig nálunk csináltak, hogy az operettet revüsítették.

Színes, érdekes képek sorozata ez a revü. Mindegyik kép csupa zene, ének és tánc. Csupán egy ízben akasztja meg a képek kaleidoszkópját a próza, de ez is egy szellemes operett-paródia. Nálunk a revü-kópiák főleg azért buktak meg, mert az egyes jelenetek között rengeteget beszéltek össze-vissza.

Itt kevés a beszéd, de annál több a tánc és ének. Érdekes, hogy a revünek mindössze három férfi szereplője van, de legalább negyven a női szereplők száma. Pompás a képek megoldása is. Mivel ez a revü állandóan utazik, a színváltozásokat függönyökkel oldották meg oly ötletesen, hogy az illúzió így is tökéletes.

Az egyes képeket férfi vagy női konferanسیé köti össze, bár a képek olyan gyorsan változnak, hogy még a konferanسیé is fölöslegesnek tetszik.

A legnagyobb meglepetést a tizenhat táncos görli szereplése okozta. Ez

a tizenhat görli az előadás folyamán legalább tizenhat különböző táncot mutat be valósággal az óramű precizitásával.

Bizony sajnálattal kell megállapítanunk, hogy a mi görljeink tánctechnikája a nyomába sem jön ezekének. Amellett a tizenhat görli olyan bámulatos gyorsasággal öltözik át egyik ruhából a másikba, hogy valósággal Fregoli ügyességével vetekednek. S mindezek fölött a legutolsó táncot is éppen olyan frissen táncolták el, mint az első.

A revü egész végig gondoskodik a mutatósabbnál mutatósabb trükkök bemutatásáról. Egyik legérdekesebb, illetve leghatásosabb trükk az, amikor a konferanسیé bizonyos városokról énekel s közben egy-egy görli jelenik meg a színen, akinek a ruhája az illető város képét mutatja. A ruhán ugyanis az illető város jellegzetes épületei vagy egyéb nevezetességei vannak kastrozva.

Egy táncospárt láttunk az egyik jelenetben. Akrobatikus dolgokat mutattak be. Merjük állítani, hogy a produkció egyenesen életveszélyes volt. Olyan lehetetlenül vakmerő forgásokat, elugrásokat mutattak be, hogy a közönség valósággal idegesen figyelte, hogy mikor válik a mutatvány katasztrófálissá. Szerencsére baj nem történt.

A revü muzsikája csupa foxtrott, blues és keringő, jórészt már ismert slágerekből összeállítva.

Az egész előadásnak, amely pedig tíz perces megszakítással négy óra hosszat tart, valami hihetetlenül gyors és friss tempója van. *Igazán nem lehet unatkozni egy pillanatig sem.* Tempó és tempó az egész vonalon. Sokat lehetne tanulni tőlük a — mieinknek.

A primadonna tipikus bécsi szépség. Szőke, kékszemű, magas, csupa mosoly és kedvesség. A két komikus is csupa bécsi típus, ugyancsak kedélyesek, de valódi és nem — álkedélyesek. A konferanسیé elegáns, csinos, rokonszenves.

Mindent összevéve. Nagy siker és kevés közönség. Ilyen a bécsi revü Pesten.

EMILE GABORIAU híres regénye:

A bűn forgatagában

Ára bérmentve 1 pengő 10 fillér. Megrendelhető a „DÉLIBAB” kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12 sz.

Strandélet...

-pesti-

A komikus...

A figyelő...

A színpad...

A színpad...

A drámai hős...

A község, este itt is alak...

Aki legtöbbnyör „ugrott be”

Az „Ugynevezett szerelem” című zenés vígjáték egyik női főszereplője, Makay Margit huszonnégy órával a főpróba előtt kénytelen volt lemondani az előadásról. A főpróba veszélyben forgott. A színház igazgatója igazán nem ijedt meg, amint ez ilyenkor szokás, hanem amikor Makay betegségéről tudomást szerzett, a világ legtermészetesebb hangján jelentette ki.

— A szerepét Simon Gizi fogja játszani. Azonnal el kell küldeni hozzá a szerepet. És a karmester is keresse föl azonnal, hogy vele átvehesse az énekszámokat.

A főpróbán tehát már Simon Gizi játszott, énekelt és táncolt, de úgy, mintha legalább is helek óta tanulta volna szerepét. Nagy sikere volt. De azért — jellemző, — bár az összes kritikusok ott voltak a főpróbán, mégis Makay Margitot említették meg majdnem mindnyájan, holott Makay csak a premiéren vette ismét át a szerepet.

Ez a beugró színész sorsa. Övé az izgalom, a felelősségteljes, gyors iramban való tanulás és a főszínező az elismerés, a siker. Simon Gizi már leg-

alább hűsz esetben mentette meg beugrósaival az előadásokat. Valóságos csodákat mesélnek róla, hogy milyen tehetséges beugró színész, mert azt színészkörökben is elismerik, hogy a beugrásokhoz valami egészen különös tehetség kell, jó memoria és hidegvér.

Fölkerestük Simon Gizit s megkértük, mondja el nekünk nevezetesebb beugrásait.

Simon Gizi ezeket mondotta:

— Négy éve vagyok a Vígszínház tagja s bizony az alatt az idő alatt rengetegszer kellett másokat helyettesítenem s mindig a primadonnák szerepeit kellett átvennem.

— A „Két lány az uccán” című színdarabban Dayka Margit szerepét aznap kaptam meg, amikor Dayka beteg lett s bár én is beteg voltam, mégis eljászottam a nagy és fárasztó szerepet. El lehet képzelni milyen beteg lehettem, ha másnap már kórházba vittek.

Az elmúlt évben ki volt tűzve a „Házibarád” és a „Noszty”. Mind a kettőben Gaal Francinak óriási szerepe van. Gaal Franci nem érkezhetett meg idejekorán, nekem kellett mindkét szerepet az előadás napján átvennem. Ugyanez történt az „Edenkert”-nél, ahol a ruhákat (pedig vagy kilencszer kellett öltözködni) csak az utolsó pillanatban fércelték össze, annyira váratlanul jött a beugrás. Volt olyan darab, amit reggel megkaptam tanulni, hogy este játszani fogom, tanultam egészen estig s az utolsó pillanatban derült ki, hogy az eredeti szereplő mégis játszik. Egyszer két órával az előadás előtt kaptam meg s minden próba nélkül kellett eljászanom, még azt sem tudtam, hol kell bejőnnöm és kimennem. Volt olyan hét, ahol három darab főszerepébe ugrottam be. Gaal Franciskának összes szerepeit lejászottam. Most legutóbb az utolsó pillanatban énekelni és táncolni is kellett tanulni, de csak a főpróbán játszhattam, a sajtó meg sem emlékezett rólam.

És ez így megy már négy éve. Csúpan az a vigasztaló tudat, hogy szívességet tehetek a színháznak, amelyet nagyon szeretek s hogy beugrásaimmal megmentettem az előadásokat, amire végeredményben büszkének kellene lennem.

Simon Gizi (Rozgonyi felv.)

A RIPACS

írta

Aradi Szabó István

*Föl nem kent papja Tháliának,
hívek hozzá kevesen járnak.*

*Elvásott egyetlen köntöse,
csak titkolt könnye tartja össze*

*Testét-lelkét tépik kin-óercsék:
sokszor ajultatja az éhség,*

*s este sirva néz fel az Égre:
nem lesz éjjeli menedéke...*

*De ezer szenvedés poklába
is hősiesen viszi lába,*

*mert ég lelkében a hit rőzse:
ő is a Szépség s Eszme hőse,*

*s mert érzi — s érzése nem talmi —
a Művészetért élni-halni*

*szent sors. S ölhetik kin-koboldok,
a ripacs mégis boldog, boldog...*

Péter boldog lesz

IRTA

BEREND PÁL

Gonda Péter történetünk idejében harminkét éves volt. Vánnyadt, fáradt, kistermetű emberke, négy polgárral és sok küzdelemmel az életében. Gonda Péter volt már kereskedősegéd, könyvelő, papírügynök, cipőszinórképviselő, könyvházaló, jelenleg azonban nem volt semmi állása. Dekonjunktura, mondotta magában Gonda Péter és nem jutott eszébe, hogy az ő életében még sohasem volt konjunktura.

A nyomoruság elsodorta és most már nem is emlékszik, hogy mikor lakott utoljára rendes, hónapos szobában, mikor viselt tiszta inget, frissen vasalt ruhát, sima nyakkendőt.

Bevallom, rejtély előttem, hogy miből élt ebben az időben Gonda Péter. Valószínűnek tartom, hogy itt-ott diszkrétan kéregetett, megemelve finoman zsíros kalapját, keveset beszélt és inkább nagy, szomorú, állatian szenvedő szemeknek engedte át, hogy azok nyilatkozzanak helyette. Gonda Péter rendkívül elenyedt, melankólikus fiú volt harminkét éves korában, mindenkitől lenézett, lesajnált, szakállas, cvikkeres, nevetséges figura, olyan nyomoru't, hogy még az uccagyerekek is méltóságukon alulnak tartották, hogy gúnyt üzenek belőle.

Ebben az időben megismerkedett Gonda Péter egy színésznővel. Mondanom sem kell, hogy az ismeretség egyoldalú volt. A lány huszonnégy-huszonöt éves lehetett, egy kis színházban játszott édes, könnyű, illatos szerepeket és volt egy barátja a textilszakmából, aki havi 600—700 pengővel segítette, egy negyvenéves, kellemes életű úr, aki rajongott a szőke és finom teremtésekért.

A különös a dologban az volt, hogy Gonda Péter az ő nyavalyás életével szintén rajongott a szőke és illatos teremtésekért. Ha mindent kiölt is belőle

a nyomoruság, a vágyat rendesebb élet, tiszta fehérnemű iránt, az asszony iránti féktelen, elomló vágyakozást nem tudta kiölni belőle.

A színésznőt a színház kijáratánál vette észre. A lányt ez alkalommal nem várta a barátja és a nő némileg felszabadultan ment hazafelé, lassan, á'mo-dozva, sétálóan.

Gonda Péter követte a nőt és itta magába a járását, a kissé telt alakját, a fiús öltözködését, az alacsony sarkú cipőt, a testhezsimuló, finom, világosdrapp, bolyhos, öves kabátot, a kalap alól kibuggyanó világos szőkeséget, amit a férfi akkor vesz észre a nőben, ha nem az övé, vagy már nem az övé.

Éjjel háromnegyed tizenkettő volt. És Gonda Péter elérkezett életének fordulópontjához. Egy kicsiny lipótvárosi mellékucskába fordult be a lány, az úgynevezett modern negyedbe, ott a Vig-színház táján és Gonda Péter most megszólította őt.

Fantasztikus és meglepő, brutális és merész, alávaló és undorító: nyilván sokaknak ez a véleményük Gonda Péter, a nyomoru't csirkefogó eljárásáról, főleg a nőknek, nekem azonban, akinek kötelessége elbeszélésem figuráinak karakterére ügyelni, mégis van némi mentségem Gonda Péter számára. A szegény fiú éhes volt egy nőre, főleg olyanra, mint a színésznő, aki, helyesebben a típusa már régóta kísértett álmaiban és nem lett volna ember Gonda Péter, ha nem kísérte volna meg valóra váltani az álmait.

A lány végignézett Gonda Péteren és minthogy fölös'eges és céltalan idegmunka lett volna egy ilyen figurán felháborodni, egyszerűen elkacagta magát. Szívtelenül kacagott, mondják ilyenkor a jó, régi regényekben és bevallom, én sem találok megfelelőbb szót. Trillás,

A lány végignézett Gonda Péteren

könnyű, csengő kacagás volt, mindain és elegáns, finom lokálokba való, vér-lázító és észvesztő és Gonda Péter el is vesztette az esztét. Felbódult, mint egy kivért bika odaugrott a színésznőhöz és átölelte. Egy pillanatig, nem tovább, magához szorította őt, érezte melleinek rugalmasságát, de több megfigyelésre nem volt ideje, mert a szépen fejlett, izmos, teniszező lány akkorát lökött rajta, hogy egyensúlyát veszítve lefordult a járdára.

— Maga utolsó szemét!

Ezt mondta neki undorral a lány, végignézett a fiú rongyos cipőjén, vedlett feöltőjén, mocskos gallérján, barna, agyongyűrött nyakkendőjén és azután otthagya őt, friss léptekkel, némileg felizgatva, de nem túlságosan, mert hát hogyan érhet fel hozzá egy ilyen groteszk merényletnek a kísérlete.

Gonda Péter még ült egy darabig a kövezeten, azután felkelt, hazament a tömegszállásra és még menetközben elhatározta, hogy másnap új embert csinál magából.

Felke't fél nyolckor, megmosdott, kikefélte ruháját, cipőjét és kilenckor beállított éhesen, de határozottan a nagy áruházba, ahol valamennyi emeleten kitűnő szabású és nagyon finom szövetű férfiruhát árulnak, selyemingeket, világoskék és szürke nyakkendőket, ötvenpengős angol cipőket, ahol szóval a gyors e'határozású, szabóval való aprólékos foglalkoztatást utáló gentlemanek öltözködnek. A személyzetet meglepte a furcsa, lecsúszott figura, de Gonda Péter olyan öntudatossággal lépett fel, hogy azt hitték róla, nagyobb összeget örökölt egyszerre, vagy Amerikából küldtek neki pénzt visszaemlékező gazdag rokonok.

Gonda Péter mindenekelett kivá'asztott egy drapp nyersselyeminget, egy acélszürke nyakkendőt, hosszú, szürke selyemharisnyát és barna, duplatalpú varrott cipőt. Azt mondotta, hogy addig nem tud ruhát próbálni, amíg rendes fehérnemű nincs rajta. Bement az öltözőkő fű kébe és levetette a rongyokat. Egy percig halk sóhajtással nézte a so-

vány, meztelen testét, aztán mámorosan belebújt a friss fehérneműbe. Elmosolyodott. Kihúzta magát, végigsimított a haján. Úgy látszott, mintha megfiatalodott volna. Kiszólt a segédnek és az már hozott is a karján négy-öt ruhát, sötétkéket, sötétszürkét, Gonda Péter kedvenc színeit, illetőleg olyan ruhákat, amelyekről Péter megállapította, hogy ilyeneket viselt volna szívesen egész életében.

A segédek egészen belejöttek az érdekes ember kiszolgálásába. Rokonszenven nézték a fúrge kis emberkét, aki megkönnyíti dolgukat, csinál ugyan kifogásokat, de látszik, hogy mindennel nagyon megvan elégedve és szívesen átengedték neki a társalgás irányítását.

Most bontakozott ki először Gonda Péter szívében az élet szépségeinek megérzése. Boldog volt Gonda Péter, boldog volt a nyomorult féreg és nemhogy a holnappal nem törődött, de a következő felőrával sem, amelynek mindenképpen el kellett következnie, mint a guillotinenek a francia forradalomról szóló drámákban.

Különös láz vett rajta erőt. Ha egy jószemű ideg orvos látja őt ezekben a percekben, nyilván megcsóválja a fejét és az idegösszeomlás előtti felfokozott lelki működésről mond egy pár latin szót. Végre elérkezett a konfliktusok megoldásának pillanata. Gonda Péter azt mondta a segédnek, hogy a főnökkel kíván beszélni, aki régi ismerőse és valószínűleg fog néhány százalék engedményt adni a borsos áraból. Így mondta: borsos árak, mintha az a közel kétezer pengős összeg, amelyet ki kellett volna fizetnie, felére, vagy negyedére redukálva, nem lett volna borsos a számára.

Gonda Pétert bevezették a főnökhöz. A két ember magára maradt.

Kutakhoz alkalmas liftkötél

rendkívül jutányos áron eladó.
Bővebbet Dohány ucca 12 sz., portásnál.

— Gonda magánhivatalnok vagyok az Egyesült Téglagyáraktól.

— Örvendek.

Péter erre bevezetés nélkül áradozó szavakban beszélni kezdett a szóke színésznőről, akit megnevezett, barátnőjeként említett, aki rengeteg pénzébe kerül, de megéri, mert szerelemben nincs párja. Ó, Gonda Péter, aki végigkóstolta a legkülönbözőbb asszony márkákat, fenntartás nélkül állítja ezt, kész bármikor megesküdni rá.

A főnök felhúzta a szemöldökét és kezdte magát kényelmetlenül érezni.

Péter viszont a cinikus hangulatból egyszerre líraiba csapott át, megjegyezte, hogy ma még nem reggelizett és milyen piszkos az a lepedő, amelyen az éjszakát töltötte. Hirtelen őszinteségi roham foga el és mosolyogva mondotta, hogy előbb tréfált a főnök úrral, nincs is az Egyesült Téglagyáraknál, ezzel szemben egy szerencsétlen flótás, aki életében először boldog és ezt az áruháznak, a kitűnő segédnek, a hatalmas választéknak, a skót szöveteknek köszönheti. A főnök úrnak gratulál a cég kiváló vezetéséért.

A főnök felállott és csongetett. Bejött egy szolga és egy segéd. A főnök rámutatott az elegáns urra.

— Huzzátok le róla a ruhát és dobjátok ki.

Pétert bevitték az öltöztető fülkébe és felszólították, hogy vetközzön le. Péter mosolygott és így szólt:

— Csak nem tesztek ilyesmit embertársatokkal?

A segédek megelégtették a tréfát, lefogták Pétert és erőszakkal, persze vigyázva a szövetre, lehúzták a ruhát.

Gonda Péter szemei kidülledtek, ajka e'ferdült és kiáltozni kezdett panaszosan, mint egy gyermek, a színésznő nevével kiáltotta, segítségül hívta őt és az áruház megremegett ennek az árva embernek a sírásától. Mindenki felszalagolt az első emeletre, ahol a dolog történt, valaki rendőrré ment és Gonda Péter sírása egyre erőteljesebbé vált, vad, állati ordításba csapott át, harminckét esztendő minden elfojtott jalkiáltása lávaként buggyant ki az ajkán és lázba borított mindenkit. Meggűtödvé állottak

Állandóan ezzel a névvel játszogatótt

az emberek és meg kell állapítanom társnyilvánosan, hogy a legtöbbje sajnálta őt, szívből és könnyezve, közöttük elegáns, jólszituált urak, akiknek nyilván tévedésből nem jutott eszébe, hogy Gonda Péter kékeszürke zakkóját az emberiség nevében kifizessék és a fiúknak ajándékozzák.

Jött a rendőr és hallva az ordítást, legyintett egyet a kezével, odafordult a telefonhoz és mint gyakorlott ember lefűcsázta a nullanégyszáz számot, amely tudvalevően a mentőké. És egy negyedórával később megérkezett a kocsis és Gonda Pétert szépen karonfogták és levitték. A régi rongyok voltak már megint a testén, csak az ing, a harisnya volt új, ezeket úgysem volt érdemes elvenni tőle, mosatás és a többi nem tarthatott az áruház programjába. Is-ten nevében otthagyták nála ezeket a dolgokat, valamint egy barna, divatjammult nyakkendőt és egy fényes gyöngyház inggombot.

Lefelémenet megkérdezte még Gonda Péter:

— ... jön-e velünk?

És itt megint említette a színésznő nevét, amelyet nekem persze nincs jogom elárulni. Viszont a lipótmezei gyógyintézetben állandóan ezzel a névvel játszogatótt hangosan Gonda Péter, mire az egyik fiatal orvos elhatározta, hogy ír levelet a művésznőnek, elmondja benne az esetet és megkéri, hogy mint ember és mint nő, tehát érző lélek látogasson el a szegény beteghez, aki talán megkönnyebbül, ha látni fogja

A nő azonban nem jött. Tovább tenniszezett, tovább játszott a színpadon, tovább folytatta a viszonyt a textilessel, aki, tekintette! arra, hogy a lapok foglalkoztak az esettel és a színésznő neve kezdett divatba jönni, kénytelen volt havi ezer pengőre emelni az apánázt. Szidta is emiatt Gonda Pétert, aki ezekben a napokban már egészen boldog volt. A gyöngyház inggombbal játszogatótt, a nap felé tartotta, gyönyörködött a csillogásában és lelke feloldódott jóleső csendességben.

Kabaré a Kertben

Két kitünő színész, *Peti Sándor* és *Maklár Zoltán* egy kis kabarétársulatot szervezett a nyári hónapokra, Kabaréláz van most Pesten. Szinte azt lehet mondani, hogy minden hónapban új kabaré nyílik. Mindegy, ha jó a kabaré, akkor megtalálja előbb-utóbb a maga közönségét... Ezért a legújabb kabaréről az a véleményem, hogy nem hiába létesült. Tetszik az, amit csinálnak és ahogyan csinálják.

Már maga a milió is érdekes. Kabaré a kertben, a fák között, kis színpad a kert közepén. A színpadon csak függönyökkel lehet dolgozni. A színpad előtt egy kis mélyedésben jazz-zenekar. A szereplők úgy jönnek be és úgy mennek ki, ahogy a függönyt félreljebbentik. Hát nem eredeti?!

Elek Ica, az új szegedi primadonna, a kassai „Sisters” címszerepében

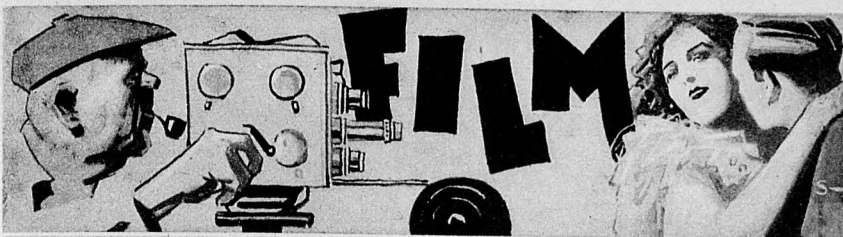
Színre kerülnek kis tréfák, magán-számok, egyfelvonásos vígjátékok, sőt egy operett is.

Konferanszié is van Maklár Zoltán személyében, aki egy színpadmester maszkjában mondja el a mondanivalóit. A premiéren, amelyen különben színültig megtelt a nézőtér, jobban mondván a nézőkért, két darab tetszett legjobban. *Bús-Fekete* kis operettje, a „Júniális” és *Feydou* híres bohózata, a „Miért járkálsz meztelenül?” A „Júniális”-ban különösen *Dalmady Ernő*, *Kék Rózi*, *Fekete Pál*, *Peti* és *Gelléri* tűntek ki. A Feydou bohózatban pedig rendkívüli sikere volt *Szilágyi Maresának*, a kitünő szubrettnek, aki ezuttal prózai szerepben debütál. A férj szerepében *Maklár Zoltán* elsőrangú alakítást produkált, míg egy kis epizód-szerepben *Dozsa Istvánt* üdvözölhettük. *Berky József Nagy Endre* maszkjában jelenik meg a színpadon, Nagy Endrét utánozva. Szinte megdöbbentően sikerült a maszk is és az utánzás is. A konferansz is igen jó. *Ujházi György* írta. Nagy sikerük volt *Kieszkovszky Máriának* és *Gelléri Sándornak* bravúrosan előadott tágó táncukkal.

Színre került még *Zágon István* bohózata a „Szakítás”, amelyben a szerző a szerelmesek gyakori „szakítását” karikírozza ki friss humorral. Ebben a darabban *Peti* mellett az érthetetlenül mellőzött *Fehér Lili* tűnt ki kitünő humorával és alakítóképeségével.

A „The Nebdy Fourt” a legújabb vokálkvartettet ebben a kabarében is viszontláthattuk. Sikerük itt is elemetáris. *Dalmady Ernő*, *Kék Rózi*, *Várad Margit* „triója” is tetszett a publikumnak. A start mindenképpen sikernek mondható. A legújabb pesti kabaré meg fogja találni az utat a közönséghez.

(b. j.)

Thelma Todd legújabb fényképe (Fotó M-G-M)

magán-
kok, sőt

y Zoltán
ndmester
ndaniva-
különben
jobban
tetszett
erettje, a
hóhózata,
A „Jú-
ly Ernő,
és Gel-
hózatban
Szilágyi
nek, aki
A férj
elsőrangú
s epizód-
ölhettük.
szkjában
y Endrét
n sikerült
A konfe-
rgy írta.
y Máriü-
avúrosan

stván bo-
a szerző
ását“ ka-
Ebben a
hetetlenül
itünő hu-
el.

legújabb
arében is
s elemen-
rózsi, Vá-
tt a pub-
pen sike-
pesti ka-
tat a kö-
(b. j.)

Mit esznek a filmsillagok?

Hollywoodban minden stúdiónak van egy ügynevezett vendéglője is, amely csak abban különbözik a többiektől, hogy étlapjából egy rendes polgári étkezésekhez szokott ember nemigen tudna magának egy ebédet összeállítani. A legkülönbözőbb furcsaságokat készítik itt az egyes sztárok izlése szerint. Sütött madarak, különféle salátafélék, kaviárok és parfait-k a legnépszerűbbek, tekintettel arra, hogy a színészek nagyobb részt diétás kosztot esznek. A nap minden szakában készen kell tartani a friss ételeket, mert a színészek rendszeresen — ahogy munkájuk engedi — jönnek lunchre. Egyébként többnyire napról-napra ugyanazt eszik és lehetőleg ugyanannál az asztalnál ülnek.

Greta Garbo igen ritkán tér be étterembe, ő többnyire az öltöztetőnőjével hozatja be magának az öltözőjébe a diner-jét, amely majdnem mindig ugyanaz: olaszosan elkészített saláta vagy francia saláta, két darab svájci ementáli sajt és főtt gyümölcs, csak néhanapján, amikor erősen dolgozik, rendel magának krémlevest.

Norma Shearer már többet enged meg magának, ő legszívesebben hárszínhúst eszik kedvence főzelékével: babbal és sárgaréppával. A saláta nála is elmaradhatatlan és desszertnek va-

lami édességet eszik. Kedvence a csokoládé-eclair.

Joan Crawford háromszor egy héten erős diétát tart és olyankor nem eszik egyebet, mint kekszet és teát. Azt mondja, hogy már négy éve nem evett egy igazi ebédet végig. Elég nagy ára van szép karcsú alakjának, mert titokban elárulja, hogy néha majd meghal egy komplett jó ebédért.

Bessie Love mindig rengeteget rendel magának és végül annyit eszik, mint egy madár. Azt mondja, hogy ő már a sok étel látásától is jóllakik.

Anita Page tortát süt (Fotó M—G—M)

Julia Faye tejet iszik, Jeanie Macpherson pedig körtevel kínálja meg Cecil B. de Mille-t

Nagyszerű fogyószisztéma ez, csak kicsit költséges és okvetlenül sztar-gázst igényel.

Anita Page-nek nagyon óvatosnak kell lennie, mert egy kicsit hajlamos a hízásra. Szegény, igyekszik is betartani a salátás diétát, de legtöbbször, miután sovány ebédjét megette, nem bírja megállni, hogy ne rendeljen magának titokban egy kis tortát vagy más édességet. Hiába, gyermek még, aki közelebb áll a nyalánkságokhoz, mint a fogyókúrához és nehezen tud ellenállni egy jó csokoládétortának. Vasárnap otthon mindig ő készíti a tortákat.

Julia Faye filmszínésznő néha napokon keresztül csak tejet iszik, mert állandóan hízókúrára kell tartania.

A férfiak legnagyobb része szintén vigyáz az étkezéseire. John Gilbert svájci sajtót és sonkát szokott enni grahamkenyérrel. Ehhez legfeljebb még gyümölcsöt eszik.

Ramon Novarro viszont mindig egy teljes menüt eszik végig a legjobb étvágygal. Kedvenc étele a csokoládéparfait.

Lon Chaney a nehéz, kompakt ételeket szereti és mindig azokat az ételeket keresi ki magának, amelyek — szerinte — a legtöbb vitamint tartalmazzák.

Cecil B. de Mille rendező nagyon sok gyümölcsöt eszik, de néha, filmrendezés közben egész nap egy falatot sem vesz a szájába. Ilyenkor a szereplők erőszakkal etetik és addig-addig kínálják, amíg végre mégis végigeszi az ebédet.

Ne bántsuk egymást!

A művésznő és az irodalom

*Mellettem a művésznő,
Britiánssal telve,
Kérdi tőlem: Mi az ön
Irodalmi elve?*

*Haladó vagy maradi? ...
Sohse látok tisztán,
Kik az ön kedvencei,
Dekobra vagy Tristán? ...*

*Ez a Zweig vagy az a Zweig,
Rém érdekelt bírni,
An okfutó kegyed is,
Mint a többi író? ...*

*Mit eszik és mit szagol,
Írás közben mondja? ...
Rohadt alma van elég,
Nincsen reá gondja? ...*

*Nem írna egy darabot,
A részemre menten? ...
Hisz látja már magam is,
Rég ... „fruskának” ... mentem! ...*

B.

Egy gép miatt nem indulhat meg a magyar filmgyártás

Felkerestük Lázár Lajos doktort, a kiváló filmrendezőt, hogy a *Déliab* filmankétján meghallgassuk nézeteit és véleményét azokról a módokról, amelyek a magyar filmgyártás talpraállítását eredményezhetik.

— Magyar film feltétlenül lesz — felelte Lázár Lajos, — de megint csak elkésve, mint minden magyar filmintézkedés. *Pedig ritka és kivételes filmgyártási lehetőségek vannak nálunk. A külföld is azért jön előszeretettel Magyarországra filmezni, mert a honorárium, előállítási költség, munkabér itt a legolcsóbb és minden felül rendkívül szeretik a magyar filmszűzséket. Külföldön foglaltak a műtermek, nálunk ezek is megkaphatók.*

Lázár Lajos dr.

— Szóval ön nincs az ellen, hogy esetleg külföldi tőkével induljon meg a magyar filmgyártás?

— Nem lehetek ellene, mert meggyőződése, hogy a *külföldiek nem pénz akarnak elvinni tőlünk, hanem pénzzel jönnek ide.*

— Mit tart a Zukor-féle tárgyalásokról?

— A Zukor-féle magyar filmgyártás nem más, mint az Amerikában már elkészült filmeknek a dialógos jeleneteit

nagyrészen magyar színészek ugyanazon rendezésben lejátszzák. *Sokkal nagyobb jelentőséget tulajdonítok a kis filmeknek. Ha ezeket megindítjuk, látni fogjuk, hogy van létjogosultságuk, mert már itthon kifizetődnek. Ha pedig német változatot is csinálunk, ez már tiszta haszon lesz. Ezeket a kis filmeket különös istáposásban kellene részesíteni. A Filmalapnak forszírozni kellene a mozíknál, hogy játsszák ezeket a kis filmeket.*

— Miért nem indult meg mindezekig a magyar filmgyártás?

— *Aparátus kérdése az egész. Problematikus, hogy miért nem akar a Filmalap egy Tobis-gépet venni — hol ott kaphat?! Nálunk egyelőre csak Misik-féle hangos felvevőgép van, ez is egy magáncég tulajdona.*

— Haza jönnének a külföldi magyar rendezők és színészek?

— *Nem hiszem. Nagyon erős és biztos filmgyártásnak kell megindulni itthon, amiért a külföldi magyarok hazajönnek. De nincs is szükség rájuk. Anyag van. Nem igaz a rendező-krízis. A színházi rendezők hamar átvedlenek filmrendezővé — színészeink pedig kintűnők. Sok elsőrangú művésznink perfékt német és ez hallatlanul megkönnyíti a német változatok elkészítését.*

— Mi a rövid és egyenes útja a magyar filmgyártás megindításának?

— *Egy mondattal felelhetek: Kötelezni a mozikat, hogy műsoruk bizonyos százalékát magyar filmekkel töltsék ki.*

— Mik a tervei?

— A „Nótáskapitány” filmváltozatát csinálom Alpár Gittával és Verebes Ernővel. Ha lesz gépünk, akkor júliusban hazajönnek a színészek, ha nem, *akkor kénytelenek leszünk az egészet Berlinben megcsinálni. Ezenkívül kétfelvónásos kis filmeket készítetek egy magánvállalkozás megbízásából Péchy Ezsivel a főszerepben.*

B. Z.

tudok nevetni... Egyszerűen nem tudok...

— Nézze kérem, ne haragudjon, hogy megmondom, de nem csodálkozom azon, hogy az emberek ezt nem hiszik el...

Buster Keaton ezekre a szavakra dühösen leugrik a párkányról és öklével veri a nádszékét.

— Pedig úgy van, ahogyan mondom: nem tudok nevetni... Ennek nem lelki, hanem fizikai okai vannak...

— Hogy érti ezt? — kérdezem csodálkozva.

— Ugy, hogy az én arcom alkalmatlan a nevetésre... Ide nézzem, most nevetni akarok... hehe... haha... Látta most az arcomon, hogy nevettem...

— Nem — felelem őszintén.

— Na látja... Arcizombénulásom van... Ezért nem tudok nevetni...

— Arcizombénulása?

— Igen... Gyermekkorom óta... Mindenki tudja, hogy szüleim artisták voltak, akik már két éves koromban

munkába vettek engem is... A cirkuszporondon úgy dobáltak engem, mint egy gumilabdát... Például az is hozzátartozott a számunkhoz, hogy engem egyszerűen a páholy közönsége közé dobtak és az én dolgom volt arról gondoskodni, hogy semmi bajom se történjék... Ezt a mutatványt nagyon sokáig gyakoroltuk és bizony sokszor megesezt, hogy elejtettek, a földre buktam... Akkor történhetett velem valami... Az arcommal... Azóta nem tudok nevetni... A szüleim csak évek múlva vették észre a dolgot... Orvoshoz vittek, aki megvizsgált és aztán azt mondta, hogy nevessek... És én nevetni próbáltam, majd azt mondtam, majd azt mondtam, hogy nem nevetek,

mert nekem fáj a nevetés... Fáj tőle az arcom... Az orvos megpróbált gyógyítani, de én bizony nem akartam, később pedig már nem tudtam nevetni... még fájdalmak között sem... No, mit szól ehhez?...

Némán ülök a rozzant nádszékben és nézem a filmkomikus ideges mozdulatait. Arra várok, hogy Buster végül elneveti magát, kiölti rám a nyelvét és kicsúfol, amiért ezt a mesét elhittem neki, de ő továbbra is komoly maradt és válaszat várja.

És én kitérő választ adok:

— Tehát még mindig kísért a mult?...

— Igen, egészen jól mondta, éppen úgy, ahogyan a regényírók: kísért a mult... Mindig, mindenütt érzem a multamat... A multamat, amely tele volt küzdéssel, gonddal, nyomorúsággal és amelynek egyik pillanatában elvesztettem a nevetésemet... Istenem, valami baleset érhetett, de ha akkor ez nem történik meg velem, akkor ma nem lennék híres...

A szerelmi vallomás a legszebben végződik

Constance Talmadge

Ernest Torrence

MI TÖRTÉNT?

Néha egészen mulatságos

hírek jelennek meg a losangelesi lapokban, jobban mondva: nálunk mulatságosak ezek a hírek. Los-Angelesben — úgy látszik — mindent komolyan vesznek. Ime egy ilyen hír:

„Dorothy Revier filmszínésznő két év mulva tartja esküvőjét Charles S. Johnsonnal, Mexikóban. Johnson azelőtt Katherine MacDonalddal filmszínésznő férje volt...”

Miért pont két év mulva és miért pont Mexikóban?

Egy másik komoly hír:

„Bermona Shearer filmszínésznő, aki a napokban érkezett Hollywoodba, annak közlését kéri, hogy nem azonos Norma Shearerrel, akinek a nevét különben most hallotta először...”

A kis Bermona — úgy látszik — nagy filmszínésznő szeretne lenni!

Ernest Torrence,

az ismert angol filmszínész, aki hosszabb idő óta él Hollywoodban, zeneszerzéssel is foglalkozik. Valamikor zongoraművész, zongoratanár és komponista volt és csak azután lett filmszínész. Torrence szerezte az új Ramon Novarro-film slágereinek zenéjét.

Ugyancsak nagyszerű dalkomponista George K. Arthur is. A népszerű komikus most érkezett vissza tizenegyhónapos turnéjáról. Másfél éven keresztül járta Amerika nagyvárosait és mindenütt sajtószereményű dalait énekelte. Néhány dalát széltében-hosszában éneklük Amerikában.

Aligha van

amerikai filmesillag, aki ne tudna autót vezetni, mert a filmszereplők életüket a kényelem és a gyorsaság szempontjából rendezik be. A legtöbb filmszínésznek azonban nemcsak saját autója, hanem saját benzinkútja is

van. Így Conrad Nagelnek két benzinkútja van, egy a háza előtt, Beverly Hillsen, egy pedig a filmgyár bejáratánál. Ugyancsak benzinkútja van Greta Garbonak, Norma Shearernek, Joan Crawfordnak és Clara Bownak. Cecil B. de Mille rendező villájának kertjében van egy benzinkút. A benzinkutak felállítását a filmesillagok azzal indokolják, hogy mindig nagyon sietnek és nem tölthetik azzal az időt, hogy idegen benzinkutaknál „itassák” meg autójukat.

A három Talmadge-nővér

közül Constance volt a legtemperamentumosabb. A szőke filmprimadonna egy időben azzal kellett nagy fellütnést, hogy kétszer ment férjhez Alastair Macintosh kapitányhoz és amikor már mindenki azt várta, hogy harmadszor is visszatér férjéhez, váratlanul Townsend Netcher, gazdag chicagói kereskedő felesége lett. A beszélőfilm alaposan megléptáza a nemrégiben még igen nagy népszerűségnek örvendő filmszínésznő babérjait és az utóbbi időben csak nagyon ritkán szerepelt a jelzőgép előtt. Nemrégiben nyilatkozatot tett közzé a lapokban, amelyben bejelentette, hogy Constance Talmadge végképpen meghalt a film számára, mert ezentúl csak mint Netcherné akar élni Santa Monicában. Egy fényes csillog ismét kihúnyt...

Mary Pickford

új filmje most készült el. A házi bemutatón kiderült, hogy a film rossz és ezért a híres filmdíva úgy intézkedett, hogy ezt a filmet ne mutassák be.

Éveken keresztül

berlini filmgyárakban szerepelt Livio Pavanelli olasz filmszínész. Most egy párizsi gyárral kötött szerződést. Olasznyelvű beszélőfilmekben fog főszerepet alakítani.

ace

zin-
erly
ára-
van
nek,
nak.
nak
oen-
gok
yon
dőt,
ák”

ntu-
egy-
togy
tosh
enki
alér
cher,
lett.
a a
iség-
t és
kán
iben
ely-
Tal-
ára,
akar
csil-

mu-
z. és
lett,

Pa-
pá-
asz-
epel

Colleen Moore új filmjében

Amin az egész világ nevet

A kis naiv

Jó kis játék

— Csinos kis súlyod van Frida, mondhatom!
— Még te panaszkodsz, mikor nekem kell cipelni a hátizsákot!
(Lustige Blätter)

Városi kislíu falun

Kedves kis kaland

— Jaj, olyan érdekes dolog ez a fejés! Kérem szépen, öntse vissza a tehénbe azt a tejet és kezdje előlről!
(Uik)

Egy apacs megszóltt egy sétáló urat.

— Bocsánatot kérek, hogy megszólttóm, de nem látott itt a közelben egy rendőrt?

— Nem!

— Akkor legyen szíves adja ide gondolkodás nélkül az óráját és a pénztárcáját!
(Buen Humor)

Lovasversenyen

— Azt mondják, hogy a lovaglás jogyasztl.
— De mennyire! Nézze csak meg a bárónő lovát!
(Ric et Rae)

— Frédiike, hol van a kis testvéred?

— Ma nem tudott eljönni, mert beteg.

— Mi baja van?

— Tegnap játszottunk, hogy ki tud jobban kihajolni az ablakon és — ő nyert...

(Uhu)

Rossz rágondolni

— Rémes lehet, ha egy zsiráfnek megfájdul a nyaka!

— Az semmi! De képzelje el, ha egy százlábúnak tyúkszeméi vannak!

(Tit-Bits)

A festőakadémián

Mindenki úgy fest, ahogy tud...

(Le Rire)

Üzlet — üzlet!

— Kedves direktor úr, hogy is keletkezett az a nagy tűz az ön gyárában?

— Sajnos, erről nem tudok önnek felvilágosítást adni...

— Értem, értem, persze — üzleti titok!

(Passing Show)

Felvilágosítás

— Nézze, Marie, én nem szeretlek feleslegesen beszélni — szól a házasszszony az új szakácsnőhöz, — vegye tudomásul, ha az ujjammal intek, az annyit jelent, hogy maga jöjjön be...

— Én sem szeretem a szószaporítást nagyságos asszony — válaszol a szakácsnő, — éppen ezért közlöm, ha én viszont a fejemet rázom, azt azt jelenti — hogy nem megyek...

(Fliegende Blätter)

Ellesett párbeszéd a fáról Akiknek nincs titkuk egymás előtt

— Ugyan kedves fülemle néni, mi az a furcsa valami, amit a fülén visel? Rádióhallgató?

— Dehogy is, fiam! Fülvédő az! Hiszen különben megsiketülnék ezeknek a week-endezőknek a lármaáktól!

(Jugend)

— Egész életemben összesen háromszor hazudtam...

— Ez a negyedik...

(Le Sourir)

Toilette gondok

Betty a legnépszerűbb szobrászmodell izgatottan készülődik a művészek jelmezestélyére. Édesanyjával tárgyalja meg a nehéz problémákat.

— Anya, én azt találnám számomra a legstilisesebb jelmeznem, ha egyáltalán fel sem öltöznék, csak egy szép nyakkendőt kötnek a nyakamra...

— Ugyan kérek, hiszen így mindenki rád fog ismerni...

(La Vie Parisienne)

A tanár úr reggelizik

— Kérem, Frau Kuppecke, vigye ki ezt a tojást és hozzon másikat, mert ez nem friss!

— Ugy? Tetszett volna korábban jönni a reggelihez!

(Lustige Kiste)

az 54. és 55-ik oldalhosszon. Következik legújabb rádióhíreink elmondása. Németországban

a jövő hónapban készül el két új, egyenként 15—15 kilowatt energiájú adóállomás.

Az egyik Kelet-Poroszországban, Heilsbergben, a másik Dél-Németországban, Mühlackerben épül. Más.

Az osztrákok lassanként messze maguk mögött hagynak minket.

A legmodernebb böics

A júniusi statisztika szerint ugyanígy az osztrák rádióelőfizetők száma négyszáztizenegyezeröttszáz,

ami körülbelül százezerrel több, mint a magyar rádiósok létszáma. Más. Róma után

most az olasz rádiótársaság Milanó adóenergiáját növeli fel hatvan kilowatttra.

Erre főképpen az indította a rádiótársaságot, hogy a világ rádiósai mindenütt tökéletesen élvezhessék a milánói Scala operaelőadásait. Más.

Mozart-hangverseny lesz a pesti Stúdióban június 24-én. A hangversenyt Dohnányi Ernő doktor fogja vezényelni.

A hónap második felében még három másik érdekes előadás van tervbe véve

Be fogják mutatni Komjáthy Aladár „A reggel és az este” című hangjátékát, Kazacsay Tibor kfnai dalait. Végül Nagy Endre fog szerepelni a pesti mikrofon előtt egy hosszabb aktuális humoros konferansszal. Más.

A müncheni adóállomás a nyárra való tekintettel érdekes újítást vezetett be a műsorába.

A hét minden napján az esti műsor szünetében, valamint szombatonként egy óra hosszút viceket és apró kirokikat mondanak el a speakerok a mikrofon előtt.

Évi 2000 pengő tiszta hasznót jövedelmez száz és száz családnak

A HÁZINYÜLTENYÉSZTÉS

L. Kovách Gáspár „Néhány szó a házinyülttenyésztésről” című ismeretterjesztő füzetében reámutat arra, hogy a házinyülttenyésztés nemcsak jövedelmező ág a nagybirtokosnak, de tenyésztése első-sorban a kisvagyonu embernek való, mert jövedelmét szaporítja és táplálkozását jobbá és változatossá teszi. Ára bérmentve 50 fillér. Beszerezhető a DÉLIBÁB kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12

Hogy ezt a nagy anyagot kívánó előadást mindig friss dolgokkal láthassák el, a bajor stúdió szerződést kötött az összes német és külföldi élelapokkal, hogy legsikerültebb dolgaikat bármikor felhasználhassák. Más.

Amerikában úgy látszik még mindig folyik a rádió tökéletesítése. Ezt bizonyítja az a hír is, hogy

olyan készüléket találtak fel, amelyekkel egy távolabbi helyiségből is működésbe lehet hozni a rádiókészüléket,

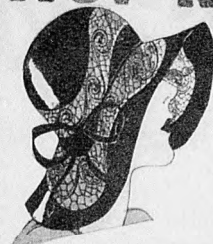
sőt a távolból pontosan be lehet állítani az egyes állomásokat. A beállítókészülék kábel köti össze a vevővel és ennek a segítségével történik az állomások beigazítása. A távolba beállítónak nagy sikere van az Újvilágban. Más.

Egy amerikai rádióstatistika szerint

a nagy amerikai adóállomások üzemeltetése óránként nyolc-tíz-ezer dollár.

Ennek az a magyarázata, hogy például a newyorki Stúdió csak a legkiválóbb

Női kalap

lőszőr, filc
újdoncságok.

Legszebbet
legolcsóbban

**REICH
FRICZI**

női kalapgyár

Vámház körút 10 szám

Lőszőr, szalma
filcújdoncságok

P 4.⁸⁰

művészeket szerepelteti a mikrofon előtt és azoknak körülbelül három-négyezer dolláros tiszteletdíjat adnak félóra szreplésért. Más.

Mai rádióhíreink elmondását befejeztük. A viszontlátásra a jövő héten ugyanitt.

Byrd kapitány édesanyja a newyorki stúdió mikrofonja előtt

* Társaság és divat *

A bárónő délutáni teáján

A tea immár csak szimbólum, mert kánikulában sem nem párolognak a csészek, sem nem ülnek a szalónban.

— Nem igaz, amit szelvényben-hosszában beszélnek, sőt írnak is. A lovag nem anyagiak miatt van elkeseredve, mert erre semmi oka.

— Én ezt nem merném ilyen biztonsággal állítani.

— Én viszont merem. A legpontosabb értesüléseim vannak a dologról. Szerelem, szerelem és újból csak szerelem.

— Mi ez? Három különböző szerelem, vagy egyetlen olyan szerelem, amely három másikkal felér.

— Hogy tárgyilagosan fejezzem ki magamat, az utóbbi eset áll fenn. Nagy, olthatatlan, örök szerelemről van szó s miután a helyzet végképpen reménytelené vált, a lovag meg akar szabadulni minden emléktől, ami szenvedését még fokozná.

— Szóval ez van a paloták s műkincsek áruba bocsátásának hátterében.

— És és semmi más. A lovag új környezetet, új levegőt, új országot keres.

— Aki keres, az talál.

— Az a dzsentrí, aki belvárosi palotáját lassanként elegáns női toalettokra

Az Amerikai Bőrgyógyászati és Kozmetikai Intézet A. B. K. I. nyílt levele Miss Adrienhez, a városligeti szakállas hölgyhöz

Kedves Művésznő!

A „Reggeli Ujság“-ban olvastuk az Ön nyilatkozatát. Boldogan vettük tudomásul, hogy mint szakállas nő, milyen óriási sikereket aratott tengeren innen és túl. Ugyancsak boldogan vettük tudomásul azt is, hogy férjhez megy és befejezi művészi karrierjét. Ez utóbbi miatt, engedje meg a Művésznő, hogy nagy nyílbanosság előtt kérjük meg a következőkre:

Mielőtt elkövetkezik az ideje annak, amikor csak mint „nő“ akar érvényesülni, hajlandók vagyunk, nyom és heg nélkül, fájdalommentesen eltávolítani szakáll és bajuszszőrzetét, még pedig véglegesen, úgy hogy az soha többé nem nő ki újra.

Az Amerikai Bőrgyógyászati és Kozmetikai Intézet A. B. K. I. VII, Erzsébet körút 1, egy olyan szőrtávolító eljárásnak van birtokában, hogy mindezeket felelőséggel garantálja! Eddigi sikeres működésünk alapján határoztuk el, hogy tekintettel a tekintendőkre, felajánljuk kezelésünket a Művésznőnek.

Bármikor is tisztel meg bennünket, készséggel és díjtalanul állunk rendelkezésére.

Kiváló tisztelettel:

AMERIKAI BŐRGYÓGYÁSZATI ÉS
KOZMETIKAI INTÉZET A. B. K. I.

Vezetőfőorvos: Dr. Propper Ödön,
VII, Erzsébet körút 1

Kozmetikai műtétek

A szép és üde arc bőr előfeltétele a zavartalan egészség; csak a szervezet harmónikus működése biztosíthatja a bőr elaszticitását s az arc fiatalos külsejét.

A testünket és lelkünket érő különböző behatások — mint a fotografáló masina lencséje, az érzékeny lemezke — rárögzítik arcunkra a speciális emóciók fotografiáját. A különböző lelki meg-rázkódások (sorscapás, gond, stb.) súlya alatt az arc gyakran elveszti jellegzetes karakterét. A fénytelen, bágyadt tekintetű szemek környéke alá-árkoltta és a bőr alatti kötőszövet és izmok ernyedtsége folytán az arc petyhüdtté válik és ráncosodásnak indul. Sorvasztó betegségek (tüdő-, krónikus gyomorhaj stb.) jellegzetes elváltozásokat okoznak az arcon és a betegség erje szerint, a fiatalos arcot is koravénné tehetik. A zsíros, pattanásos, vagy a száraz, repedezésre hajlamos arc-bőr is többnyire részje'ensége a szervez-et általános megbetegedésének, de a korai öszülés is — eltekintve a családi hajlamosságtól — elsősorban az idegrendszer állapotával hozható összefü-gésbe. Túlsok munka, gond, kevés al-vás, illetve pihenés és általában az ész-szerületlen életmód nagy mértékben fo-kozza a korai öregedés és öszülés lehe-tőségét.

Mindezekből nyilvánvaló tehát, hogy az arc mindenkorai állapota szerves ösz-szefüggésben áll a test egyéb szerveinek

KÉZIMUNKAKINCSEK KÖNYVE

a címe annak a nagyértékű műnek, amely 147 csodaszép modern kézimunkát, valamint leszámolható öltésmintákkal ellátott kézi-munkafüvet tartalmaz. E könyvben közölt minták alapján rövid idő alatt kevés költ-séggel szép és izléses, hasznos dolgokat ké-szíthet a kézimunkában kevésbé jártas nő is. Ára bérmentes küldéssel 1 pengő 90 fillér. Beszerezhető a **Délbáb kiadóhiva-talában**, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12 szám

működésével. Éppen ezért, az elválto-zást létrehozó okot kell a gyógykeze-lésnél elsősorban megszüntetnünk.

Vannak azonban az arcnak és testnek másternészetű elváltozásai is, melyek részben függet'enek a szervezet műkö-désétől. Ezek gyógyítása a *kozmetikai sebészet* feladata. A plasztikus sebészet az utolsó tíz évben hatalmas fejlődés-nek indult. Hosszú kísérletezések után sikerült például megoldani az átültetés (transzplantáció) kérdését is, melynek lényege a *test egyes alkotórészeinek (bőr, nyálkahártya, csont, stb.) egyik helyről a másikra való átültetése*. A transzplantáció, mely a hiányok pótlá-sára szolgál, kétféle lehet: saját, vagy más egyén testének alkotórészeiből tör-ténhet az átültetés. Harctéri sérülések-nél egész arcrészeket pótolnak ilyen módon és sikerrel.

Jelentőségben nem kisebb vívmánya a plasztikus sebészetnek az orr átfor-málása sem. A „Cyrano-orral“ rendel-kezőknek nem kell ma már kétségbe-esniök, mert a kozmetikus sebész *tet-szés szerint választott minta után for-málja meg orrukat. Ez a látszólag nagy operáció teljesen fájdalomtalan és gyó-gygalása nyom nélküli*, mert az operatív beavatkozás az orr belső üregében tör-ténik. Elálló nagy füleken és formát-lan, úgynevezett „zongora!ábakon“ is sokat változtathat a plasztikus sebész alkotó keze.

A kozmetikus sebészetnek a mell-plasztikánál van még nagyobb jelentő-sége. Erős, lelőgó emléknél a felesleges zsíradékot az emlő alsó redőjében ej-tett harántmetszés nyílásain át távolít-juk el és *megfelelő módon felvarrva, ruganyos külsejű, fiatalos formájú em-lőt nyerünk. A műtét semmiféle látható nyomot nem hagy maga után.*

Dr. Heks Imre.

* *Rovatvezetőnk kozmetikai kérdésekben je-lőbéllyezett és megcímzett válaszboríték bekü-ldése ellenében készséggel ad levélben részletes felvilágosítást.*

Tom és Jack hiába próbálták híressé tenni a szerintük tehetséges Maudot — nem sikerült. Egyszer aztán merész terv fogant meg agyukban. Elhatározták, hogy ellopják Grace Easton híres színésznő repülőgépét, amellyel óceánrepülésre akart indulni s ezen a gépen Maud fogja az ő társaságukban az óceánrepülést véghezvinni. Tervüket keresztül is vitték és elindultak Honolulu felé. Izgalmas órák után Tom észreveszi, hogy benzinjük fogyóban van. Leszállnak Molokai szigetre, amelyről megtudják, hogy lepratelep. Benzint kapnak és tovább mennek Honolulu felé, ahol diadalmas napokat töltenek. Visszafelé cyklonba kerülnek, ahol elromlik mind a két motorjuk. Maud előbernyőn leugrik, hogy könnyítsen a gép terhen. Egy kínai csempész-hajó felveszi, mely leprabetegeket szállít. Tom és Jack is partot érnek egy szigeten. Kijavítják a gépet és azonnal Maud keresésére indulnak. Maud átkerül a Morotai nevű csempészhajóra, amelynek rádiólistájával szövetkezve a legközelebbi kikötőben megszökik. Kiűszik a partra, ahol a fáradságtól elalszik. Mikor felébred, pápua benszülöttek között találta magát. Megtudja tőlük, hogy ahova menekülni készült, ott most háború van. Barnavörös foyadékkal bekenik Maudot, hogy a többi benszülött meg ne ismerje. Taorangi meglátja táncolni Maudot és ekkor az az eszméje támad, hogy Maud táncolhatna a Libolo-ünnepen.

— Azt mondja Mampa Bepa, hogy ilyen táncot még nem látott Libolo! Hogy nagyon szívesen megtartaná a fehér nőt herakaunak.

— Köszönöm. És az utódja majd engem fojtana meg, úgy-e?

Taorangi a vállait rángatta, úgy látszik, ez az öregedő herakau sorsa a folyton megifjodó nagy varázslók mellett. De Mampa Bepa új és okosabb ajánlattal jött elő:

— Ha ezt a táncot előadja a fehér nő Libolo ünnepén, akkor Mampa Bepa másnap éjjel akár a hátán viszi át a hegyeken! Mert csak két monszun után lesz megint Libolo-tánc, akkorra pedig már akad herakau a rehui törzs lányai között is!

Maud azt mérlegelte, szabad-e, hogy megsegítsen egy gyilkost? De úgy találta, minden nagy varázsló csak ilyen úton juthat a Nagy Moa fejének birtokába és csak így támadhatott a pompás mese a nagy varázsló időszak megifjodásáról és örök életéről.

XL. FEJEZET,

amely a Libolo-ünnepről szól és következményeiről

A Libolo-ünnep már éjfél óta tartott a Kano völgyében.

Ezek az órák a vezeklés órái voltak a rehui nép számára. Férfiak, asszonyok öregek és gyerekek ide-oda csatangolnak a babonás Kano-sziklák és szakadékok között, riadoztak a mindennnen előbukkanó kísértetektől és semmiféle támadójukra nem volt szabad kezet emelniük, csak éppen hogy menekülhettek előle, jajongva és siránkozva.

Csodálatos ereje van a babonának. A Burinomea legvadabb és legharciasabb törzse volt a rehui és mégis a Libolo-éjszakán akárhányan szörnyethaltak a leghíresebb rehui harcosok a völgy ijedelmei között. Libolo mindig a nagy varázsló ellenségei közül szedte ki ilyenkor a vezeklő éjszaka á' dozatait, így aztán a rehui családok nem szívesen húztak ujjat Mampa Bepával.

Maud eleinte nagyon félénken tipegett Mampa Bepa cápaálarca után a Kano-völgy kanyarodóiban, de aztán föltalálta magát, amikor látta, hogyan rohannak előle a rehui harcosok. Taorangi is szellemet játszott, kísérteties hangokat hallatott és lángokat lobbanított föl, úgyhogy ez a vezeklő éjszaka bizonyára még sokáig nagyon emlékezetes lesz a burinomeaiak előtt.

A leány szeretett volna előbb körülnézni a szent táncok helyén, de Mampa Bepát nagyon elfoga a láz. Maud megértette, hiszen ez volt az első föllépése a megiffodás után és ő nem is szeret visszaemlékezni a saját első föllépésére, olyan kínokat állott ki akkor. Maud csak azt akarta elérni, hogy megtanulja azokat az utolsó ütemeket, amelyek befejezik a szent táncot, hatásos végző mozdulatokat gondolt ki és titokban azt se tartotta lehetetlennek, hogy a tomboló tetszés burinomeai jeleivel fog majd találkozni.

Már hajnalodott, amikor a vezeklés éjszakáján a Kano-völgyben megkergett, riasztogatott és kifárasztott tömegek Mampa Bepa barlangja felé vették útjukat.

Maud a tánc előtt a Tom és Jack vezetése alatt megtanult izom- és idegerősítő mozdulatokat is elvégezte, szkipelt és hajlongott Taorangi és Mampa Bepa óriás elképedésére, akik ebben valami varázslatot sejtettek.

Végre világossá lett Libolo cápafogú, vörös szája az óriás bá'ványszobron. Megkezdődött a muzsika, az egész összegyülekezett rehui törzs feszülten figyelt mi lesz, mert azt tudták, hogy Mempa Bepa hiába kutatta át az egész Burinomeát herakauért. A törzs vénei komoran néztek Libolo lángjai felé, a fiatalok pedig kagylóléfi késeiket élesítették a pajzsaikon.

Júniusra nem prém való,

hanem egy kedves, világos anyagú ruha. A Párisi Divat legújabb számában sok, szebbnél szebb ilyen modellt talál és nagyszerűen öltözködhet, ha azok szabásmintái után varratja ruháit. A Párisi Divat a külföld legerősebb modellrajzolóival tart fenn összeköttetést és több száz csodaszép párisi modellt és kézimunkarajzot közül minden számában s szabásmintái igen olcsón megkaphatók.

Féláron küldjük Önnek a Párisi Divatot 10 nappal a friss szám megjelenése után (tisztá visszamaradt lapokat), hogy megismerje ezt a rendkívül érdekes lapot, még pedig $\frac{1}{4}$ évre 3 pengő 50 fillér helyett 1 pengő 80 fillérért.

Kérjen egy mutatványszámot, melyet 48 fillér bélyeg beküldése ellenében bérmentve küldünk. Kiadóhivatal: Budapest, VII. ker. Dohány ucca 12.

Mint a frissen esett hó,

amely télen erdőt, mezőt
borít, oly fehér lesz fehé-
neműje a Radion-mosás-
tól. Radion megóvja és
kiméli a ruhát, mert

RADION

egymaga mos!

Egyszerre két szörnyeteg fej libbent, ingadozott elő a bálvány teljesen sötét háttéréből és mindenki fölismerte a Nagy Woát, meg a Kis Medveisten barna fejét. Az érdeklődés azonnal elfordult Mampa Bepa ismert alakjáról, mindenki a Kis Medveisten finoman gömbölyű, barnán csillogó testére tapadt és kábultan nézte annak szilaj és vadul izgalmas nézcát.

Az új herakau egészen ismeretlen mozdulatokat hozott Libolo bálványa elé. A lábait olyan magasra emelte, hogy igazán csak varázslat által maradhatott meg mégis a földön, — pedig Burinomea táncái eddig csak földön tartott lábakkal történik. A rehui harci táncosok szerint az volt a legcsodálatosabb, hogy meg bírta tartani az ütemet anélkül, hogy azt bármelyik tagjával kiverte volna. Perdült, szökkent, csuszszant az új herakau, sőt a szent tánc végén teljesen a lábujjaira ugrott és így röpülte körbe Mampa Bepát többszöri nagy ugrás után.

Elszörnyedt csönd fogadta az új Libolo-táncot és ez volt a legnagyobb siker eddig, amiről Burinomeában tudtak.

Szédülő fővel és szikrázó szemmel

vonultak ki a rehuik a Libolo-barlangból és látszott az arcukon a teljes meggyőződés arról, hogy Mampa Bepa még soha nem tudott Libolo elé hozni ilyen táncosnót. Délig pihenhetett vő'na a nép, de a fiatal harci táncosok nem bírtak nyugodni, pálmafák mellé állva és bokrokba kapaszkodva próbálgatták a herakau bámulatos, mozdulatait. Nem győztek csodálkozni azon, hogy sehogy sem sikerült nekik, ismét varázslatot emlegettek és tele lett a szívök a Libolo iránti féle'emmél.

Mampa Bepa egész napon út mellékesen azzal foglalkozott, hogy egyre rövidülő időközökben ajánlatokat tett Maud Nevillenek maradjon a rehui törzsnél, mint örökös herakau. Maud makacsul ellenszegült és a missziótelepre hivatkozott.

Estefelé megjött hozzá a barlangba Taorangi. Elhozta a kisleányát is, mert sejtette, hogy sohase fogják látni többé a feltűnően rút arcú, de különben jószívű és jól táncoló fehér leányt, ha az átmehet a hegyeken. Maud ujjongva csókolta össze a barna csöppseget és még egy aranyat adott át az ámuló Taorangi-
ginak, hogy majd készítsen ékszert belőle a kis Naumati számára.

Taorangi kijelentette, hogy a fehér asszony majdnem olyan gazdag, mint Libolo, úgy nem csodálja, hogy úgy tud táncolni. Reméli, hogy a kis Nautati valamikor, mint ünnepelt herakau fogja befejezni az életét és mindazokat a táncmozdulatokat tudni fogja, amelyeket a fehér herakau mutatott be az elámult Burinomeának.

A hálátlan Maud nem volt kíváncsi fészkére a mangrove-rengetegben, ahol csak pár órát aludt, pedig az a menedékhely nagyon bizonytalan időre, esetleg több hónapra volt szánva. Csak sürgette az indulást és Mampa Bepa egy kis zsák ételmet kapva a hátára, a beálló sötétségben feléje intett.

Taorangi utánuk futott a hírrel, hogy

Fizessen elő a

**MAGYAR
HIRLAP**^{ra}

A kiadóhivatal azonnal megküldi

ingyen a

JÖVŐ ÉVTIZED REGÉNYE

című páratlanul érdekes ajándékkönyvünket.

H. G. WELLS

világhírű író

havonta megjelenő

regényét a Magyar Hírlap előfizetől jelentős kedvezményes ár mellett rendelhetik meg kiadóhivatalunkban és igénybe vehetik díszan felszerelt

könyvtárunkat is

Beiratkozás naponta dr. Langer Norbert könyvkereskedésében, Andrassy út 58 szám. Helyben telefon útján is megrendelheti a Magyar Hírlap-ot. Telefonszámok: 106-06, 218-47 és 236-86. Vidékről postautalvánnyal vagy befizetést lappal.

Megrendelőcím:

Magyar Hírlap kiadóhivatala

VI, Aradi ucca 10

a rehui harcosok kemény ütközetbe keveredtek odalent a mangrove-mocsarak közelében kora délután. Fehér konyákat hoztak haza kifőzni és nem sokára jönnek a testek is, mert fehér tenőereszkek és maláji matrózok nyomultak be a szigetre. A tengerészcsapatok visszahúzódtak a támadás hatása alatt. Félő, hogy nagyon sok rehui harcos fog hiányzani és éjszakai második Libolo-ünnepről.

Maud bőlított és elsieltett Mampar Bepa után a Kano-vögy kanyargó sziklaútján. Sejtette, hogy a Morotai fedélzetén csak későn vették észre az ő eltűnését. Hobson kapitány visszafordította a hajót, de kutató expedíciójukat a rehuik visszakergették, így Hobson kapitánynak bele kell nyugodnia az ő elvesztésébe.

Socrabaya majd még valakivel fogja őt pótolni.

Valami azonban mégis nyugtalanította.

— Mit kerestek a rehui harcosok a mangrove-vidéken? Hiszen ők eddig a Kano-völgyön túl harcoltak a waikea törzs ellen? Miért hagyták most őrizetlenül az utolsó hegyvonalat?

Mampa Bepa csak kézjelekkel, szemmel és arcfintorgatással kísérelte meg vele a társalgást. Nagynehezen ki is vett olyasvalamit a pápua varázsló integetéseiből, hogy most fegyverszünet van, mert a waikea törzs másfelé fordult. Nagyobb kirándulásra készül, de azért szívesen megeszi a határain átvonuló idegeneket.

Maudnak így elment a kedve a további kérdezősködésektől.

A pápua varázsló sehoh sem ment a hegytetőn. Négy egymás mögött vonuló hegyláncon tudott különös alagutakat, amelyeket nagy népek építhettek valamikor, Burinomea több ezer év előtti lakosai. Ezek a különös fúrások enyhe hajlásokkal metszették át a hegyeket és teljesen sötétek voltak, de Mampa Bepa a sötétben is látott. Kézen fogta a húzódozó leányt, úgy vezette át a hegyek alatt rájuk csepegő nedvességek, elszáradó barlangi szárnyasok és ki tudja minő veszedelmek melett.

Néha megpihentek egy-egy völgy rej-

tekhelyén, de az egész úton nem akad-
tak pápua falvacskára, ezeket elkerülte
Mampa Bepa. Egy helyen azonban
olyan dolgot vett észre Maud, amiről
jobb lett volna nem tudni, a Mampa
Bepa éppen akkor húzta ki kagylókését
egy pápuaőr oldalából, amikor a lány
kilépett egy barlangból és még azt is
látta, hogy a rehui a halottat legurítja
a lábával a völgybe.

XLI. FEJEZET,

*amelyben ismét új alakok lépnek a
színre*

Maud nagyon megrendült.

A símának látszó út tehát tele volt
veszedelmekkel. Ellenséges örökkal. Ki
tudja, Mampa Bepa kagylókése hány
akadályt tett már félre így az útból? A
rehui varázslóharcos becsületesen és hő-
siesen állja így az ígérését, neki igazán
semmi szava sem lehet ellene.

Egy nagy oldalkanyarodó után aztán
megjelent a tenger megint Maud Ne-
ville szeme előtt, a túlsó oldal óceánja
kék víztáblájával és kerek ürességével.

Mampa Bepa kivezette Maudot egy
nagy eukaliptus alá és intett neki,
másszék föl rajta. Maud engedelmes-
kedett. A fára a rehui segítette fel őt s
a lány innen pillantotta meg először a
messzeségben a missziótelep csillogó,
magas aranykeresztjét.

Sharkesby reverend nagyot nézett,
amikor cselédsége egy agyongyötört,
álmosan rogyadozó, de csillogó szemű
és élénk fiatal fehér leányt vezetett
eléje. Ez a lány röviden elmondta ki-
csoda, honnan került ide és mire vár,
— de olyan valószínűtlen történetet
adott elő, hogy a reverend azt hitte, lá-
zában beszél félre.

Mingyárt lefektették Maudot, meleg
tejet töltöttek belé és pihenni hagyták.
A pihenés nagyon hosszúra nyúlt, de a
telep orvosa, Ellen Sharkes, jókedvűen
tolta a pápaszemét ősz hajára, amikor
megszüntette a vizsgálatát.

— Magunkfajta lány ez, fiam.
Semmi baja!

A reverend intézője, egy rövidlábú,
kedélyes úr nagy érdeklődéssel hall-
gatta végig a továbbított meséket.

A símának látszó út tele volt veszedelmekkel

nem rohantak meg minden szó nélkül, — húsz év e'ött még úgy szokták.

A kápolna kis harangja kongani kezdett.

Mindenütt abbahagyták a munkát, tudták, miről lehet szó. Lehetőleg fedett helyzetben siettek a fegyvereikért, aztán elfoglalták előre megjelölt helyeiket a házakban, raktárak, őrtornyok védett pontjain. Maud sírva panaszkodott:

— Mindenhová szerencsétlenséget hozok, reverend! Mihelyt beteszem a lábam!

A lelkész megsimogatta a fejét.

— Hogy mondhat ilyet, miss? Két nappal történt a maga ideérkezése e'ött, hogy befogadtuk Namohawit és ez volt a baj. Maga csak menjen a feleségem mellé és maguk vezetik majd a sebesültek ápolását.

Komor készülődésben telt el a délután. Sok vizet készítettek az egymás közelében álló hat nagy épület minden pontjára, mert a waikéak izzóvá tett nyílakkal lőnek, sőt égő parazsat is röpítenek az ellenséges kunyhók felé. Maud azt sürgette, hogy rádióon kérjenek ágyúaszádot, de a reverend intett:

— Az már úgylis késő, miss. Itt verkedni kell!

Ő maga is hat pipát állított az egyik ablak alá, ahol ő fogja kezelni a puskát, — azt gondolta, hogy nem lesz ideje a pipatöltésre. A telep a nőkkel együtt huszonkilenc emberből állott, akik mind képesek szükség esetén elszűtni a puskát. A reverend éppen átlópozott a rádióantenna házába, amikor az előnyomuló waikoe csoportok megállottak a megmívelt földek szélén.

A hegyek fölött megjelent egy aranyszínű óriás madár és hangos csörgéssel, kattogással szállott lefelé. Nagy köröket írt le, mint a keselyű szokta, és éppen a missziótelep fölött röpködött. Pár pillanat múlva azonban besuhant az üres nagyszérűre és ott megtorpant, két ember ugrott ki belőle és szinte versenyt futottak a házak felé.

Burinomea még sohasem látott repülőgépet és mint a reverend később bevallotta, ő maga is remegve bámulta a kerepelő, ívelő gépmadarat. A waikoe

törzs és csapatai pedig egyszerre megfordultak a szöges drótok mellől, eszüket veszítve kezdtek futni az erdők felé és azt kiabálták, hogy Korolui isten, a hegyi keselyű, kiterjesztette a szárnyait a zöld táblák varázslója fölé!

Jack és Tom nem is sejtették, minő veszedelemben kanyarodtak le az óceánjáró géppel. Mind a ketten Maud után kiabáltak és felfordították érte a házat. Maud csakugyan elbújt előlük, de csak azért, mert másképpen nem bírta volna ki az örömet. Később előkerült Al Gibson házikójából és az öreg intőző egykettőre tudta, ki miképpen érdekelt miss Maud Neville óceáni útjában.

Rengeteg mondanivalójuk volt egymásnak, így nem csoda, hogy Jack és Maud két teljes napig ki nem mozdultak a missziótelepről. Tom ezalatt átvizsgálta a gépet és megállapította az útitervet visszafelé.

— Burinomeából Mareki, ott benzínfölvétel. Onnan egyhuzamban repülünk Hilóig, Hawai szigetén! Itt egy napi szünet, mert jelentések mennek majd Los-Angelesbe, Friscoba, New-Yorkba, Santa Féba. Szerveznünk kell a fogadtatást gyerekek, itt már aztán igazán én veszem át a parancsnokságot.

Marokiban hallották meg, hogy a híres Morotai is ágyú elé került végre a Balik szigetek közelében. Wood rádiótiszt üdvözlését küldi miss Nevillenek és jelenti, hogy munkájáért kitüntetést kapott a H M S betűk mellé. Marokiból már ugyancsak dolgozott Jack, Los-Angeles és Hol'wood lapjai egymást harsogták túl a Golden Eagle második

Mit használjon

minden gondos anya csecsemőjénél ki-pállás, vagy kisebb ellen? A régen és kitűnően bevált Krompecher-féle Baby-hintőport, mert kellemes illatú, higiénikus gyermekgyógyhintőpor. Gyógyít, szárít, puhít, hűsít. Igen olcsó és kiadós, egy doboz ára 60 fillér és minden gyógyszerárban, drogériában és illatszertárban kapható. Vásárlásnál ragaszkodjunk a Krompecher-gyártmányhoz!

A csecsemő helyes gondozása és táplálása című tanácsadókönyvecskét, mely fiatal anyáknak nélkülözhetetlen, ingyen küldi a Krompecher Tápszergyár magyarországi főraktára Budapest, V. kerület, Zrínyi uca 3.

váratlan előbukkanásával a Csendes-óceán szigetei közül és miss Grace Easton migrénje példátlan méreteken növekedett.

Maud szinte meglepődött, amikor Hiloba is megérkeztek minden baj nélkül, sőt a Golden Eagle 46 perccel hamarabb jött meg, mint várták. Jack rádiója minden hírt szétröpített, de Hiloban senkit sem engedtek Maud Neville közelébe, a szép lány pihenni akart és csak azután folytatta az útját az amerikai szárazföld felé!

XLII. FEJEZET,

amelyben Maud és társai újra otthon vannak

Huszonhat órával később a Golden Eagle alatt, messze keleten, sötét pontok je'entek meg a nagy óceán tükreán. Ez a rettentő kék víztükrök még mindig nagyon foglalkoztatta Maudot, aki nem győzte faggatni a türelmes Jacket.

— Te Jack! Mikor Honolulu felé röptünk Monicából, akkor egészen zöldnek láttam a tengert, olyan zöldnek, mint a víz-smaragd. Hogyan lehetséges, hogy ugyanazt a víztükröt most acélkéknék látom.

Jack a vállát vonogatta.

— Más magasságban röptünk, Maud. Meg aztán most biztosan egészen más alattunk a levegő sűrűsége, páratartalma és az összetétele is. A kék meg a zöld színek nagyon közel vannak egymáshoz!

Maud még kérdezgetett egyet-mást. Csak később bámult el rajta, csupa olyan dolgokat, amelyekre máskor ügyet se vetett volna. Maga se tudta

A Friedler-féle szabadalmazott

„GAMMA” hajnövesztő

egyszersmind a hajhullás, korpásodás, hajmolyosodás legfőbbkétebb gyógyszer.

„GAMMA” hajszappan teljesen feleslegessé teszi minden más hajmosó használatát, mert általa a haj és a fejbőr teljesen megszabadul a felrakódott idegen anyagoktól. Orvosiilag kipróbálva és ajánlva. Kapható mindenütt.

FRIEDLER-LABORATÓRIUM

Budapest, VII. kerület, Murányi uccán 46 sz.
Telefón: József 464—71

miért, de ezt is elcsipogta Jacknek, aki megnyugtatta:

— Sebaj, Maud, ne is vedd észre. Nyugtalan vagy, nagyon lámpalázás. Félsz Los-Angelestől és Hollywoodtól, még gondolni sem mersz arra, hogyan fognak olt fogadni téged és bennünket a Golden Eagle-lel. Ezért foglalkoztatod magad mindenféleképp, amit csak találasz. De ne ijedez és ne remegj, gyerekek. Te már beérkeztél. Most már csak arról lehet szó, minő arányú lesz az ünneplés.

Hogy minő arányú, arról hamarosan megkapták az ízelítőt.

Az Avalon szigetek vonalában bodrozó nehéz füstfelhők alatt vonult föl a zöld tengerlapon vagy száz apró pont és kicsike csík, Maud alig akarta elhinni róluk, hogy ez a déli Pacific-flotta, az Egyesült-Államok hat csata-cirkálója, nyolc csatahajója, tizenkét gyorscirkálója, közel száz kisebb cirkáló, torpedózúzó, ágyúnaszád és búvárhajó kíséretében.

Hatalmas legyezőalakban füstölögték, másztak a vízen ezek a szörnyetegek és vörössárga füsttömegeket csaptak föl oszlopszerűen a magasba, mint ha megannyi segusia-óriás nőne föl pillanatok alatt feléjük. Csaknem egy idejűleg tompa dörgés zúgott, hömpölygött el alattuk.

— Üdvözlő lövések, Maud! Bezzeg másképpen lőttek ránk, amikor elszöktünk innét!

Maudnak elszorult a lélekzete.

Visszaemlékezett arra, minő áhítattal bámult meg messziről egy-egy USA hadihajót félelmes ágyúcsöveivel, barna blubójaival. És most száz hadihajó vonul eléje, hogy tiszteljen neki a rekordért a levegőben.

(Folytatjuk)

Tábornok mint kém BADEN POWEL KÉMKEDÉSEI

Ezen könyvben nemcsak érdekesítő olvasmányok találhatók, hanem érdekes rajzok is, melyek jellemzik egy angol tábornok furfangosságát. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér. Megrendelhető a „Délbáb” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uccán 12

Kis anekdoták — * nagy színészekről *

Vizvári egy délután az igazak álmát aludta vasuccai lakásán, mikor valaki felzörgette. Ingerülten, álmosan ment a komikus az ajtóhoz:

— Ki van odakin?

— Én vagyok a Zsembera Ábris! — cincogott egy cérnahang az ajtón kívül.

— Menjen a pokolba, hát nem látja, hogy nem vagyok itthon?!

— Hát akkor jól van, tekintetes uram, elmegyek. Csak egy pénzeslevelet hoztam, mert én vagyok a postás.

Vizvári haragja egyszerre eltűnt. Felszakította az ajtót s már a lépcsőn lefelé kullogó postás után kiáltott:

— Édes, kedves postás komám, jöj-jön vissza, mert ebben a pillanatban érkeztem haza. Hoci azt a pénzeslevelet. A levelet különben megtarthatja, csak a pénzt adja ide!

Micsoda disznóság ez?

Tollagi egyszer a lövönaton rálépett egy kövér úr lábára.

A kövér ember nagy lármát csapott:

— Micsoda disznóság ez? Hát nem lát az úr? Azt hiszi, hogy loptam a lábaimat?

Tollagi mosolygott:

— Dehogy hiszem. Hiszen, ha lopta volna, akkor nem loptott volna ilyen lúdtalpokat!

Ujházi Ede szokása szerint egy nyári este a Wampettesnél vacsorázott. A másik asztalnál női társaságban mulatott egy gazdag gyáros, ki a nagy színészek jó barátja volt. Ujházinak is kedve szottyant egy kis pezsgőzésre, de nem volt nála elegendő pénz. Elővette hát a névjegyét és ráírta: „Kedves öregem, ha nem veszed rossz néven, adjál kölesön ötven koronát.

De miután Ujházi észrevette, hogy a gyáros és társasága felkerekedik az asztaltól s távozik a vendéglőből, a névjegyet nem küldte át neki, hanem visszatette a zsebébe s ő is hazament.

Ujházinak másnap délelőtt a kultuszminisztériumban volt dolga. Wlassics Gyula kultuszminiszternél. A miniszter titkárának átadta névjegyét s aztán be ment a kegyelmeshez.

Wlassics kissé idegesen szólt a színészhez:

— Tudja, művész úr, én sosem voltam szűkkeblű a színészekhez, de ez kissé mégis túlzott kedélyesség, hogy engem egyszerűen „édes öregem"-nek szólít és letegez.

Ujházi Ede elsápadt és rémülten ismerte fel a miniszter kezében azt a névjegyet, melyet ő előző este a Wampettesnél a barátjának akart át küldeni.

Hargitai Tihamér.

TOUR-RETOUR

Irta: Matolay Géza dr.

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV. ker., Bécsi ucca 1 szerezhető meg. Copyright 1930, by Dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek: {
Férj
Feleség
Évi
Inas
I. detektív
II. detektív

Szín: egy gazdag pénzember előkelő kényelemmel berendezett dolgozószobája. Balról és jenékfalon egy-egy ajtó, jobbról ablak. Bűtorzat rendezés szerint.
Történik d. u. 5—6 óra között.

Mikor a függöny felmegy, Férj egyedül van a színen.

Férj (az íróasztalnál ülve, bosszúsan): Tessék! megint egy csomó hibás kalkuláció!... Abszurdum! Az ember mindent maga kell hogy csináljon! (Dolgozik, ír.)

Évi (négyéves kislány. Beszalad, kezében játékmozdonyt tart, pillanatra megáll, aztán apjához fordul): Apuka! Nézd, nem akar járni a vonatom! Úgy-e, megcsinálod?

Férj (ridegen): Menj a Fräuleinhez! Ő majd megcsinálja!

Évi: Oh! Ő csak egy nő és nem ért a gépekhez. Ehhez férfi kell!

Férj: Hagyj már békén, ha mondom! Egyéb dolgom van, mint a te játékod!

Évi (sírásra biggyeszti ajkát): Pedig éppen Olaszországba akartam vele utazni... (Pityereg).

Férj (türelmetlen): Menj már no, ha mondom!... Igazán hallatlan, hogy a saját házamban sincs nyugalmam!

Évi (keservesen sír és akaratosan toporzékol).

Férj (felugrik az asztaltól és a gyermek felé megy): Ne sírj, az Isten áldjon meg!... Tessék! Hát lehet itt dolgozni!? Csak ez hiányzott még! Menj már, fiacskám és ne ordíts!

Feleség (belép. Az aggódó anya hangján): Mi az már megint?

Férj: Vigye innen kérem ezt a gyereket!

Évi (csendesesen pityereg és az anyjához húzódik): A vonatom...

Feleség: Megint nagyon ideges vagy, Sándor. (Évihez) Menj ki szépen, Évikém! Majd én megcsinálom a vonatodat.

Évi (felvidul): De úgy ám, hogy minden kereke járjon egyszerrel!

Félség: Úgy, úgy, szívem!

Évi (az apja felé): Csúnya apuka! Nem akarta megcsinálni.

Feleség (csittítja): Pszt! Nem szabad. Most menj ki szépen. (Kituszkolja Évit).

Férj (idegesen járkal): Mégis hallatlan! Nekem nyugalom kell, ha hazajövök. Nyugalom!

Feleség: Napról-napra idegesebb vagy. Pihened kellene, Sándor. Magad talán észre sem veszed, hogy az idegeid tönkremennek az örökös hajszában. Ma is mindenért türelmetlen vagy. Még Szatmáryval is összevesztél. (Leül).

Férj (kelletlenül): Hja! Szatmáry!

Feleség: Mindig igaz barátod volt. Nem hiszem, hogy okod lett volna őt megsérteni.

Férj: Kérlek, ne leckéztess!

Feleség: Ne érts félre, Sándor! Nem akarlak leckéztetni, de aggódom érted, az egészségedért. Ki vagy mérülve. Pihened kell.

Férj: Nem érek rá! Dolgoznom kell! (Íróasztalához ül).

ÖRDÖGOROMCSÁRDA ELITE RESTAURANT
BUDÁN *TEL. 660-87.

Feleség: Dolgozni! Dolgozni! Vagyont gyűjteni! Mikor lesz már ennek vége? Es gondoltál-e arra, hogy mit ér majd a vagyon, ha az egészséged tönkremegy? (*Férjéhez közleledik*).

Férj: Éppen azért gyűjtöm a vagyont.

Feleség (közbevág): Tudom! A családodért, értem. Hát azt hiszed, örömmel telik ebben az életben? A palotában, autóban, a ruhákban s a drága ékszerekben, amiket magamra aggatok? Élet ez?! Rabszolgaság! Aranykalitka! ... Nem veszed észre, hogy távolít el minket egymástól? Közénk áll. Elidegenít ... Palotánk van, villánk és parkunk, de nincs egy csendes zug, ahová elbújhatnánk az örökké leselkedő szemek elől és egyszer újra megtalálhatnánk egymást, magunkat, akik voltunk!

Férj (szárazon): Szóval elégedetlen vagy?

Feleség (sóhajt): Oh, na tudnád, milyen vágy fog el néha a csendes, egyszerű polgári élet után! Hogy irigylem néha azokat a jelentéktelen kis asszonyokat, akik egy meghitt, szerény lakásban élnek boldog életüket, akiknek igaz öröm egy színház-, vagy egy mozijegy! (*Hangja mind melegebbé válik*) Izgalommal, boldogan várják haza az urukat este, mert nagy ujság van! „Képzeld, a Petike elkezdett járni! Komolyan. Egészen magától. Innen a dívántól az asztalig tötyögött. Ha láttad volna! Hát tudod te, mi csoda öröm ez? Milyen szenzáció?! Megindult a Petike! A Petike jár! Hallottad? Azt mondta: „Aputa! Istenem, milyen okos, milyen drága! (*Egyszerre más hangon*) Az én kislányom alig ismeri még az apját és én alig ismerem már a férjemet, (*Sóhajt*) Mert ő dolgozik, dolgozik, vagyont gyűjt, fáradt és ideges ...

Férj (ki az előbbieket alatt zavartan, meghatódottan hallgatott, most kirobban): Hagyja abba, kérem! Mire va'ó ez?

Feleség (elkeseredetten): Nem bírom tovább ezt az életet!

Fogalmak épségét biztosítja az eredeti francia Bénédictin szájvíz elixír használata. Hatása kitűnő, kellemes ízű és úde lehetet biztosít. Árvegenként: 50 grmos 2.- P, 85 grmos 3.- P, 130 grmos 4.50 P. Kapható minden patikában, drogeriában és illatszertüzletben. Vezérképviselő: WITTMANN ELEMÉR, Budapest, VI. ker. Andrassy út 99 szám

Férj: Sok a szentimentalizmus benned! Mindened megvan, gazdag vagy és most egyszerre megirigyled a szegényeket ... De ha egyszer elveszteném a vagyonomat, mi lenne akkor? ... Gondoltál-e már erre, Anna?

Feleség (vállat von): Ki tudja? Talán holdogabbak lennénk.

Férj (csodálkozva): Boldogabbak?

Feleség: Ismét egymásra találunk és... és én érezném újra, hogy feleség vagyok.

Férj (egy ideig elgondolkozva áll, cigarettára gyűjt, látszik, hogy mondani akar valamit, de nehezen szánja rá magát; erősen küzd magával, mielőtt elpattannak a szavak): Anna! Valamit szeretnék neked mondani. Már régen akartam ... És most, hogy te is olyan őszinte voltál ... nem akartalak izgatni. Azt hittem az utolsó pillanatig, hogy lehet valami megoldást találni ... De végre is jobb, ha télem tudod meg, mint az ujságokból.

Feleség (borzasztó sejtéssel): Az ujságok ...

Férj (csendesesen): Holnap már biztosan megírják ...

Feleség: Dehát mi történt, az Istenért? Mi történt?!

Férj (nehezen mondja ki): Tönkrementem ...

Feleség (összerázkódik, mint akit ütés ért): Nem! Ez lehetetlen! Mondd, hogy nem igaz! Te a mindig óvatos, józan üzletember ...

Férj (tompán): Tönkrementem.

Feleség: Hogy történhetett meg? Hogy történhetett meg (*Hangsúlyozva*) ve'ed?

Férj: A hajógyár bukása ... a rossz konjunktúra ... (*Leül*).

Feleség (kétségbeesetten): Mi lesz most?

Férj (fejét ingatja): Semmi.

Feleség (egy székre roskad. Csaknem hang nélkül): Semmi... (Üres szemekkel bámul maga elé).

Férj (bátortalanul): Nehezen szántam rá magamat, hogy szóljak, de te magad bátorítottál fel az előbb... (Fejét tenyerébe hajtja) Ne haragudj...

Feleség (felrezen): Én? Ugyan!... (Férfjéhez közeledik, bátorítja) Nol Szívem!... Ne ess kétségbe, Sándor! (Mellé ül, fejét simogatja) Nézd, nekem is van valamim és itt vannak az ékszereim is... Eladjuk. Világért se hidd, hogy nehezemre esik... Semmi az egész. Semmi. Valósággal örülök... Eladunk mindent. Úgyis annyi baj van az ilyen nagy háztartással... Meglátod, milyen kedves lesz a mi új, kicsi otthonunk! Három barátságos, meleg szobácska valahol az ötödik emeleten... Fiatalok vagyunk még és... és szép a küzdés, a harc. Férfinek való. És te férfi vagy. Fiatal. Erős vagy és okos. Meglátod, rendbejön minden! (A férfi arcát két keze közt tartja, maga felé fordítja) Mondd, hogy akarod, hogy nem csüggedsz! Hogy bízol magadban igazán, erősen. Bízol, ahogy én... Látod, veled vagyok és én bízom benned, a jövőnkben, a boldogságunkban!

Férj (meghatódottan): Annám! Bocsáss meg, hogy félreismertelek! (Megszókolja az asszonyt) Most már én is bízom a jövőnkben, a boldogságunkban! (Feláll, de Anna kezét még kezében tartja) Bízom, ahogy te!...

Feleség (örömmel): Látod!

Férj: Te más vagy, mint a többi asszonyok, de... de mégis félek, hogy túlbecsülöd az erődöt. Nem tudod még, hogy mit jelent a teljes összeomlás. És gondoltál-e arra, milyen lealázó lesz itt élni ebben a városban, ezek között az emberek között... Szegénységben... Kis lakás és egy cseléd...

Feleség (elszántan): Nem bánom.

Férj: Fájna neked és szenvednél. Nem tudod, milyen kárörvendők az emberek. Keresnének minden alkalmat, hogy bántsanak, hogy megálázzanak. Én meg akarlak kímélni ettől.

Feleség: Mit akarsz?

Férj: Elmenni. Külföldre, idegenbe, új emberek közé, új hazába!

Feleség (aggódva): Gondold meg, Sándor!

Férj: Félsz velem jönni?

Feleség (ingadozik): Nem, nem... Az én helyem melletted van, de...

Férj (örömmel): Hát jössz? Igazán? Nem is hiszed, milyen boldog vagyok. (A telefonhoz siet) Ne vesztegessük az időt! (Tárcsáz) Halló! Menetjegyiroda?... Halló, kérek a ma esti bécsi gyorshoz két elsőosztályú...

Feleség (rémulten): Sándor, az Istenért, csak nem történt valami? (Rányomja kezét a telefonkészülékre és kikapcsolja) Nem szabad most elutaznod!... Gyanuba vesznek!... Sándor, te valamit elhallgattál! Mi történt? Miért nem mondasz el nekem mindent?

Férj (csillapítóan): Jó, jó! Csak ne izgasd magad. Elmondok mindent.

Inas (belép, jelenti): Két úr kíván az igazgató úrral beszélni.

Feleség (sikoltást fojt el).

Férj: Kéretem az urakat. (Inas el).

Feleség: Sándor, ezek... ezek... (Hisztérikusan) Érted jönnek!

Férj: Hallgass, az Istenért!

Feleség (reszketve): Érted jönnek!...

I. II. detektív (belépnek. Komolyak, kellemetlenek).

Feleség (férfjébe kapaszkodik, súgva): Sándor...!

I. detektív: Bartos igazgató urat keressük!

Férj: Én vagyok!

I. detektív: Szeretnénk az igazgató úrral... hm. (Köhécsel) egy...

Férj (Annához, aki egyre izgatottabb):

Hajszálakat a csőről, karról utónyomok nélkül kiirtja, összes szépséghibák kezelését biztos sikerrel végzi **Pollák Sarolta, Andrassy út 33, I. (Párisi Árúházzal szemben). **Miracle** hajeltávolítószer szétküldése utasítással. **Miracle** szépítőszer — Kérjen prospektust!**

Légy szíves, Anna. (*Gesztussal távozásra kéri*) Az uraknak van valami közölni valójuk. (*Feleségét az az ajtó felé igyekszik vinni*).

Feleség (elszántan visszafordul): Nem! Nem megyek! Tudni akarok mindent! (*Leül*) Hallani akarom!

Férj (a detektívekhez): Parancsolnak az urak?

I. II. detektív (egyszerre): Államrendőrségi detektívek vagyunk...

Feleség (sikoltva ugrik a detektívek és férje közé): Az uram nem csinált semmit! Esküszöm! Ó képtelen arra.

I. detektív: Igazán sajnáljuk...

Férj: De Anna!...

Feleség (kit a továbbiak alatt úgy férje, mint a detektívek többször félbe akarnak szakítani, feltartóztatlanul, hisztérikus kitéréssel): Nem lehet!... Nem csinált semmit! Én... én jótállok érte! Jótállok!... Értsek meg, nekem is van valamim!... Vegyék el!... Az ékszereimet!... Mindent! Csak az uramat hagyják meg és a becsületét!... Emberek! Legyen szívetek! (*Férjébe kapaszkodik*) Nem engedem! Nem adom! (*Közel van az ájuláshoz*).

I. detektív: Igazán olyan kínos...

II. detektív: Ha tudtuk volna...

Férj (Annához, kit időközben egy karosszékre segít): Anna! Annám! Térj magadhoz!... Jobban vagy már?

I. II. detektív (tanácstalanul néznek egymásra, összesúgnak, bólintgatnak).

Férj (Annához): Csillapodj, fiam... (*A detektívekhez*): Bocsássanak meg... a feleségem nagyon ideges... Mit óhajtanak az urak?

I. detektív: Államrendőrségi detektívek vagyunk.

II. detektív: Bélistán, kérem. Jelenleg könyvterjesztéssel foglalkozunk.

I. detektív: Jókai, Mikszáth, Vörösmarty, Arany... gyémántkiadás...

II. detektív (alírási ívet vesz elő): Parancsoljon talán aláírni...

Férj (arcára a meglepetés és harag után most a mosoly ül ki): Kérem, fáradjanak az urak ezzel a gyémántkiadással a titkáromhoz. Holnap délelőtt ő majd elintézi.

I. detektív: Oh, nagyon köszönjük! Bocsánatot kérünk... Holnap délelőtt... a titkár úrnál...

Férj: Tizenegykor!

II. detektív: Igenis kérem. Nagyon köszönjük... Alázatos szolgája! Kezét csókolom! (*EI*).

I. detektív: Alázatos szolgája! Bocsánatot kérünk. (*Anna felé*) Kiszti-hand! Köszönjük szépen! Alázatos szolgája! Kiszti-hand! (*Hajlongva el*).

Férj (a távozókhoz): Viszontlátásra, uraim!

Feleség (az előző beszélgetés alatt teljesen magához tért és most remülten eszmél arra, hogy viselkedése milyen fonák volt): Istenem! Ezek... ezek... (*Felugrik*) Hiszen én mindent elárultam!... Borzasztó! Talán még nem késő!... Meneküljünk!

Férj: Szökjünk! (*A telefonhoz lép, tárcsáz*).

Évi (a mozdonyal a kezében berohan, Lelkendezve, örömmel): Anyuka, Anyuka! Megint jár a vonatom! Lehet vele Olaszországba utazni.

Feleség (átöleli a gyereket): Igen, igen, Olaszországba.

Férj (a telefontól): Halló! Menetjegyiroda? Az előbb félbeszakítottak... Kérem a következő útvonalra szóló jegyet kiállítani... Tessék jegyezni... Fiúme, Velence, Róma, Nápoly, Palermó... Halló! És hálókocsit a ma esti gyorsra... igen, igen... két felnőt és egy gyermek részére... Bartos Sándor igazgató... Igen. Tour-Retour... (*Leteszi a kagylót*).

Feleség (csodálkozva): Tour-Retour? Mi ez?

Férj (mosolyog): Ez, fiam, a második körutazás. Az első most tettük meg a szegénységig és vissza.

Feleség (örömmel): Hát nem mentél tönkre?

Férj: Nem! Sőt, most vagyok igazán gazdag. És bocsáss meg, hogy egy pillanatra kételkedtem bennel...

Évi (ki mozdonyát közben a földre tette, tölcsért formál kezéből): Tűtű! Róma, Nápoly, Palermó felé beszállani tesséék!

Függöny.

KÖDMÖNKE

Falusi vígjáték 1 felvonásban. *Irla*: Péczely József

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi írádától, Budapest, IV. ker., Bécsi uca 1 szerezhető meg. Copyright 1930. by Dr. Alexander Marton, Budapest

Szereplők: { Péter }
{ Zsuzsi } allg egyesztendő házastársak
Maris néni, öregcs szomszédasszony

Szin: Péterék lakoszobája. Otthonosan vannak öltözve. Péter egyenesszárú tajték-pipájából füstöl...

Zsuzsi: Láttya kend, hogy homályosodik az ablak? Nizzön csak oda...! Az is azt mutattya, hogy hidegre fordul az idő! Fagyni fog! Vége a jó és szép időknek! Bőfőlegzött! Gyün a tél...!

Péter: Hát gyün... Ezt amúgyis tudom... Oszt ha mögérközik, hát itt lösz. Éntülem bévonulhat még mámma... Az őszi fölszántva, bevetve... A trágya kihordva... Engöm nem egykönnyen kap derékon!

Zsuzsi: Hászen nem is azirányban... Hanem a hideg... Fázik az embőr! Legkiváltképpen pedig az asszony!

Péter: Hát bédurrantasz a bubosba! Van annyi sok szalma, hogy akár egész éjt-nap égjön!

Zsuzsi: Itthon nem is félöm én a hidegöt... Így benn a szobában... Semmi! De ha történetesen a piacra vagy a templomba köll mönni... Akkó ugyan jó melegbe köll öltözni annak, akinek van mibe fölöltözni.

Péter: Ne félesd te a népeket! Nem látam én még egy teremttöt ielket se öltözetlenül flangirozni az uccán! Magára szödi mindönki azt, amilye van!

Zsuzsi: Oszt ha má nagyon kopott a gunyája...?

Péter: Hát akkó a kopottat!

Zsuzsi: Oszt ha má nem is kopott, hanem rongyos...?

Péter: Hát akkó a rongyosat!

Zsuzsi: Csakhogy a rongy kevés meleget tart...

Péter: A kevés is jobb a semminél!

Zsuzsi: Kend mindön szóra tud káden-ciát mondani. Hát akkó mit szólna kend, ha én is rongyba járnék...?

Péter: Te...?

Zsuzsi: Én!

Péter: Hászen te nem járhaec rongyba, mer neköd van...

Zsuzsi: Nem járhatok...? Még ma nem... De maholnap...

Péter: Ühüümmm! Tudom, tudom... Most má értelek... Az új ködmönke... Az fáj má mögin... „aki” ott van kiakasztva a városi botos nagy ablakába... Hogy az a mennybelakozó... Mer ha én eccö arra járok, hát beveröm a somfabotommal azt a nagy üvegöt! Mégis csak gyalázat...! Mögvadították azok a botosok az összes fehérsnépeket... Hun van ilyenkö a kormány, hogy nem tud beleavatkozni a rönccsinálásba...? Hát szabad az...? Lóhet az...? Oszt még té is...? Hászen van neköd mit fölönni! Még a régi nem is régi! A’ig viselted!

Zsuzsi: De jó tuggya kend! Hisz nem kend vötte! Jó is volna! Azt én még jánykoromban elnyüttem!

Péter: Elnyütted...? Te monod éneköm, hogy elnyütted...? Nem sül ki a szömöd...?

Zsuzsi: Nem! Úgy igaz, ahogy én mondom! Má se formája, se színe, se semmije!

Péter: Móg se láccik jóformán, hogy használtad... Hanem hát persze, ami új, az mingyár szöbb is, jobb is, kívánatosabb is!

Zsuzsi: Hát nem szép?

Péter: Ködmön, ködmön... Mi van azon szép?

Zsuzsi: Mindöne. A színe, a fogása... Most má nem is úgy szabják a ködmönkét, mint ennekölte, régön!

Mutatósabban!... Oszt csak száz pöngő!

Péter: Száz pöngő...? Hallod-e? Te csak úgy mondod, hogy száz pöngő?

Zsuzsi: Hát hogyan mondjam...?

Péter: Még a szád szélit is szorícsd össze, oszt csak úgy a fogaid közül ereszd ki, mer öt zsák búza annak az ára, hé!

Zsuzsi: Hát öt zsák!

Péter: Néköd csak annyi, hogy öt zsák?

Zsuzsi: Nem is több. Annyi van ráírva. De lehet ám, hogy a boltos engedélyözne is belüle valamelyest, mert azt a boltosok úgy szokták... Nizze má kend... Lássa má kend... Ha én kendnek volnék... Hát nem érdömlöm én mög kendtül...?

Péter: Hallod-e? Neköm ne mörikálj, aszondom, mer én nem engedöm magam befönni!

Zsuzsi: Nem vözi mög kend?

Péter: Nem!

Zsuzsi: Ez kendnek az utolsó szava?

Péter: Ez!

Zsuzsi: Nem is szeret akk engöm!

Péter: Nincs rá semmi szükség! Egész más az eset, ha nem volna...

Zsuzsi: Hát az éppenséggel annyi, mintha nem volna. Mer tuggya mög kend, hogy én azt az avitt jószágot nem vöszöm többet magamra. Nem nevetetöm ki magam... Az első gazda jánya... Kend is szégyöhetné! Aszongyák: „Úgy járattya az asszonyát mint egy kódís zsöllér!“ Én nem bánom...

Péter: Hát ha nem bánod, akkó egy kövön örlünk! Mer níz, én se bánom. Mongyanak, amit akarnak. E csak kettőnkre tartozik.

Zsuzsi: Abbu, ahogy kend beszél, azt látom, hogy én rám nem tartozik.

Péter: Akkó te rosszul léce!

Zsuzsi: Jó szömöm van

Péter: A lehet. De hogy rosszul léce vele, az bizonyos. Mer níz, akór-hogy csüröd, csavarod, én má mögmondottan a mult hétön, hogy nem lehet. Ezidén éppenséggel nem lehet. Nincs rávaló. Egy az, hogy sok az adó, más mög a bérös kommentációja... Azonfölül azt is jól tudod,

hogy két hízó eldöglött a nyáron. Azt is pótolni köll! Nem lehet, oszt nem lehet!

Zsuzsi: Persze, ha neköm köll valami, akkó nem lehet. De a kend pipájába mindön nap kerül dohány...

Péter: A dohány nem ködmön!

Zsuzsi: Kendnek jut mindön bőven... Én mög, faggyak mög a télen...

Minden héten asztalára tesszük a Rádióéletet.

ezt a pompás kiállítású, kitűnően szerkesztett családi lapot, mely a legrészletesebb bel- és külföldi műsört tartalmazza. A

RÁDIÓÉLET

közli a szereplők arcképét, a közvetítésre kerülő operák és szindarabok szövegismertetését, díszletezését, stb. Irodalmi, valamint műszaki része tartalmaz. színes, sokoldalú.

Minden rádiózónak nélkülözhetetlen,

mert a RÁDIÓÉLETTEL kezében nemcsak hallja, hanem látja is a leadást.

Rendelje meg még ma a RÁDIÓÉLETET!

Előfizetési ár belföldön 1 óra P 1.20.
 $\frac{1}{4}$ évre P 3.50, $\frac{1}{2}$ évre P 7.—
 egész évre előre fizetve P 12.—
 Külföld részére havi P. 2.—.

Mutatványszámot készséggel küldünk

RÁDIÓÉLET

kiadóhivatala, Budapest, VII. kerület,
 Rákóczi út 20 szám. I. emelet

Péter: Zsuzsi! Hallod-e? Talán tán csak nem te akarod a süvegöt föltönni?

Zsuzsi: Nem akarok én má semmit a nagyvilágon... Hopp! Vigyázzon kend! Gyün a Maris néni... Még azt tanázza hinni, hogy veszekődünk, oszt világgá kürtöli!

Péter: Hát higgye! Bánom is én akármit hisz! Mögmondom én neki is a magáét! Mit szomszédol i'yenkó...? Nincs neki otthon semmi dolga?

Zsuzsi: Ugyan má... Haggya kend rá! Még majd möghallja...!

Péter: Hát hallja! Semmi közöm hozzá! (Kopogtatás).

Zsuzsi: Szabad!

Péter: Búj be, vén sárkány!

Zsuzsi: Ejnye Pétör...!

Maris néni: Aggyon Isten, nektök is... Na, mire végzítök...? Hm. Csak nem zavarlak tán bennetöket...?

Zsuzsi: Nem Maris néném! Nem! A viláért sem...!

Péter: Engöm éppenséggel nem zavar kend, mer én jelenleg amugyis az istállóba szándékokok... Mer a rön-dös háznál van ám dolog mindig! (El. Az ajtót berántja maga után).

Maris néni: Hát ezt mi lelte...? Én rák akart célozni...? Talán-tán ballábbal kelt föl a Pétör...? De nini... Tégöd is bánt valami! Az a! Csak nem tán...? Bántott volna? Történt valami köztetek? No, azt csak a vak nem látta... Rösztet az egész testöd, de a lelköd is... Neköm mögmondhatod, Hátha tudok segíteni...?

Zsuzsi: Azon nem tud.

Maris néni: Hátha mégis... Én sok mindönféle betegségnék tudom a patikáját!

Zsuzsi: Hát tuggya, Maris néném...!

GÖMBÖSNÉ-GALAMB MARGIT

Az úriasszony

Ez a tartalmas, rendkívül tanulságos könyv, amely az írás művészetével tárgyalja mindazt, ami az igazi úriasszony alkotó lényege, a magyar irodalomban páratlan sikert ért el. Figyelmebe ajánljuk az „Úriasszony”-t mindazoknak, kik lelki finomságra és úri gondolkozásra törekednek. A mű csinosan van bekötve. Ára bérmentve 1 pengő 90 fillér. Megrendelhető a „Déliháb” kiadóházban, Budapest, VII, Dohány uca 12

(Szípkalvba) De nem löhet azt csak úgy egy-kettőre szóba önteni, mer az ott kezdődik, amikor összekerül köztünk...!

Maris néni: Mongyad má, mit csinált veled...?

Zsuzsi: Mit csinált...? Hisz ez az, hogy nem csinált semmit! Nem is akar! Nincs egy szikra jósága hozzám! Fukar, zsgori. Egy papucsot, még csak egy kis cickendőt is sajnál tőlem! Ha mondom neki: Ez kéne, az kéne... hát mögse hallgat. Rám ripakodik, letorkol...

Maris néni: A Pétör?

Zsuzsi: Ű, ű!

Maris néni: Bizonyosan nem jó kulcsot dugtál a závarzatába!

Zsuzsi: Kulcsot... a závarzatába...?

Maris néni: Azt hát! Kulcsot. Mer azt tanuld mög lelköm, hogy az embör olyan, mint a lakat. El köll találni hozzá a kulcsot. Mer nem mindön kules nyitja ám! Keresni köll a hozzávalót! Pászoltaini! Válogatni. Toróbálgatni. Tudom magamra! Mit kértél a Pétörtől?

Zsuzsi: Hát... gyün a tél... oszt az e'mult hétön, hogy benn voltunk a városba, hát a nagy boltba láttam egy igön valamicsodas ködmönkét az ablakba... Mingyár mögdobbant a szívem... Oszt azalatt, míg a Pétör az adóhivatalba járt, visszaövakottam... Pöltöröbáltam... Mintha csak ram öntötték volna! Egész más vagyok benne! Oszt csak egy-száz pöngő! Ha kend látná...? Nem is pénz érte! Valóságos ajándék! Senkinek sincs olyan a faluban... Mán én akkó szót vetöltem a Pétörnek. De hallatlanná tötte. Oszt most úgy szóbeszéd során megest fölhoz-tam... Hát nem érdömiöm én mög? Nem gyültem én üres marokkal a házához!

Maris néni: Mit mondtál neki?

Zsuzsi: Hogy vögyük mög.

Maris néni: Csak így...?

Zsuzsi: Hát hogy...?

Maris néni: Jaj, lelköm, az nem úgy mögy! Eltévesztötted. Nem az annak az uttya! Az a kules ritkán pászol. Jobbadán soha! Ügye, azt mondtá „Ott a régi!”

Zsuzsi: Éppen azt... Ott a régi! Az még jó! Csakhogy a pénzt ne kölleszön neki kiadni.

Maris néni: Hát látod, hogy a Pétör ellenközik, annak leginkább is te vagy az oka!

Zsuzsi: Mongya má kend!

Maris néni: Mondom, mondom... Hát ezt hallgasd mög... Velem történt. Tulajdon magammal. Ha csak rá gondolok, még most is nevezhetnéköm van! Pedig már harmány egynehány esztendeje... Akko én a tanácsoséknál szolgáltam. Hát ott láttam, hogyha az asszonyom valamit akart venni: kalapot, cipőt, új ruhát... oszt az úr mög ellenközött, -- mer úgy van az azoknál is, -- akko az én naccságámnak eccőribe mögfájdult a feje. De egy pillanat alatt... Jaj, a fejem! Jaj a fejem! -- s azzal lépte a szoba hosszát föl s alá. Ablakot nyitott, ajtót csukott, rávetőtte magát a díványra, föluggrott... Előbb szöpögött, aztán sírt, majd acsarkodott, Rákiabált a tanácsos úrra, aki azt se tudta, hogy mit csináljon. Kapkodott ide-oda: Ne járkáljon! Szelet haj! Üljön le! Ne szuszogjon olyan hangosan! Nem bírják az idegeim...! Így. Ilyenformán. Eccő is, emléközők, kalapot akart. Nagy teriméjűt. Dívatosat. Telisded tele virággal, mög párját kereső madarakkal... Akko a volt a mód! Az úr ellenközött: Minek a...? Az volt aztán a panoráma! A naccsága csakhogy el nem repült. De próbálgatta. A két karját kitárta, libőgtette, közbe sivalkodott: „Végem van! Rőndölhetőd a koporsót!” Azzal a saját fejire ütött vagy kettőt. De nem nagyot. Csak éppenhogy, no...! Mögindult a szoba hosszán, mint a jó vihar: „Jaj, jaj, jaj...! Az idegeim! Vődd ki a szivart a szádbul te apagyilkos...! A füst...! A füst...! Köhögött, fuldoklott... hogy az úr egy szempillantásig meredőzött, ki-kapta a szivart a szájából s odavágtá a pädimentumhó... Azzal a díványra rogyott... Még magam is mögijtettem ott az ajtó előtt. Főlakadt a szömöm, tátottam a szám.

Zsuzsi: Mőghalt...?

Maris néni: Halt a fenét! Nem volt annak semmi baja. De azér az úr alig-alig tudta visszakönyörögni a másvilágrul... Letérgyelt a dívány elé, rimánkodott... Igért füt-fát s azonfölül a bőbitás kalapot, de rögvest. Nyitotta a pénztárcáját... Kajtatott benne... Majd kinyálazott belőle egy ötvenest... A nagysága eszmélt... Nyitotta a szőmeit, nyújtotta a kezeit a bankó irányában... Hát ennél erősebb patikát nem láttam az életben. A naccsága egyszeriben könnyebbődött. Mosolygósra húzódtott az ábrázata. Egy kis perc multával már danázva kapkocotta magára a selymőket, bársonyokat... Még engöm is mögőlelgetött örömibe. Mer jó asszonyka volt máskülönbén a lelköm... Elég az hozzá, hogy egy óra multával mögvolt a bőbitás kalap.

Zsuzsi: Gondolja kend, hogy a Pétör is...?

Maris néni: Én lelköm nem gondolok semmit. Én csak azt tudom, amit tudok.

Zsuzsi: De én azt se tudom, hogy hogyan köll elkezdeni...?

Maris néni: Elkezdeni...? Mit latolgacc azon? Rákezdőd eccőrrre! A többi má gyün magatúl! Úgy mint a naccságal! Főlugrasz, sivalkoc, kiabálsz! A két kezdeddel kapkoc a levegőbe...

Zsuzsi: Oszt, ha a Pétör mögijed...?

Maris néni: Ajnye, de nehéz fejed van! Hiszön az kö, hogy mögijegyön! Anélkül nem érvényös az ügy!

Zsuzsi: Gyün is a Pétör befel...!

Maris néni: Akko kezdhetőd! Kőcöld szét a hajad, dörgöld mög a szömöd... Jobban, hogy egészen kivörösőgyön! Borulj az asztalra, oszt rángasd magad úgy, mintha a kőrság rángatna... Oszt közbe csak rám vigyázz! Majd én igazítalak... No, jajgass hát! Kezgyed!

Zsuzsi: Ha ez sikerül, akko egy szakajtó lisztöt nem sajnálok kendtül! Jaj, Istenöm... Jajajaj...!

Péter: No, ez a gyerök is jól csinálja! Eleresztöttem ennekelőtte két órával egy kis félórára, oszt még se híre.

se hamva... De mögödom neki a szájaízt, csak gyűjjön hazá!

Zsuzsi: Ne kiabáljon kend olyan tele szájjal! Mögsiketül az embőrl! Jaj a fejem! Jaj a fejem! Jaj, jaj, jaj...!

Péter: Mi a bajod?

Zsuzsi: Jaj ez az ordítás...! Nem álom a hangos szót!

Péter: Nem állod a hangos szót...? Mi van veled?

Maris néni: Hát nem látod, te szörön-csétlen...? Beteg...!

Péter: Beteg...? Hisz az elébb még semmi baja...

Maris néni: Az az e'ébb volt! Most mög má van! Az ilyen új menyecske gyöngö virág! Eeccőribe mögárt neki mindön!

Péter: No, mi a lelköm... Mongyad...

Zsuzsi: Az idegeim... Végem van... Az idegeim...!

Péter: Az idegeid...? Mi van az idegeiddel?

Zsuzsi: Ne topogjon kend itt énelöttem a csizmáival! Üljön le! Széthasad a fejem...! Ne szuszogjon kend olyan hangosan!

Péter: Hogy én ne szuszogjak...? Mi van teveled? Mi ütött hozzád...?

Zsuzsi: Tuggya mög kend, hogy én most rémisztő ideges vagyok... A fejem, a fejem...!

Péter: Idegős...? Azt mondod, hogy idegős...? Hát amög má miféle új-fajta betegség...?

Zsuzsi: Semmi újfajta! E má nagyon is régi fajta! Vögye kend tudomásul, hogy nagyon is régi fajta! Széthasad a fejem a nagy hangtul, a csizma csoszogástul, az erőltetött szuszogástul! Mindön bánt. A gyüvésmönés, szélhajtás, a légyrepülés... Jaj a fejem, jaj...!

Maris néni (a pipára mutat. Jobb keze hüvelykujját a szájába veszi. Pampogtatja, miközben a Péterre vet a szemével).

Zsuzsi: Ne füstöljön kend olyan irgalmatlanul! Nem kémény kend, se nem vasutat rángató bika! Mögöl a füst! Mögöl...! Tögye le kend ízibe azt a szutykos pipát!

Péter: Szutykos pipát...? Mög vagy te háborodva...?

Zsuzsi: Ha mögvagyok is, kend az oka!

A kend ordítózása, a kend szutykos pipája... Nem bírom tovább! Nem bírom...

Maris néni (mutatja, hogy a pipát kapja ki Péter szájából).

Zsuzsi: Töszí le kend rögtön azt a pipát vagy nem töszí...?! No, ha nem, hát akkó én...! (Kikapja a pipát a Péter szájából s a földhöz vágja).

Péter (megtorpán, majd széttekintve a szék karjára vetett vászontörülközöt kézbekapva, megcsavarja s azzal neki esik a Zsuzsinak): Hijnye, azt a magos mennybéli arkangyalos öszszes mindönségít az öreganyádnak! Ezt merted tönni velem...? Ezt a csúfságot...? Nesze! (Puff) Idegős vagy...? (Puff!) Beteg vagy...? (Puff!) A kórság bánt...? (Puff!) Nehésség gyötör...? (Puff!) Kiverőm én belüled az utolsó szikráig! Nesze! Nesze!

Zsuzsi: Jajj! Jajj! Jajj!

Péter: A pipámat...? (Puff!) Te merted a pipámat a számbul...? Beteg vagy még? Bántanak az idegeid? Fája fejed...?

Zsuzsi: Nem, nem, nem...! Semmim a világon...!

Maris néni: Hallod-e Péter!

Péter: Én most nem hallok semmit! Nem is akarok hallani! Még hogy engöm egzeciroztatni...? Engöm egy asszony...? Hát ki vagyok én?

Maris néni: Hát má egészen mög vagy háborodva? De ezt a szögény teremést nem engedöm! Hisz má se hőtt, se eleven. (Az asszonyhoz) Gyere lelköm... Ide a díványra... Majd én segítök... Fekügyy le!

Zsuzsi: Nem fekszők! Ebbe a házba én többet soha le nem... fekszők! Neköm elég volt erre az életre...!

Péter: Hát reménylöm is, hogy elég volt!

Zsuzsi: Nem kendhő beszélök... Én most má kendet nem ismeröm... Azt se tudom, hogy kicsoda. Nem is akarom tunni! Ismeretlen. Senki! Ez volt az utolsó szavam kendhő, tuggya mög!

Péter: Nem ismersz engöm...? Oszt miutatul uta...?

Zsuzsi: Maris néném segiccsön kend kívönni a sublótbul a kimönöket... A pötttyöst, a habost, a zsinorost... A nyakbavalót is... Az a régi ócska ködmönke nem köll! Azt haggya csak ott, ahun van. Lögyön az üvé, ha má olyan sokra tartya...!

Péter: Hm... A ködmönke...?

Zzsuzsi: A többi mindönömér majd az édösék elküldik még mámma a kocsit...

Péter: Mit akarsz...?

Zsuzsi: Lögyön szíves, Maris néném, a lakkos topánkákat is... Én nem bírok hajukálni... Nem azt! A lakkosakat... Azok csak maraggyanak neki. Úgy is szereti az ócskaságokat!

Péter: Mögmondod végre, hogy mit akarsz...? Utóvégre azt neköm is tunnóm köll!

Zsuzsi: Ott van mellette a kockás fejkendöm... Hátnul...

Maris néni: Ezt gondolod, lelköm...?

Zsuzsi: Azt. Az imakönyvemet is elviszöm, mög a zsoldárt is...

Péter: Hát ha én kérdözlek, neköm nem felelsz egy szót se...?

Zsuzsi: A varrottas zsebbevalómat is keresse kend ki nénikém... Legalább egyet... Különben nem köll! Haggya csak ott! Nem sírok én má többet az életben soha! Az én szömömbe nem lát könnyet senki! Csak eccő otthon löhessenek! Mindig örülni fogok! Mindig csak nevetni!

Péter: Hátha így van... ha te úgy látod jónak, én nem állok elibéd...! Én osztán nem! Az ajtó nyitva van. Nem csukom be. Möhecc! Vessz mög ott, ahová mégy! (El. Bevágja maga után az ajtót).

Maris néni: Hát ennek a Pétörnek, ahogy én saccolom, rémíszto kemény dereka van!

Zsuzsi: Annál puhább most az enyim! Mőgpuhitotta. Sohse hittem volna! Oszt jobbadán ennek is kend az oka!

Maris néni: Én...?

Zsuzsi: Hát nem kend atta a tanácsot? Aszonta, hogy ez a recept a ködmönke irányában bizonyos... Ha

beadom a Pétörnek, rögvest kécsésgbe esik, oszt igér füt-fát...

Maris néni: Hiszen ha én tuttam volna, hogy a Pétör így fogja föl az ügyet, hát akko egész más mesgyére igazítlak... De ki gondolta volna...? Csak elállt a szömöm-szám...

Zsuzsi: No, az ü keze nem állt mög! Kend az oka mindönnek! Most má akár a Körösnek szalaggyak!

Maris néni: Ne szalaggy te se a Körösnek, se haza... Nincs semmi értelme. Hát ha ennyire a szivedre vöszöd... De én azért mégse sietném el! Nem én! Ha én a te helyedbe volnék, csak jobban mögfontolnám...

Zsuzsi: Bár a kend receptyit is jobban mögfontoltam volna!

Maris néni: Látod, ebbe igazad van. Elsietted... De nízid csak...! Gyere má ide az ablakba... Látod...? Pétör vezet ki a lovakat...

Zsuzsi: Itat...

Maris néni: Nem itat... Befogja... Úgy láccik, hogy ü akar haza szállítani... Ne mondhassa senki, hogy úgy kergetött el... Azér...

Zsuzsi: Engöm ugyan nem szállít! Akko rosszul számít! Én nem ülök többet az ü kocsijárá! Hátha aranybul rakná ki az ülésit...?

Maris néni: Pedig igöncsak ülést akar, ahogy látom... Zsákot emel... Tele zsákot... Jó erőbe van ez a Pétör...! Csak úgy egész könnyedén löki...

Zsuzsi: Bánom is én. Én tülem fölrakhattya az egész házat. Rám nem tartozik...

Maris néni: Tán vetni készül...

Zsuzsi: Már elvetött.

Maris néni: Vagy a malomba örne...?

Zsuzsi: Megörlette az egész télire való. Azt is neköm köszönheti...

Maris néni: Most viszi a harmadikat!

Zsuzsi: Hát csak vigye...

Maris néni: A negyedik... Olvasd csak... Erre állnak véggel a zsákok: Egy, kettő, három, négy... No Pétör... Még egyel... Én má tudom lelkem a Pétör szándékát... Nízid! Most az ötödik zsák... Én mondom teneköd...

Zsuzsi: Azt gondolja kend...? Azt hiszi kend...?

Maris néni: Azt, azt... Jó volt a recept! Eltanátuk a kulcsot a Pétör závarzatába... Most majd gyün... Begyün... Én mögyök is...

Zsuzsi: Ne mönnyön kend! Most éppen ne mönnyön kend!

Maris néni: De mögyök galambom. Má hogyne mönnék. Én most má csupáncsak akadék lönnék... Lőhet, hogy a Pétör má csupáncsak azt várja, hogy én mönnyek... De níz, nehogy örömet mutass... Új le a kuckóba, temesd a fejed a két tenyeredbe... Különbén nundegy most má... Hát hónap átnizök

azér a szakajtó lisztér... Aggy Isen! (EI).

Péter (benyit. Áll az ajtóban): Hát... izé... Nem hánom, no! Lőgyön mög a kedved... (Odamegy a Zsuzsihoz. Az álla alá nyújtja a kezét) Főlraktam a kocsira öt zsák életöl. (Zsuzsit lassan fölemeli s magóhoz vonja) Gyere... oszt vőgyük mög azt a... ködmönkét...

Zsuzsi (Péter nyakába akaszkodva, nagy örömmel): Kendnek mög egy szép kis tajték pipát! (Háttra, kifelé mennek) Jó?

Péter: Jó!

Függöny

Jömerlek! Segítsek?...

A grafológus üzenetei

Választ csak olyan levelekre adunk, amelyhez mellékelve van a „grafológia-szelvény”. Minden íráshoz egy szelvény. Aki írásban akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megcímezett, felbélyegzett borítékot és trásonként 2-2 pengőt. A levelekre a beérkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológus” szót.

Van néha ügy. (Női írás.) Konvencionális és tartózkodó. Nyugodt és harmónikus, fejlett izlésű, nőies egyéniség, de nagyon bizonytalanná és tanácsalanná válik, ha valami rendkívülivel áll szemben. Lelke mélyen romantikus álmok tanyáznak.

Pannika 25. Ugy érzi, hogy más életformát kellene találnia, hogy egyénisége teljesen kibontakozhassék. Ezért gyakran elégedetlen. Élmények és határozott célok után vágyik. Nagyon értékes egyéniség.

Pásztó. Sokat törődik az emberek véleményével s elsősorban ez határozza meg cselekedeteit. Következetes, céltudatos egyéniség.

Ora et labora. Alkalmazkodó és jókedélyű egyéniség. Szeret tervezgetni, de cseppet sem keseríti el, ha a valóság szűk marokkal méri az örömöket.

Paetens. Kiegyensúlyozott és állhatatos egyéniség. Nem kívánhatja, hogy az a fiatal leány mindent kitaláljon. Figyelje meg, hogy az is tetszésére talál-e, amit mond, mert úgy látom, eddig még inkább külső, mint belső értékei vonzották. Semmi oka

sines a boldogtalanságra, ha két ember igazán összeillő, azok egymásra is találhatnak.

Barna kislány, Szeged. Okos, talpraesett kislány. Ha valamit sikerült elérnie, nagyon megbecsüli. Élelmes és helyes életosztónei vannak. Szerény, kedves, megbízható.

Szűkik az asszony. Határozott egyéniség. Környezetével szemben túlságosan szigorú. Nem vár senkitől semmit, de nem is túri, hogy belcavatkozzanak a dolgába.

Last not least. Szeret dolgozni, élelmes, ügyes egyéniség. Józan és közeli célokot tűzött ki magának. Kellemes modora van, jól ki tud jönni mindenkivel.

Makó 21. Nyugtalan, gyenge idegzetű. Kevés az önbizalma. Zárkózott, félnék, bizalmatlan és gyakran nagyon szerencsétlen.

Kisasszony, Zagreb. Intelligens és gyorseszű egyéniség. Nagy kár, hogy bár az esze gyors, de a nyelve még gyorsabb. Resolut, életerős és határozott.

Terézia 19. Cselekedeteit jól megfontolja és nagyon vigyáz, hogy igazságos és tapintatos legyen. Magas lelki kultúrájú, nobilis gondolkodású egyéniség.

Judith 19. Sohasem gondol saját magára. Szerény és csendes. Az otthonát és a családját mindennekfelett szereti. Nőies, áldozatkész és értékes egyéniség.

Jal peur. Nem tűr irányítást, pedig macacssága már gyakran sodorta kellemetlen helyzetbe. Jól tud emberekkel bántani. Széles, temperamentumos.

Anikó. Szereti ugratni az embereket. Élénk, hetyke természet. Sok kezdeményezési erő van benne.

Eda 1930. Egyenletes kedélyű, megbízható és állhatatos egyéniség. Jókedélyű és nem szereti az izgalmakat. Elég intelligens is ahhoz, hogy mindent bizonyos távlatból nézzek. Nagyon rokonszenves, értékes egyéniség.

Dorka néni. Eredeti egyéniség. Jó humora van. Fölényes és hanyag, nem örölteti meg magát senki kedvéért sem. Intelligens, depressziókra hajló, kissé diszharmonikus egyéniség.

Még egy őjszaka. Csendes és szerény természet. Nagyon kevés az önbizalma, könnyen zavarba jön. Tehetségesnek és értékes embernek tartja magát. Alkalmazkodó egyéniség.

Csak vígan. Temperamentumos, jókedélyű egyéniség. Rendetlen, de hanyagsága soha sem hat kollektíven. Közvetlen, barátságos, jóindulatú és mély érzésű.

Öreg mogorva. Befolyásolhatatlan, nagyon ragaszkodik a szokásaihoz. Meglehetősen különséges. Határozott, alapos, erős akaratú egyéniség.

Boros 31 Nagy erőfeszítésekre képes az önfegyelmzése. Ezért állandóan túlerölteti magát. Gyanakvó egyéniség. Sokat csalódott és szenvedett.

Kleopatra, Párizs. Rendszerető és ügyes asszony. Fejlődésképes és nagyon ambiciózus. Szeret imponálni. Ha akarja kedves lenni, bizonyosan az is sikerülne.

Pex. Sz. A. Sz.-hely. Szeszélyes, nem tűr korlátokat és erőszakos. Nagy élményekre éhes és akadnak is ilyenek az életében. Szíves, érdekes egyéniség. Intellektusa fejlett.

Annus, Csepreg. Kötelességtudó, kedves és tapintatos. Nem tűzött még ki határozott célokat. Igyekszik kiérdemelni, hogy élete nyugodt és harmónikus legyen.

Reznekly Anica, Szombathely. Szíveskedjék újabb, valamivel bővebb írásmintát jellege megjelölésével beküldeni, hogy az íráselemzést elkészíthessem.

Margit és Jenő 929. Túlságosan megfélekeznek magáról és nem hallgat józan észére. Szereti az egyszerű és közvetlen embereket, nincsenek nagy ambíciói.

Kis kíváncsi. Önálló gondolkodású. Szellemileg fejlődésképes, de még egyelőre nem elég céltudatos. Nagyon élénk és erős akaratú. Zárkózott, befolyásolhatatlan.

D. I. Mindig talál valami okot a boldogtalanságra, szenvedésre. Túlságokra hajlik. Bizalmatlan, ellenséges indulatú tétélez fel ott is, ahol erre semmi oka.

Szántó 17. Még akkor sem tud igazán könnyű szívvel örülni, amikor kedvező körülmények között van. Nobilis gondolkodású, de kissé különcösködéssre hajló egyéniség.

Sz. A. Nárécs Jueus. Kellemes modorú. Az esztétikai szempontok igen fontosak számára. Nem vár semmi különösen jót vagy szépet az élettől. Szellemi képességeit nem aknázza ki.

Kis anyám. Meglehetősen szeszélyes, nem mer bízni magában s ezért lehetőleg menekül

a kötelezettségek vállalása elől. Kár, mert lelke mélyen nagyon komoly.

Fehér virágok. Mértékletes, alapos, kötelességtudó és fegyelmezett. Azt hiszem a grafológus ritka megbízhatóságára célozhatott. Fejlődésképes, intelligens, rendszerető.

Cserkész 320. Ha katonai pályára megy és tiszt lesz, nem nőülhet pénz nélkül. Azonkívül azt is meg kell érdeklődnie, hogy nem okoznak-e nehézséget az átminősítésnél? Próbáljon minél hamarabb mindent nyíltan megbeszélni avval, akit olyan nagyon szeret. Ugy látom, hogy sokat ad a társadalmi érvényesülésre és ezért jobbnak tartom, ha pályafutása érdekében érzelmeit háttérbe szorítja.

Lehet, hogy igaz. Gyors elhatározású, fejlett ítélőképességű egyéniség. Biztos izlése van, fellépése fölényes. Jókedélyű, szrencsés összetételű karakter.

Fa leszek, ha... Kissé maliciózus és szellemesnek lenni mindennél több a szemében. Nagyon követelő az élettel szemben s ezért gyakran elégedetlen. Kesernyész hangulatú. Hiú. Bizalmatlan.

Ami. Még fejlődésben levő, de nagyon rokonszenves egyéniség. Nem kell annyira vigyázni az írásnál és akkor többet árul el az egyéniségéből.

Fiatal özvegy. Szomorúságra hajló, félnék természet. Maga sem tudja, hogy mit akar, beavatkozás nélkül engedi, hogy a sorsa véletlen szeszélyek szerint alakuljon.

Margaréta 17. Szeretne tartózkodó, ridog és számító lenni, de nem sikerült még a kívánt módon átfőrmálnia magát. Csendes, szerény, tapintatos egyéniség.

G. Clarissa. Tevékeny és határozott egyéniség. Túlságosan bízik az erejében, de ennek köszönheti, hogy sok minden sikerült az életében. Bátor, férfias.

Imre 303. Nagyon félnék, bizonytalan és könnyen befolyásolható egyéniség.

Kitty 1. Alapos, lelkiismeretes és könnyen kezelhető, jó irányban fejlődő kis emberpalánta.

Gitta 16. Szeretné lerázni a fiatalságával összefüggő korlátozásokat. Intelligens, de nem elég ambiciózus. Kellemes, könnyed és hamar feltalálja magát.

Kitty 2. Komoly, kevés örömet talál az életben és a sok csalódás és bánat meglehetősen letörte reményeit is. Egyenletes kedélyű, tartózkodó egyéniség.

Tüdike. Még ott tart, hogy érdekes és mulatságos játéknak látja az életet. Jókedélyű, szeret hódítani. Élénk, jó társalgó és színes fantáziájú. Hircelen elhatározású és ügyes.

Csak bátran. Közvetlen, mesterkéletlen egyéniség. Nagyon szeret tanulni, erősen ellenőrzi önmagát és szigorúan ítéli meg cselekedeteit és viselkedését.

Szeretném tudni. Sok szenvedésben és bánatban volt része. Nem annyira az élet mostohasága kínozta meg, hanem a kétségei önmagával szemben. Több bátorság, cselekvő erő és életkedv volna kívánatos.

S. Sz. V

Szerkesztői üzenetek

Olvasóink napról-napra tömegesen fordulnak hozzánk kérdésekkel. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímezett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „*Délibáb*“ kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrizzük meg

A porond bolondja. A tábla nem taposol s ahol színpad van, ott nincs porond. Versei kedvesek, de nagyon naívak. — **Ködmönke.** Sorra kerül. — **Délibáb olvasó,** Kísújszállás. Még nincs döntés. Az eredményt mi is közölni fogjuk. — **Példányvásárló V. K., Szeged.** Három évig tart. Beiratkozási díj 20 pengő, a havi tandíj 30 pengő. — **D. K. E.-né.** A pályázat eredményét mi is közölni fogjuk. — **Feleky Gábor.** Az illető színész nő párizsi címe nem áll rendelkezésünkre. — **Várva várom 25 éves.** Az Ön problémáját nehéz ilyen messziről megfejteni. Ha csak asszony volna és ideálja csak férfi, akkor azt tanácsolnánk, hogy váljanak el mindketten s azután keljenek egybe. De Ön *anya is ő meg apa.* Ebben az esetben a gyerek az első. Az ő boldogságukért fel kell áldozni a szülők boldogságát is. Ezt az életet folytatni semmiesetre sem lehet, mert idegileg tönkremenne. Igyekezzen felejteni és csak a kisleányként élni, aki — szegény — semmiről sem tehet. — **Laczházy Róbert.** Csak annyit tudunk, hogy Ön nem doktor. A szépségversenyekhez pedig semmi közeünk és abba mi nem avatkozhatunk

Ifjúságunk gondalan napjai jutnak eszünkbe amikor Sienkiewicz Henrik:

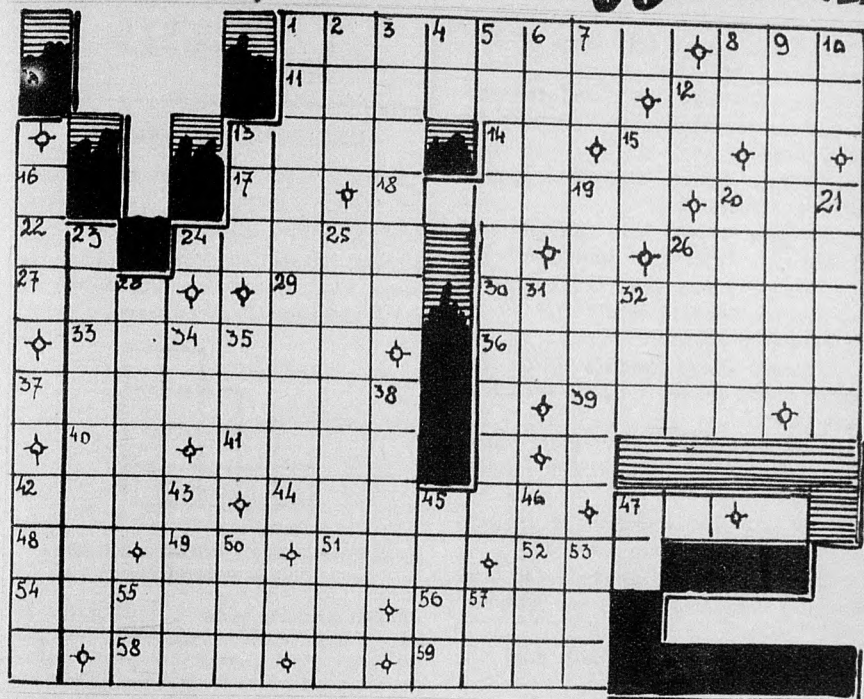
QUO VADIS?!

Ára gondoltunk. Hogy faltuk, hogy habzsolunk minden egyes sorát, minden egyes szavát. A Quo Vadis nem szorul reklámra. Egyetlen művelt ember könyvtárából sem hiányozhat ez a mű. A díszes két kötet, mely összesen 395 oldal terjedelmű, 2 pengő 50 fillérért szerezhető be bérmentve DÉLIBÁB kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Utánvéttel 50 fillérel drágább, mert ennyit számít fel a posta

bele. — **M. J., Pesterzsébet.** Mi nem közöltük. Megkaphatja Galantai könyvkereskedésében. — **Erzsi 76, Budapest.** Irjon le tintával nyolc-tíz sort, bármit, akár saját fogalmazványát, akár valami vers vagy prózai szöveget. Mellékelje a grafológiai szelvényt és címezze a Délibáb szerkesztőségének. A borítékra írja rá a „Grafológus” szót. F. S. címe: Pestszentlőrinc, Gyöngyvirág ucca 20. G. F. képét, amint alkalom nyílik rá, közölni fogjuk. — **Kíváncsi Erzsi.** Z. Z. nős, 32 éves, róm. kath. L. L. nem válik meg az Operaháztól. P. S. róm. kath. P. J. református. Sz. L. református. — **Kritika.** Nem szabad komolyan venni. Hígyje el, mások sem tulajdonítanak nagy fontosságot a dolognak. A színész mindig érzékeny volt és természetesen, hogy a kritika még érzékenyebbül érinti. — **Fitos Mária.** 1. Két éve. 2. Sohasem játszott ott. 3. Azért nem ment oda, mert tudomására jutott, hogy a közönség egy része bojkottálni akarja. — **Kelemen és Kelemen.** Az illető 1892-ben született. Valóban nagyon jól tartja magát. Színpadon tíz évvel fiatalabbnak látszik. — **Bolvár.** Nem hisszük, hogy haza jönne. Itthon nincsenek olyan lehetőségei. — **Erzsbébet.** Versei nagyon kedvesek, de nekünk nem felelnek meg. — **Hammer-schmiedt Kálmán.** Kérését ismételve meg levélben és küldjön felbélyegzett válaszborítékot. — **Szöke kisleány.** Nem írhat magyarul. Angolul vagy németül. Levelét ahhoz a filmgyárhoz címezze, amelynek a filmjében fellép: Metro—Goldwyn—Mayer—Studios, Culver City, California. — **Homonnai.** Akkor fel kellene jönnie Pestre és itt kellene laknia. Másképp elképzelhetetlen, hogy tervét keresztül vihesse. — **Pestett hajú.** Az ma már nem szegény, annyira elterjedt szokás nemcsak Pesten, de vidéken is. Egészen bátran megetheti, ha ősz hajszálait másképpen nem tudja eltüntetni. — **Kisleány, azt akarom mondani.** Nem érdemes gondokat csinálni az ügyből. A fiatalember bizonyára nem rosszakarattól csinálta és bocsánatot fog kérni. — **Festett hajú.** Az ma már nem szegény, annyira elterjedt szokás nemcsak Pesten, de vidéken is. Egészen bátran megetheti, ha ősz hajszálait másképpen nem tudja eltüntetni. — **Kisleány, azt akarom mondani.** Nem érdemes gondokat csinálni az ügyből. A fiatalember bizonyára nem rosszakarattól csinálta és bocsánatot fog kérni. — **Titos 333.** 1898, Budapest. Nem. Elvált. Csak a jövő szezonban. Nem sürgős. — **Klementin.** Versei kétségbeejtően rosszak. — **Piros rózsza.** A kérdéses hajszezt nem ismerjük. Forduljon levélben kozmetikai rovatvezetőnkhez, ő is levélben válaszol.

VI
szál
tart
köt
állat
ném
Disz
29.
keze
halla
gyak
41.
(hib
ség 4
51. I
dába
hatá
Fü
folyi
szóc
6. M
9. E
13. V
szóc
része
nap.
gén,
dem
hossz
hang
38. K
várm

Kis fejtörő – nagyoknak

Vízszintes sorok: 1. Vízben játsszák 8. Égbe száll 11. Az óra is az 12. Belső szervezetünkhöz tartozik 13. A kenyér is az 14. Fordított igekötő 15. Ekezettel időegység 17. Éktelen háziállat 18. Sportcsapat tagjai viselik 20. Főnök németül (hibásan írva) 22. Ollónál is fontos 24. Disznósőr 26. Tetőfedő 27. Rövidítés levélen 29. Talál 30. Jó egészségben van 33. Tűzérés kezeli 36. Vízben gyakran lehet ilyen hangot hallani 37. Kik nagyon... a vízben, bizony gyakran megjárják 39. Dal 40. Sváb tagadás 41. „...királynője“ (operacim) 42. Szemből fakad (hibásan írva) 44. Koronán látható ilyen közönség 47. Sorszám 48. Kutya 49. Okozat testvére 51. Bibliai alak 52. Költő kovácsolja 54. Uszodában is tartják 56. Kézvel végzed 58. Helyhatározó 59. Tunya.

Függőleges sorok: 1. A Balatonon nagyban folyik 2. Nem oda 3. A fa tavasszal 4. Mutató szócseka 5. „Nyárban összeférnek a naptárban“ 6. Mesterség 7. Vadászige 8. Rövidítés név előtt 9. Elémbe jut 10. Ezüst jele 12. Papiregség 13. Vágó számszámok van 15. Középre mutató szócseka 16. Hibáz 19. Vidéki járómű 20. Cipő része 21. Ut mentén vonul 23. „Most van a nap... kimegyek a temetőbe.“ 25. „S“-sel végén, ha a fa ilyen, szeretem, de nőben elengedem 26. A kaviár is az 28. Nem későn 31. Kínai hosszmeték = 442 m.-rel 32. Hál 34. Másalhangzó fonetikusan 35. Azonos másalhangzók 38. Könnyű tánca vinni 42. Torontál és Temes vármegyék déli részén régi vármegye neve 43.

Irógép márka 45. Az egyik hatóság a másikhoz 46. = 6 47. „...en“ ima vége 50. Visszafelé címzésrövidítés 53. Német segédige 56. Sír 57. Rag.

A 24. számban között keresztretjvény helyes megjelölése. **Vízszintes sorok:** 1. Nemzeti Színháznál 16. Ereztetí 17. Ja 18. Leíró 19. Vk 20. Zala 21. Zene 23. Ne 24. Tesz 26. Előadás 27. Ke 28. Előz 29. Triko 31. Gera 33. Elég 36. Kiszabadul 41. Nóta 42. Evezés 43. Iv 44. G(ó)l 46. Ószi 49. Tanay 53. S. O. S. 54. Letesz 56. Ökör 59. Kant 62. Pósta 63. Kálium 65. Év 66. Itó 68. Osz 69. Ilonka nap 72. Email 75. Egy 76. Gerenda 78. Mutat 80. Ez 81. Azt 82. Lakat.

Függőleges sorok: 1. Névtelen hősök 2. Erkel 3. Me 4. Zzzzz 5. Eta 6. Tele 7. Ital 8. Si 9. Ijed 10. Naná 11. Ál 22. Zeneigazgató 13. Nie 14. Ár 15. Lóve 21. Za (az) 22. Est 25. Sötét 27. Kórus 30. Kedélyes 32. Al 34. Ló 35. Gabl 37. Ij 38. Zeit 39. Avval 40. Be 45. Házaz 47. Sokáig 48. Zsöllye 50. Nepomuk 55. Stóla 57. Rio 58. E. M. K. E. 59. Kénez 60. Avant 61. Tl 64. Ung 67. Te 70. Ara 71. P(ajd) 73. Ana 74. Itt 75. Eb 77. Al 79. Tó.

Amiről mindenki beszél

1. Ki a szerzője „A hid” című darabnak? Melyik budapesti színház, melyik évben mutatta azt be?
2. Melyik évben halt meg I. Ferenc József király?
3. Ki volt Jókai Mór első felesége és milyen összefüggésben van vele az 1886. évszám?
4. Melyik évben adták át a Lánchidat a forgalomnak?
5. Melyik évben, hol leplezték le Budapesten Kapisztrán János szobrát?
6. Melyik évben leplezték le Budapesten Baross Gábor szobrát? Hol áll az és ki volt a készítője?
7. Melyik évben léptették életbe Magyarországra nézve is az udvari tanácsos címet?
8. Melyik évben lett Wekerle Sándor első és mikor másodikban miniszterelnök?
9. Melyik világhírű francia színműíró született Párizsban 1694-ben?
10. Melyik évben ünnepelte a pesti izraelita hitközség 125 éves fennállását?
11. Melyik évben, hol halt meg Kisfaludy Károly költő?
12. Hol, melyik évben született Ady Endre?
13. Melyik évben választották meg III. Napoleont császárrá?
14. Ki volt Pázmány Péter legnagyobb ellenfele és milyen összefüggésben van vele az 1634. évszám.

BETŰREJTVÉNYEK

b = s
születésnél
van jelen **II. ENDRE** j — v

A 1930 1930
jun. 21 jun. 21

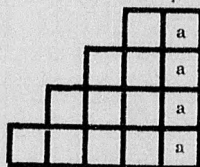
1930 R. 1
jun. 21 o

Csa—csa márc. 21-től N j u — j
junius 21-ig o oh SM

n n
n n T e t É é E
n n e é E e
é

BETŰCOCKAREJTVÉNY

Állítsuk össze a függőleges sorokat oly módon, hogy azok hasábonként (lásd „a” betűt) azonos betűket adjanak. Minden vízszintes sornak külön értelme van. Az utolsó vízszintes sor honyhafelszerelési tárgy neve.

A 24. számban közölt rejtvények helyes megfejtése

Amiről mindenki beszél. 1. Vörösmarty Mihály. 2. Leon Leónia. 3. Vigszínház, 1916. Molnár Ferenc. 4. Kossuth a vármegyei közgyűlésen, Széchenyi István ezt 1840-ben. 5. 1919-ben. 6. Hieronymi 1899-ben. 7. 1899-ben. 8. II. András (Endre) király. 9. 1815-ben Szent Ilona szigetére száműzik, XVIII. Lajos kerül a trónra. 10. Meghal Rubinstein Antal orosz zongoraművész és zeneszerző. 11. Tóth Ede 1875-ben 29 versenyző közül megnyeri a Nemzeti Színház 100 aranyas pályadíját.

Betűrejtvény. Hullámzó Balaton tetején.
Ki tud válaszolni. SI, sík, esik, lesik.

Előfizetési ár:

¼ évre 3 pengő 50 fillér, ½ évre 7 pengő.
Ausztriában példányonként 60 Groschen.
Budapest, VII, Dohány ucca 12

Szerkeszti: POGÁNY JÓZSEF

Kiadótulajdonos: TOLNAINYOMDAI MŰ-
INTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT
Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GEZA

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423—39 és József 423—50

DR. MIKES LAJOS

Angol nyelvtana,

az anyanyelvnek az angol nyelvvel való összehasonlítás alapú vizsgálata mellett biztosan és öntudatosan tanítja meg mester nélkül az angol nyelvre. — Ára bérmentve 70 fillér

DR. MIKES LAJOS

Német nyelvtana,

csekély fáradsággal, saját erejéből, szórakoztatva tanítja meg a német beszédre. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér

ÖNÜGYVÉD

Tanácsadó a mindennapi élet ügyes-bajos dolgaiban. 80 oldal, díszes kötésben. Ára bérmentve 1 pengő 10 fillér

MADACH IMRE

örökké népszerű, halhatatlan színműve:

Az ember tragédiája

melyet jelenleg filmre is feldolgoznak, újra kapható. Ára fűzve, bérmentve 60 f.

Minden ember annyit ér,
ahány nyelvet tud!

Tolnai francia nyelvtana

abszolút modern, tonetikus alapokon épült és ezzel a módszerrel alkalmat ad azoknak a francia nyelv tudásának a megszerzésére, akik nincsenek megáldva különleges nyelvtanuló tehetséggel. Ára bérmentve küldéssel 70 fillér

A bűvészet könyve

Különféle bűvészműveket tartalmazó könyv 400 ábrával. Ára kötve 5 pengő, portó 50 fillér.

MADEIRA ES
RICHELIEUX

Kézimunkakönyv

Ez a kézimunkakönyv Madeira- és Richelieu-műveket tartalmaz, még pedig kétszáz szebbnél szebb rajzban. Ára bérmentve 2 pengő 30 fillér

BÉLYEG- ALBUM

előrajzolt ábrákra eisórangú segítségével a kezdő gyűjtőknek. Ára 1 pengő, portó 20 fillér.

Szegedi szakácskönyv

több mint 300 recepttel, díszesen kötve, ára 3 pengő 40 fillér bérmentve

Az itt felsorolt művek kaphatók a Déliháb kiadóhivatalában, Budapest, VII. ker., Dohány uca 12 alatt és minden könyvkereskedésben. Utánvételes küldésnél minden mű 50 fillérrel drágább!

Délibáb

ANNY ONDRA
NÉMET FILMSZINÉSZNŐ

ÉVFO
UDAPE